

Sharia wetgeving in Islam, Christendom en Jodendom

الشريعة في الإسلام والنصرانية
واليهودية باللغة الهولندية

geschreven door

Ahmed Al-Amir

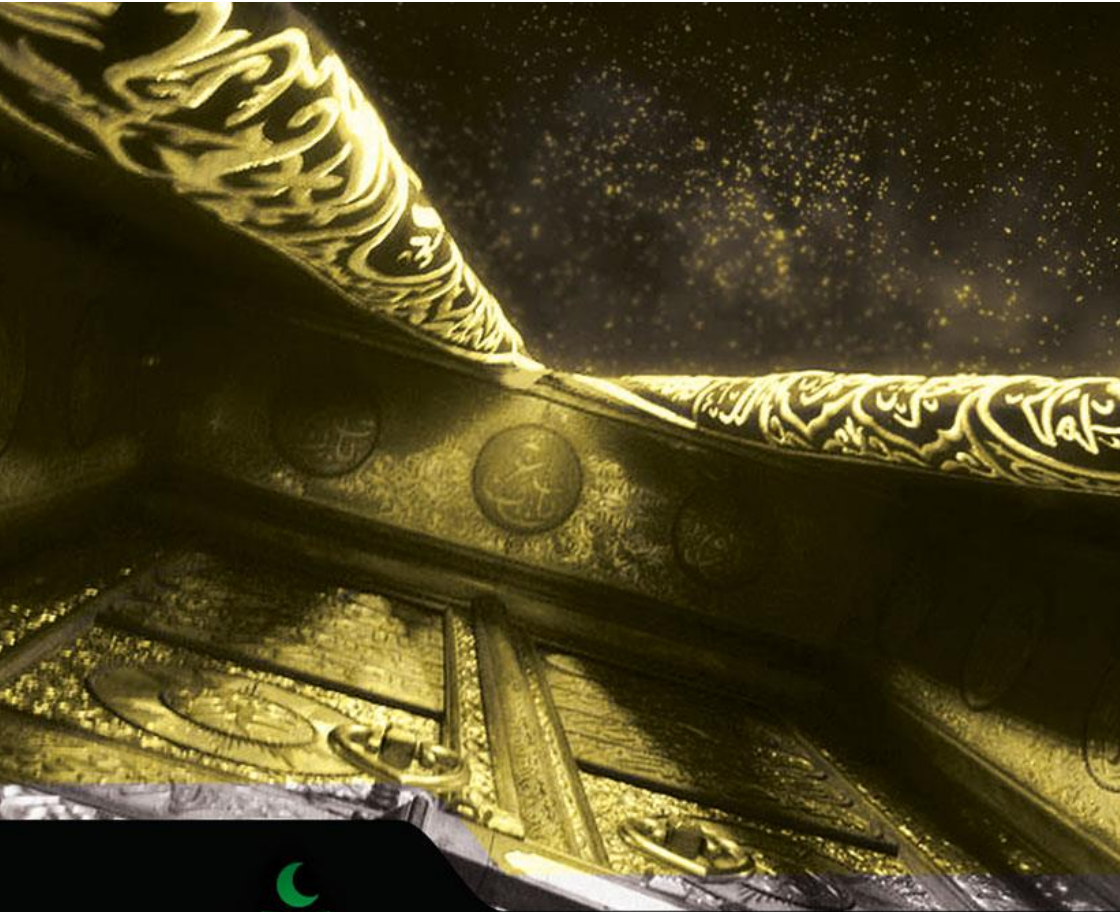
De Arabische tekst gereviseerd door

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

vertaald door:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات
الإسلامية

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Introductie

**In de naam van Allah, Ar-Rahmân (*de Meest Barmhartige*),
Ar-Raheem (*de Meest Genadevolle*)**

Alle lof zij Allah, de Heer der Werelden, en moge vrede en zegeningen zijn met onze Profeet Mohammed, zijn familie en zijn metgezellen.

De mens is één van Gods creaties in dit uitgestrekte universum; een volledig deel ervan. Ze hebben een specifieke rol, en als zij deze rol verlaten die hen is toebedeeld in de Heilige Boeken die zijn geopenbaard, zal een disbalans ontstaan in dit universum. Dit is overduidelijk omdat toen de mensen deden wat hen verboden was te doen, stopten met wat hen bevolen is te doen, en toegaven aan hun lusten en verlangens, corruptie verscheen op de aarde en in de lucht, ziekten die niet eerder bestonden of voorkwamen bij de vorige generaties zich begonnen te verspreiden; Oorlogen die de vernietiging van gewassen en nageslacht verspreidden, laat staan de milieuproblemen zoals milieuvervuiling en opwarming van de aarde, wat ervoor zal zorgen dat de aarde verandert in een onbewoonbaar universum als het op deze manier doorgaat.

Hierdoor brengen wij schade toe aan de mensheid, variërend van kernproeven, tot de verspilling van energie en fabrieken die meer produceren dan de mensheid nodig heeft, enkel en alleen om hun lusten te vervullen en te voldoen aan hun verlangens zelfs als dit ten koste gaat van hun broeders en zusters op deze wereld. Ze willen zichzelf verzadigen, ook als dit ten koste gaat van anderen die honger lijden. Ze willen mooie kleding dragen, ook als dit ten koste gaat van hen die geen kleding hebben. Ze willen plezier hebben, ook als dit ten koste gaat van de levens van anderen. God de Almachtige heeft de waarheid gesproken:

“Het verderf is op het land en in de zee zichtbaar geworden door datgene wat de handen van de mensen hebben verworven, zodat Hij (Allah) hen iets laat proeven van wat zij hebben gedaan, opdat zij zullen terugkeren.”

(Ar-Rûm 30:41)

God heeft de mensheid gezegd dat ze niet zonder doel geschapen zijn, en dat ze niet verwaarloosd worden. (dat wil zeggen: zonder verantwoordelijk gehouden te worden). Allah zei:

“Dachten jullie werkelijk dat Wij jullie zonder enig doel geschapen hebben, en dat jullie niet tot Ons zullen terugkeren? Verheven is Allah, de Ware Koning. Er is geen god dan Hij, de Heer van de edele Troon.”

(Al-Mu'minûn 23:115, 116)

Hij heeft de mensen ook laten zien dat het doel van hun aanwezigheid in dit universum, generatie op generatie, is dat zij Allah alleen aanbidden en geen partners naast Hem nemen. Allah, Geprezen is Hij, is Vrij van de behoefte om door hen aanbeden te worden, maar Hij test hen een kans te geven te laten zien wie het beste is in daden. Allah zei:

“En Ik (Allah) heb de djinn en de mens slechts geschapen om Mij (Alleen) te aanbidden. Ik wens van hen geen levensonderhoud en Ik wens niet dat zij Mij voeden. Voorwaar, Allah, Hij is de Voorziener (Ar-Razzaq), de Bezitter van Macht, de Sterke (Al-Mateen).”

(Ad-Dhâriyât 51:56-58)

Allah heeft de brandstof waar hun lichamen niet zonder kunnen omschreven door te zeggen:

“O jullie die geloven, eet van het goede waarmee Wij jullie hebben voorzien en wees Allah dankbaar, als jullie Hem (daadwerkelijk) aanbidden.”

(Al-Bâqarah 2:172)

Hij heeft ook een andere brandstof aangeduid waar hun zielen niet zonder kunnen. Zij zullen geen rust vinden zonder geloof en de aanbedding van hun Schepper, noch zullen zij zich kunnen vestigen zonder het toepassen van de Sharia van Allah. Allah zegt:

“(Dat zijn) degenen die geloven en van wie de harten door het gedenken van Allah tot rust komen. Weet dat door het gedenken van Allah de harten tot rust komen.”

(Ar-Ra‘d :28)

Allah heeft de mensheid Profeten gezonden zodat ze hun voorbeeld kunnen volgen en kunnen bereiken dienstbaar aan Allah alleen te zijn. Allah heeft daarnaast boeken neergezonden met de Profeten waarin de Sharia staat om de mensen te leiden, als een lamp die hun pad verlicht en hen leidt naar het goede, hen waarschuwt voor het slechte en hun leven ordent zodat zij hun lichaam en ziel gebruiken waarvoor het oorspronkelijk bedoelt is. Allah zegt:

“De mensen behoorden tot één gemeenschap waarnaar Allah Profeten zond als verkondigers van verheugende Tijdingen en als waarschuwars. En Hij zond met hen het Boek neer met de Waarheid, om tussen de mensen te oordelen over datgene waarover zij (van mening) verschilden. En alleen degenen aan wie het was gegeven verschilden daarover (van mening), nadat de duidelijke Bewijzen tot hen waren gekomen. (Dit) uit onderlinge afgunst. Vervolgens leidde Allah, met Zijn Toestemming, degenen die geloofden naar de Waarheid van datgene

waarover zij (van mening) verschilden. En Allah leidt wie Hij wil naar het rechte Pad.”

(Al-Bâqarah 2:213)

De laatste Profeet was Mohammed, vrede zij met hem. Allah heeft Zijn religie met de komst van deze Profeet voltooid. De Profeet Mohammed is gekomen met een religie met een universele goddelijke Sharia welke zeer uitgebreid is en geschikt voor alle tijden en plaatsen. De Sharia ordent het leven van de mens en maakt hen gelukkig in dit leven en het Hiernamaals. Degene die het volgt zal blij zijn degene die het verlaat zal zich ellendig voelen. Allah de Almachtige zegt:

“Voorwaar, deze Koran leidt naar datgene wat juist is en verkondigt verheugende Tijdingen aan de gelovigen die goede daden verrichten, dat er voor hen een grote Beloning is. En waarlijk voor degenen die niet in het Hiernamaals geloven, hebben Wij een pijnlijke Bestrafing voorbereid. En de mens smeekt om het slechte, net zoals hij om het goede smeekt. En de mens is haastig.”

(Al-Isrâ’ 17:9-11)

Dit toont duidelijk aan wie Allah leidt en waarnaar Hij hen leidt. De Leiding van Allah omvat een eindeloze hoeveelheid naties en generaties van elke tijd en plaats. Het omvat ook elke methode en elk pad waar het naar leidt. Het leidt naar datgene wat het best past in de wereld van geweten en gevoel, door dit simpele en duidelijke geloof wat geen ingewikkeldheden of onduidelijkheden kent, dat de ziel verlicht van de zwaarte van illusies en bijgeloof, en het verrijkt de mogelijkheden voor mensen betreffende werk en bouw. Daarnaast verbindt het de wetten van het universum met de wetten van het menselijk instinct wat betreft coördinatie, overleg en consistentie. (Regelmatigheid en non-contradictie).

De Leiding van Allah brengt de mens ook naar datgene wat het meest geschikt is in de coördinatie tussen het innerlijk en zijn verschijning, zijn gevoelens en gedrag, zijn geloof en daden, als deze allen met elkaar zijn verbonden als een sterke knoop in een touw, dan zal de mens opkijken naar de hemel terwijl hij op de aarde staat, en zijn daden zullen een vorm van aanbidding zijn zo lang hij ze uitvoert volgens de leer van Islam, zelfs als deze daden een plezier zijn in het leven.

Het leidt ook naar datgene wat het best past in de wereld van aanbidding door de bevelen en mogelijkheden op elkaar aan te laten sluiten, zodanig dat de bevelen de mens niet zullen belasten boven datgene wat hij aankan. Allah's bevelen zullen de mens nooit vervelen of wanhopig maken, terwijl zij (de bevelen) ook niet te soepel zijn waardoor roekeloosheid en luiheid verspreid zouden worden. Ze overschrijden ook niet het doel en de tolerantiegrenzen.

Daarnaast leert het de mens hoe hij op een juiste manier relaties aangaat: relaties tussen individuen en groepen, overheden en burgers, landen en rassen. Zo worden relaties tot stand gebracht gebaseerd op stevige en gefundeerde principes. Ze worden niet aangetast door persoonlijke meningen en voorkeuren, en ze veranderen niet door affectie of haat en afkeer.

Bovendien veranderen ze niet door belangen of doeleinden van mensen. De principes en bevelen die Allah Al-Khabir (De Bewuste) en Al-'Alim (De Alwetende) heeft gesteld voor Zijn creatie, en Hij is De Alwetende over alles wat Hij heeft geschapen, en het Meest Bewust van datgene wat goed is voor hen in elk land en elke generatie, dus Hij leidt hen (Zijn creatie) naar hetgeen het meest geschikt is met betrekking tot het regime, het financiële systeem, het sociale systeem, en het internationale systeem wat goed is voor de menselijke wereld.

Het leidt hen naar het geloven in de juiste religie, zodat zij hun echte Schepper leren kennen, Die goede tijdingen belooft aan de gelovigen en een grote beloning in het Hiernamaals, en Die de ongelovigen waarschuwt dat hen een pijnlijke bestraffing wacht in het Hiernamaals.

“Voorwaar, deze Koran leidt naar datgene wat juist is en verkondigt verheugende Tijdingen aan de gelovigen die goede daden verrichten, dat er voor hen een grote Beloning is. En waarlijk voor degenen die niet in het Hiernamaals geloven, hebben Wij een pijnlijke Bestrafing voorbereid.”
(Al-Isrâ’ 17:9-10)

Dit is Zijn authentieke Heerschappij over daden en straffen. De mens wordt beoordeelt op zijn geloof en goede daden, er is geen geloof zonder goede daden en er zijn geen goede daden zonder geloof. Het eerste alleen is afgeknot en incompleet, het tweede alleen heeft geen basis of pilaar, maar deze twee samen (goede daden en geloof) geven mening aan het leven; als je ze samenvoegt kun je Leiding halen uit de Koran.

Wat betreft degenen die niet geleid zijn door de Koran, zij jagen menselijke verlangens achterna; de haastige mens die onwetend is over wat goed voor hem is en wat slecht, hij heeft geen controle over zijn emoties zelfs wanneer deze slecht zijn voor hem.

“En de mens smeekt om het slechte, net zoals hij om het goede smeekt. En de mens is haastig.”

(Al-Isrâ’ 17:11)

Dat is omdat hij het lot van de dingen niet kent, noch de consequenties. Dus hij doet iets wat slecht is, zonder te weten dat het slecht is, maar hij kan zijn emoties en zichzelf niet onder controle houden. Hoe kan dit vergeleken worden met de stille, vredige Koranische Leiding?

Dit is een reden waarom de Islamitische Sharia, dat bekend staat om de inclusieve benadering, wereldwijde toepasbaarheid, rechtvaardigheid en in staat om alle problemen op te lossen, wordt onderschreven door een groot deel van niet-gelovige moslims, vooral door de Oriëntalist. Zij bevestigden dat wat de waarheid is, iets wat zij niet verborgen kunnen houden en wij gebruiken hun woorden als een argument tegen mensen die hun net als zij zijn. Misschien dat deze woorden de weg naar hun hart zal weten te vinden om hen gerust te stellen en hun harten vrij te maken van haat opdat ze de waarheid gaan zien dat de Sharia er één is van vergeving waardoor ze worden gerustgesteld.

William Montgomery Watt¹ zegt: "Het feit dat de Koran verwijzingen naar de Arabieren heeft, wil niet zeggen dat Islam geen universele aard heeft. Het betekent ook niet dat de Islamitische boodschap, die gezonden is aan de mensen van Mekka en Medina, niet universeel is." **Hij zegt ook:** "De Koran wint acceptatie ondanks de taal waarin het geschreven is, omdat het menselijke kwesties aankaart." **Vervolgens zegt hij:** Islam heeft zichzelf bewezen, bij daad, door onafhankelijk te zijn van de twee oudere religies (Jodendom en Christendom), en we zeggen werkelijk: 'Het heeft ze overschreden of daadwerkelijk overtroffen, en het is zelfs nog volmaakter!'"

De Islamitische Sharia is in zijn geheel verschillend van alle andere vormen van wetgeving. Het is uniek, het bestaat uit goddelijke bevelen die het leven van elke Moslim op alle vlakken reguleert. Dit is ons geloof en dit is onze Sharia waarvan we hopen dat alle mensen het zullen kiezen en volgen, omdat het enkel en alleen is geopenbaard als genade en een

¹ William Montgomery Watt: Engelse historicus, Islam en Christendom in de moderne wereld (p. 223)

leiding, en wij spreken de woorden van Allah tegen elke niet-Moslim die dit boek leest:

“En als jullie je afwenden, dan zal Hij jullie door een ander volk laten vervangen. Vervolgens zullen zij niet net zoals jullie zijn.”

(Muhâmmad 47:38)

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Al-Sheha

Deel I:

- Taalkundige definitie van het woord “Sharia”
- Verkeerde informatie uit de media bij het woord “Sharia”
- Doelstelling van wetgeving
- Eeuwige wet en het maken van de wetten
 1. Mislukking van door de mens gemaakte wetten om misdaden te voorkomen
 2. Belang van het bestaan van goddelijke wetgeving
 3. Door de mens gemaakte wetten en de jungle van wetgeving
- Wanorde van mensgemaakte wetten en hun instabiliteit
 1. Euthanasie
 2. Verkoop van drugs
 3. Doodstraf
- De absurde sancties in de mensgemaakte wetten
 1. De leer van het menselijk offer in de menselijke wetgeving
- Misdaden die gecodificeerd waren in de mensgemaakte wetten

Deel I:

Taalkundige definitie van het woord 'Sharia'

Het woord 'Sharia' betekent in de Arabische taal een wet, een weg of een benadering. De Sharia van de jungle is de wet die staat voor 'survival of the fittest' (natuurlijke selectie). De Sharia van de kerk zijn de gereguleerde wetten van de kerk en de bijbehorende omstandigheden. Sharia van Hammurabi zijn de wetten van Hammurabi, de koning van het oude rijk van Babel. De Sharia van de farao's zijn de wetten die horen bij de vroegere Egyptenaren om hun staatszaken te reguleren.

In het Jodendom, Christendom en Islam betekent het woord Sharia de leer, regelgeving en wetten die God de mensen heeft opgelegd om orde te brengen in hun wereldse levenszaken, om hen te leiden naar de rechte wegen en het succes in het Hiernamaals. Merk op dat met het woord Sharia van het Jodendom en Christendom, de oorspronkelijke Sharia wordt bedoeld die God heeft geopenbaard aan zowel Mozes als Jezus (vrede zij met hen), voordat de mensen het zijn gaan vervalsen. Deze Sharia's zijn vervangen door de Islamitische Sharia, welke God heeft beschermd tegen verandering en vervalsing.

Allah zegt:

“En Wij hebben het Boek (d.w.z. deze Koran) met de Waarheid aan jou neergezonden, ter bevestiging van het Boek dat daarvóór was (geopenbaard) en om daarover (d.w.z. over de oude Boeken) te waken. Dus oordeel tussen hen met dat wat Allah heeft neergezonden, en volg niet hun begeerten in plaats van de Waarheid die tot jou is gekomen. Voor eenieder onder jullie hebben Wij een wetgeving en een

werkwijze voorgeschreven. En als Allah het had gewild, dan had Hij jullie tot één gemeenschap gemaakt, maar Hij wil jullie beproeven met dat wat Hij jullie heeft gegeven. Wedijver dus in (het verrichten van) het goede. Tot Allah is de terugkeer van jullie allen, dan zal Hij jullie berichten over datgene waarover jullie (van mening) verschilden.”

(Al-Mâ'idah 5:48)

Verkeerde informatie uit de media bij het woord “Sharia”

Wanneer het woord Sharia vertaald wordt naar andere talen, wordt het vertaald naar “wetgeving”. Dit is de juiste en oorspronkelijke betekenis, maar sommige Westerse media hebben al hun inspanningen gewijd aan het vernietigen van het beeld van Islam en haar tolerante Sharia door te proberen de mensen te bedriegen en ervan weg te houden, door de echte betekenis van het woord ‘Islamitische Sharia’ te wijzigen.

Bij het bespreken van sommige onderwerpen gerelateerd aan de Islamitische Sharia, vertalen zij het woord Sharia niet naar het gelijkwaardige woord in hun taal, namelijk ‘wetgeving’, in plaats daarvan spreken zij het uit in de Arabische taal, namelijk als ‘Sharia’ en schrijven ze het op de fonetische manier. Daarom is het in Latijnse letters geschreven en in een vreemde taal gesproken, op dezelfde wijze waarin het wordt uitgesproken in de Arabische taal.

SHARIA = WETGEVING

SHARIA WETGEVING = WETGEVING WETGEVING

Bovendien wordt het niet vertaald als de ‘Islamitische wetgeving’ omdat het woord ‘wetgeving’ refereert naar iets wat de menselijke zaken reguleert. De misleidende media proberen de woorden ‘wetgeving’ en ‘Sharia’ uit elkaar te halen, en proberen zo een beeld bij de luisteraar te creëren dat het woord ‘Sharia’ wreedheid en barbaarsheid vertegenwoordigt. Ze proberen de luisteraar ervan te overtuigen dat door middel van de ‘Sharia’ geen humane zaken kunnen worden georganiseerd of gereguleerd. Aan de andere kant, wanneer ze de Arabische zin ‘Sharia van Musa’ vertalen, wordt dit vertaald als de ‘wetten van Mozes’ en de ‘Sharia van de kerk’ wordt de ‘wetten van de kerk’ en ga zo maar door!

Verder, wanneer een documentaire gemaakt wordt over de Islamitische Sharia, houden ze hun camera’s weg bij de twee miljard Moslims over de hele wereld. In plaats daarvan nemen ze hun camera’s mee naar het Kandahar gebergte waar de meest arme stammen leven. Deze stamgroepen hebben maar een paar duizend bewoners. Ze hebben vrijwel niets te eten, geen schoon drinkwater en er is geen mogelijkheid tot scholing. In plaats van het lijden van deze mensen te filmen en kijkers aan te moedigen hen te helpen, stoken ze deze mensen op en laten de kijker geloven dat deze mensen en hun daden de ware Islam vertegenwoordigen.

Op hetzelfde moment zetten ze een beeld neer van Christenen als een hoog opgeleide, beschaafde samenleving met wetenschappelijke vooruitgang. Zo wordt een poging ondernomen een vals beeld te schetsen van Moslims als zijnde een onderontwikkeld volk waarbij de reden voor deze onderontwikkeling wordt toegeschreven aan het volgen van de Islamitische geloofsleer. Christenen daarentegen zouden ontwikkeld en beschaafd zijn dankzij het volgen van de Christelijke geloofsleer!

De media zijn, wellicht opzettelijk, een belangrijk punt vergeten. Als zij een vergelijking willen maken tussen de Moslims van de stammen in het Kandahar-gebergte en een Christelijke gemeenschap, zouden zij de Christelijke zigeunerstammen moeten nemen die verspreid over heel Europa leven. Veel Europese landen hebben pogingen ondernomen om deze zigeuners vaste woningen te geven, echter weigerden zij dit omdat ze niet willen settelen op een bepaalde plek maar willen rondtrekken van de ene naar de andere plaats. Deze Christelijke groepering heeft geleden onder ernstige vormen van racisme en geweld wat betreft hun rechten in bepaalde landen, en al dit geweld is genegeerd door de media doordat zij hun camera's bij de zigeuners vandaan houden om zo al het geweld en racisme te verbergen voor de rest van de wereld. Als deze Christelijke stammen Moslims waren geweest, dan had de media hun camera's lang geleden al op hen gericht om te laten zien wat de Islam is en dat het de Islamitische Sharia is die hen gebied van de ene naar de andere plaats te trekken!

Dezelfde media vergaten de Islamitische geleerden voor ons te filmen die in Europa, Amerika, Australië, Azië en Afrika leven; de geleerden die aan het hoofd staan van vele wetenschappelijke en politieke zaken, naast de eerste Moslim wetenschappers die de wereld verlicht hebben met hun kennis in een tijd als de Middeleeuwen (Donkere eeuwen). Heel Europa liep achter wat betreft alle aspecten van wetenschap en cultuur van de vierde tot de veertiende eeuw. Eén van de redenen hiervoor was dat de kerk alles vervolgde wat te maken had met wetenschap of wetenschappers.

De Engelse Historicus 'Edward Gibbon' beschreef dit tijdperk door te zeggen:

"Duizend jaren van triomf van barbaarsheid en religie."²

Doelstelling van wetgeving

Het enige doel van het vaststellen van wetten en het schrijven van grondwetten is regulatie van menselijke zaken, of deze nu sociaal, economisch of politiek zijn. Naast het definiëren van individuele rechten en plichten in de samenleving, zowel naar de samenleving als naar de individu toe, richt het zich ook op het definiëren van individuele vrijheid en grenzen. De vrijheid van elk individu is immers beperkt, gezien het daar stopt waar de rechten van de ander beginnen. In andere woorden, dit betekent dat we ervoor moeten zorgen dat de individuele vrijheid de rechten van de ander niet schendt, anders ontstaat er een overtreding. Om die reden kent elke wet disciplinaire straffen en sancties voor degene die de rechten van een ander schendt.

Volgens hetgeen hierboven beschreven, hangt de meetbaarheid van het succes of de mislukking van een wet af van zijn vermogen om het eerder genoemde doel te bereiken. Daarnaast is het afhankelijk van in de wet opgenomen sancties en handhaving die de mogelijkheid bieden de overtreder te straffen, waarbij in acht moet worden genomen dat het doel van deze sancties niet is het pijnigen van de schuldige, maar het bereiken van het volgende:

1. Corrigeren van de fout:

² Edward Gibbon: 'In de voorafgaande volumes van deze historie, heb ik het Triomf van barbarisme en religie beschreven'. The Neergang en Val van het Romeinse Rijk, vol. 3, ch. LXXI, p. 1068.

Zoals bij de compenserende sancties, door een financiële vergoeding of boete te betalen aan degene die schade heeft geleden.

2. Leiden van de schuldige:

Begeleiding van de schuldige zodat hij een beter mens wordt en welkom is in de samenleving.

3. Afschrikken van de schuldige:

Iemand die voornemens is een misdaad te plegen wordt afgeschrikt vanwege het feit dat hierop een straf staat, en iemand die al eens is gestraft voor een misdaad zal deze niet snel nogmaals plegen wetende dat hij weer gestraft zal worden.

4. Afschrikken van anderen:

Doordat zij gezien hebben welke consequenties het plegen van een misdaad heeft voor de schuldige.

Eeuwige wet en het maken van de wetten

Mislukking van door de mens gemaakte wetten om misdaden te voorkomen.

In onze hedendaagse wereld, zien we vaak vele juridische instituties, gerechtelijke commissies, juridische scholen en universiteiten, lokale en internationale parlementen, en raadgevende consultants. Verder zien we een leger van mensen als advocaten, rechters, constitutionele rechters, internationale arbitrage en anderen. Bovendien zien we legers van politiemensen en miljoenen gevangenen en gedetineerden. We zien ook dat er vele pogingen worden gedaan om wetten te maken die de eerder beschreven doelstellingen vervullen, **maar zijn we in staat gebleken wetten te maken waarmee we de**

preventie van misdaad of schending van rechten hebben bereikt?!! Of leven we nog steeds in een wereld waar vele landen gevuld zijn met misdaad en criminaliteit?!! In andere woorden, zijn de door de mens gemaakte wetten succesvol gebleken als het gaat om het creëren van een veilige wereld of het uitsluiten van misdaden en problemen die elke dag toenemen? De wereld heeft behoefte aan een wet die de eerder genoemde doelstellingen kan bereiken!!

Belang van het bestaan van Goddelijke wetgeving

Lang geleden waren er geen juridische instituties, juridische commissies of toezichthouders die wetten maakten om menselijke zaken te reguleren! **Daarom heeft Allah (God) een Goddelijke wet geopenbaard om het leven van de mens te reguleren waarbij geen wetgevers nodig zijn om het te verbeteren of aan te passen, maar als de wet van de jungle overheerst zal de sterke de zwakke eten.**

Het was dan ook vanwege Zijn Eerlijkheid en Barmhartigheid de Sharia (wetgeving) te openbaren aan degenen wiens normen en eerlijkheid constant zijn en niet veranderen met de tijd of plaats. Bijvoorbeeld, een misdaad is een misdaad, het zal nooit een deugd worden, recht is recht, het zal nooit nietig worden, en iedereen is gelijkwaardig wat betreft de wetten van de Sharia. Wat betreft de regelgeving, deze werd van tijd tot tijd vernieuwd door Allah (God) middels de profeten die Allah heeft gezonden om de mens te leiden en om Zijn Sharia te tonen die hun levens zou reguleren. Zoals het geval was bij de Joden nadat zij de regels van hun Sharia verloren en vervalsten, stuurde Allah Jezus (vrede zij met hem), om de regels te vernieuwen, en nadat de Christenen deze regels verloren en vervalsten, heeft Allah Zijn Goddelijke Sharia gecomplementeerd met de boodschap van Mohammed (ﷺ)

Allah heeft een Sharia neergezonden die toepasselijk is voor elke tijd en plaats, en welke niet veranderd of vervangen kan worden door de jaren heen, omdat het de uiteindelijke Sharia is. Allah zegt:

“Vervolgens plaatsten Wij jou (o Mohammed) op een (duidelijke) weg omtrent de zaak (d.w.z. omtrent het geloof). Volg deze dan. En volg niet de begeerten van degenen die niet weten.”

(Al-Jâthiyah 45:18)

Hieruit kunnen we opmaken dat de rechtspraak en de sancties van de Sharia gekoppeld gerelateerd is aan het misdrijf dat dat is begaan. De zwaarte van de straf is gekoppeld aan de aard van het misdrijf en de gevaren die het oplevert voor de gemeenschap. Het is een Sharia dat zich niet laat leiden door de waan van de dag en die iedere crimineel op dezelfde wijze behandelt, zodat het niemand uitsluit van straf bijvoorbeeld vanwege hun status, macht of autoriteit. Dit wordt duidelijk gemaakt in de uitspraak van de Profeet (ﷺ)

“Wat de mensen voor jullie heeft vernietigd, was dat wanneer iemand met aanzien en rijkdom een misdaad beging, hij gespaard bleef; maar wanneer dezelfde misdaad werd gepleegd door een arme, werd hij gestraft met de voorgeschreven straf. Ik zweer bij Allah dat als Fatimah, de dochter van Mohammed iets zou hebben gestolen, haar hand zou zijn afgesneden.”

(Al-Bukhâri)

Door de mens gemaakte wetten en de jungle van de wetgeving:

In werkelijkheid zijn veel van de wetten die door de mens zijn gemaakt in onze tijd een ander facet van de **jungle van wetgeving**. Dit komt doordat veel van de verkozen parlementariërs en veel wetgevers corrupt zijn en gedreven worden door macht en geld. Ze stellen wetten vast die van de buitenkant rechtvaardig en goed lijken te zijn, maar van de binnenkant willen ze alleen hun eigen belangen behartigen en doelen bereiken door de rest van de mensen, met name de armen, uit te buiten! Daarom heeft Allah een wijze en eerlijke wet voor ons geopenbaard waarin geen onderscheid wordt gemaakt tussen de heerser en onderdaan, de rijke en arme, de zwarte en witte, of de sociale status van een persoon. Het is de wet van rechtvaardigheid die geen grillen, onrecht en hebzucht kent! Allah zegt:

“Wensen zij dan het oordeel van (de dagen van) onwetendheid. En wie is er beter in het oordelen dan Allah voor een volk dat overtuigd is (van de Eenheid van Allah)?”

(Al-Mâ'idah 5:50)

Wanorde van mensgemaakte wetten en hun instabiliteit

De aanschouwer van de geschiedenis van wetgeving en het schrijven van de grondwet vindt dat mensgemaakte wetten continu veranderen, en dat er geen enkele wet is die voor lange tijd onveranderd kan blijven. Bijvoorbeeld, iets dat in een bepaalde periode werd gezien als een misdrijf, werd in een andere periode gezien als een deugd en omgekeerd. Een ander voorbeeld, in 1850 en 1920 bestond zwemkleding voor vrouwen in de Verenigde Staten uit een lange mantel die het

hele lichaam bedekte, en als zij destijds zou dragen wat vrouwen nu gewoon zijn te dragen, zou ze zijn gearresteerd en gestraft.

Net zoals de wet mettertijd verandert, verandert het ook per plaats. In de Europese landen bijvoorbeeld, in elk land van de Europese Unie gelden verschillende wetten. Zelfs in de Verenigde Staten zijn de wetten per staat verschillend. Hieruit blijkt dat wetten onderworpen zijn aan de wensen en grillen van politici die deze wetten opleggen. Hier volgen enkele voorbeelden:

Euthanasie:

Wat zelfdoding is met behulp van een ander, het is verdeeld in drie categorieën:

- 1. Vrijwillige euthanasie:** Dit wordt gedaan met goedkeuring van de patiënt. In sommige Europese landen en Amerikaanse staten is het legaal.
- 2. Onwillekeurige euthanasie:** Dit wordt gedaan zonder toestemming van de patiënt, net zoals euthanasie bij kinderen wat toegestaan is in bepaalde situaties in Nederland volgens het Groningen Protocol³.
- 3. Gedwongen moord:** Dit is tegen de wil van de patiënt.

Het komt erop neer dat er zowel supporters als tegenstanders van euthanasie zijn, en beide partijen hebben hun argumenten en redenen voor hun standpunt. In sommige landen is het legaal terwijl het in andere landen wordt gezien als misdrijf.

Er zijn gevallen bekend van moord met voorbedachte rade, zoals de zaak van Dr. Nigel Cox, die zijn patiënt ‘Lillian Boyes’ heeft geïnjecteerd met een dodelijke dosis kaliumchloride

³ Groningen Protocol, 2004, Eduard Verhagen, Nederland.

waardoor haar hart het heeft begeven. In zijn verweer beweerde Dr. Cox dat hij de reumatische klachten van Boyes probeerde te verzachten. Uiteindelijk raakte hij voor een jaar zijn **vergunning kwijt**. Na dit ene jaar kreeg hij deze echter terug en oefende zijn beroep als arts uit **alsof er nooit iets was gebeurd**.

Verkoop van drugs:

Een paar Europese landen hebben verkoop en gebruik van drugs gelegaliseerd onder bepaalde voorwaarden en bepaalde hoeveelheden, terwijl dit in andere Europese landen strikt verboden is. Het vreemde is, dat een van deze landen drugsgebruik onder haar inwoners heeft gelegaliseerd, terwijl het gebruiken van drugs in datzelfde land verboden is voor toeristen en andere bezoekers met als reden het tegengaan van ‘drugstoerisme’ in dat land. Deze beslissing wordt door vele coffeeshop houders niet geaccepteerd omdat het hun handel en inkomen zou ruïneren.

Doodstraf:

Sommige Europese landen en Amerikaanse staten hebben de doodstraf verboden, terwijl het in andere landen en staten nog steeds toegepast wordt!

Dus: Wat is nu precies een misdaad en wat is integer?! En wat is goed en wat is fout?!

Samengevat: verstandige mensen zijn het ermee eens dat de wet niet verandert dient te worden omdat het niet tijds- of plaatsgebonden is. Hetzelfde geldt voor manieren, deugden, lasten en zonden; dit kan allemaal niet worden veranderd. Zo

zal een deugd nooit een ondeugd worden en een ondeugd nooit een deugd!

De absurde sancties in de mensgemaakte wetten:

Kijkend naar sommige wetgevingen en sancties die door de jaren heen zijn ingevoerd, zoals de oude Chinese, Indiase, Griekse, Romeinse en Faraonische beschavingen, zien we dat deze absurd zijn. Hetzelfde geldt voor sommige Afrikaanse stammen en inheemse groeperingen. De doodstraf bijvoorbeeld, werd gegeven om zeer eenvoudige redenen en martelingen werden op een opmerkelijke manier uitgevoerd. Soms werden mensen onthoofd door een guillotine, zoals is gebeurd bij Louis XVI in 1793, destijds de koning van Frankrijk. Soms werd men ook onthoofd met een bijl, waarna het lichaam in vieren werd gehakt. Dit is gebeurd met Thomas Armstrong in het Verenigd Koninkrijk in 1684⁴. In andere gevallen werden de darmen van de veroordeelde verwijderd en werden zijn ledematen doorgesneden terwijl hij nog leefde, vervolgens werd het hart uit de borstkas gehaald en werd de veroordeelde tot slot onthoofd. Dit gebeurde bij Baltasar Gérard in 1584 in Nederland⁵. Het kwam ook voor dat de veroordeelde gedood werd met een mes, gekruisigd werd aan een boom en levend werd verbrand. Dit gebeurde onder andere in de Spaanse en Portugese inquisitie onder toezicht van priesters. In het Romeinse stadion werden veroordeelden levend bij hongerige leeuwen gezet, onder Hitler werden mensen levend verbrand in ovens en weer anderen werden geëxecuteerd op een elektrische

⁴ Opgehangen en gevierendeeld, Sir Thomas Armstrong.

⁵ Opengesneden en organen verwijderd, Baltasar Gérard.

stoel zoals is gebeurd met Lynda Lyon Block in 2002 in de Verenigde Staten. Tijdens de Franse revolutie in 1793 werden mensen verdronken⁶, en in 1692 is Giles Corey in de Verenigde Staten gedood doordat men zware stenen op zijn borstkas plaatste⁷. Richard Rice is in 1531 in het Verenigd Koninkrijk in kokende olie gegooid, sommige veroordeelden werden vergast in gaskamers en anderen werden levend begraven zoals gebeurd is bij Chinese burgers door Japanse soldaten in de tweede wereldoorlog. Soms werden executies uitgevoerd door een lichaam in tweeën te zagen van top tot teen, of werd men opgehangen, of letterlijk geslacht door het hoofd af te snijden zoals is gebeurd bij Jeremiah Brandreth in 1817. Er werden zelfs paarden ingezet om aan de vier ledematen te trekken net zolang totdat het lichaam uit elkaar was getrokken, zoals is gebeurd bij Túpac Amaru II in 1781 in Peru door de Spaanse kolonisten. In 1835 is Joseph Marchand in Vietnam langzaam in plakken gesneden, sommige mensen werden in hun hoofd geschoten en zo zijn er nog vele andere absurde en gruwelijke methodes die ingezet werden om mensen te executeren. Dit gebeurde allemaal door de uitvoering van mensgemaakte wetten!

Daarom is de goddelijke wetgeving een wetgeving van genade waarbij geen absurde straffen worden opgelegd, en laat ons niet ten prooi vallen aan de grillen en macht van wetgevers en gouverneurs en hun bizarre veroordelingen. Zelfs als het gaat om dieren, leert de Islamitische Sharia ons dat we genade moeten tonen aan hen en compassie en respect moeten hebben tijdens de slachting als voorwaarde ze te mogen eten. Zoals de profeet Mohammed (vrede zij met hem) zei:

⁶ Verdrinkingen in Nantes, Noyades de Nantes.

⁷ Dood door verplettering of persen, Giles Corey.

“Voorwaar, Allah heeft wat betreft alles goedheid voorgeschreven. Als jullie doden, dood dan op de beste wijze en als jullie slachten, slacht dan op de beste wijze en laat een ieder van jullie zijn mes (goed) slijpen en het te slachten dier geruststellen”.

(Muslim)

De leer van het menselijk offer in de menselijke wetgeving:

De bevolking van Midden Amerika voerden vroeger de doctrines van het menselijk offer uit in het Azteekse Rijk, wat regeerde van de veertiende tot de zestiende eeuw. Zij hadden de macht in de regio die nu bekend staat als de staat van Mexico, waar priesters het slachtoffer naar een grote rots brachten en hem daarop zetten. De priester opende vervolgens de borstkas van het slachtoffer terwijl hij nog leefde, nam hieruit het hart terwijl dit nog kloppende was en verhief het naar de zon om de god van de zon, genaamd Huitzilopochtli, aan te roepen. Moge Allah het verbieden. Ook werd de god van de regen, genaamd Tlaloc, of de god van het vuur, genaamd Huehuetotl, aangeroepen tijdens een religieus festival waarbij het slachtoffer levend in een vuur werd gegooid. Voordat hij overleed trokken ze hem weer uit het vuur om vervolgens zijn hart uit zijn borstkas te rukken.

Een bijgeloof van dit Rijk was dat een god, genaamd ‘Xipe Totec’ zijn huid zou hebben verwijderd zodat hij de mensheid maïs kon geven. In ruil voor zijn eigen huid vroeg hij de mensen om hem een menselijke huid te geven en hem daarmee te bekleden, hij had immers zijn huid aan de mensen gegeven.

De priesters gaven hier gehoor aan door de huid van een slachtoffer te verwijderen terwijl deze nog in leven was, zodat zij (de priesters) deze huid twintig dagen lang droegen en het daarna in het vuur gooiden!

In Afrika waren er gelijke voorbeelden, zoals de ‘Annual Customs of Dahomey’ die vandaag de dag bekend zijn door de republiek van Benin in West Afrika. Als onderdeel van de ceremonie van hun jaarlijkse viering slachtten zij gevangenen van de oorlog. Hierbij kwam de koning om het leven en slachtten ze duizenden gevangenen. In het jaar 1727 werden 4000 gevangenen in één dag geslacht!

Daarnaast werden, door de beschaving van het oude China, slaven levend begraven wanneer hun meester overleed. In het jaar 621, toen de heerser ‘Mu’ van het Qin district overleed, zijn 177 van zijn slaven levend begraven.

In de twaalfde eeuw was het gebruikelijk dat oorlogsslachtoffers werden geofferd en aan de god van de slaven ‘Perun’ werden gegeven in de Slavische cultuur.

In de Oost Aziatische landen, waar het Boeddhisme wordt verspreid, zien we lelijke, recente beelden. Zoals tijdens het Chinese nieuw jaar, toen een aantal boeddhisten een meisje hebben gewassen, vervolgens haar handen op haar rug hebben gebonden en haar daarna met een mes in haar nek hebben gestoken, zoals je een varken slacht. Dit alles is gebeurd met toestemming van haar ouders! Deze boeddhisten hebben vervolgens een schaal onder de nek van het meisje gezet zodat haar bloed hierin kon stromen. Tot slot is haar lichaam in stukken gesneden en aan arme mensen gegeven.

Dit alles is enkel een korte samenvatting van absurde wetten en overtuigingen welke een weldenkend persoon niet kan bevatten.

Er is bijna geen beschaving of land dat gespaard is gebleven van dergelijke criminele wetten zoals het offeren van mensen om een god tevreden te stellen met menselijk bloed. Degenen die hierover meer informatie willen opdoen, kunnen lezen over de geschiedenis van menselijke offers over de hele wereld om te zien hoe dit is verspreid in Amerika, Europa, Australië, Afrika en Azië! Bovendien wordt deze gewoonte en gruwelijke misdaad in het Oude Testament benoemd en bekritiseerd voor zijn enorme omvang en wordt het bestraft met steniging van degene die zich hier schuldig aan maakt. De Kanaänieten offerden hun kinderen en gaven ze aan de god Moloch, zoals is geschreven in het boek **Leviticus: (20:1-2)**:

(Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: Gij zult ook tot de kinderen Israels zeggen: Een ieder uit de kinderen Israels, of uit de vreemdelingen, die in Israel als vreemdelingen verkeren, die van zijn zaad den Moloch gegeven zal hebben, zal zekerlijk gedood worden; het volk des lands zal hem met stenen stenigen.)

Dit was een gewoonte voor de Kanaänieten, om hun kinderen als offer te geven aan Moloch -Allah verbiedt het-.

Het is een genade van de Almachtige Allah jegens Zijn schepping dat de goddelijke Sharia is geopenbaard, waarin alle absurde wetgevingen die zijn gecreëerd om mensen te vernederen en offeren worden weerlegt, Allah zegt:

“Zeg (o Mohammed): “Kom, ik zal jullie voordragen wat jullie Heer voor jullie heeft verboden: ken Hem geen enkele deelgenoot toe, en wees goed voor de ouders, en dood jullie kinderen niet (uit vrees) voor armoede. Wij voorzien jullie en hen. En nader de verdorvenheden niet, zowel het zichtbare als het verborgene daarvan. En dood niet de ziel, die Allah verboden heeft (om te doden), behalve rechtmatig (d.w.z. in overeenstemming met het islamitische

rechtssysteem). Dit is wat Hij jullie heeft opgedragen, opdat jullie zullen nadenken”.

(Al-An‘âm 6:151)

Allah de Almachtige heeft de waarheid gesproken over Zijn profeet Mohammed (vrede zij met hem), die Hij heeft gestuurd met de ware religie. De religie die alles omvat wat betreft het leven van de mens, zowel het wereldse leven als het Hiernamaals. Blij zijn degenen die geloven in Hem en Zijn Sharia volgen:

“En Wij hebben jou (o Mohammed) slechts gestuurd als genade voor de werelden.”

(Al-Anbiyâ’ 21:107)

Ibn Abbas, zei:

“Allah heeft Zijn Boodschapper (vrede zij met hem) als een genade naar de mensheid gezonden, naar de gelovigen en de ongelovigen. Wat betreft de gelovige, Allah heeft hem geleid door de Profeet (vrede zij met hem) en heeft hem toegelaten tot het Paradijs omdat hij in de Profeet geloofde en leefde volgens de Islamitische Sharia die is geopenbaard aan de Profeet (vrede zij met hem) door Allah. Wat betreft de ongelovige, Allah heeft hem door de missie van de Profeet (vrede zij met hem) uitstel gegeven van zijn straf en hem kansen gegeven om terug te keren naar het rechte pad. Terwijl de straf van de ongelovigen voor de komst van de Profeet onmiddellijk was.”

Allah heeft hem naar de wereld gestuurd om alle bewoners op te roepen tot het aanbidden van Allah alleen zonder enige partners, en alle polytheïstische gewoontes en absurde wetten te laten vervallen en te vernietigen.

Misdaden die gecodificeerd waren in de mensgemaakte wetten:

Er zijn vele misdaden of bijna misdaden, welke zijn gelegaliseerd en gecodificeerd in een aantal van de mensgemaakte wetten, zoals: abortus en het doden van een foetus! Voor degenen die niet weten hoe een foetus gedood wordt, kan dit op het internet opzoeken bij abortussen die gepleegd worden door doctoren met behulp van verpleegsters die nota bene geacht worden zachtvaardig met de patiënt om te gaan!

Het verbazingwekkende is dat deze misdaad afgehandeld is als de vader en moeder in overeenstemming een formulier hebben getekend waarin staat dat zij akkoord gaan met het doden van hun eigen foetus!

De onbeduidende redenen waarvoor dit gebeurt, geven het niveau van decadentie bij de mens goed weer. Mensen zijn niet klaar voor het verwelkomen van een kind omdat ze nog van het leven en hun vrijheid willen genieten door bijvoorbeeld te reizen, voordat ze de verantwoordelijkheden en verplichtingen aandurven die bij ouderschap horen. Ook laten mensen zich tegenhouden door hun financiële of sociale situatie.

Dit is een wijdverspreid fenomeen in veel rijke landen, maar het is nog ernstiger in de arme Aziatische en Afrikaanse landen. Met name wanneer de foetus een meisje blijkt te zijn, aangezien zij wordt beschouwd als een economische last voor de familie. Dit in tegenstelling tot een jongen die, in hun ogen, een constructief en productief deel uitmaakt van de familie. Jongens dragen een deel van de last van hun vader en helpen hem in het verkrijgen van financiële middelen waar de familie van kan leven. We hebben enkele foto's gezien van vaders in

sommige arme landen in Oost Azië waarop te zien was hoe ze hun dochters vermoordden, net zoals de ongelovigen in Mekka deden voor de komst van Islam. Allah de Almachtige vertelde hun verhaal over deze afschuwelijke misdaad in de Edele Koran:

‘En wanneer aan een van hen de verheugende tijding van (de geboorte van) een dochter wordt gegeven, (dan) wordt zijn gezicht zwart(gallig) en is hij vervuld van verdriet.* Hij verbergt zichzelf voor het volk vanwege het slechte (nieuws) waarover hij is bericht. (Hij twijfelt dan) of hij het (kind) zal houden (terwijl hij) in vernedering (door het leven gaat) of dat hij het (kind levend) in de aarde zal begraven. Weet dat wat zij oordelen slecht is.’

(An-Nahl 16:58-59)

Deze misdaad was gecodificeerd in sommige oude wetten zoals de Romeinse wetgeving, waar in tafel IV stond: **“Een vreselijk vervormd kind zal snel gedood worden”**. We weten dat deze misdaad ook in de Griekse beschaving wijdverspreid was. De moeder liet de baby na de geboorte aan de vader zien, als deze de baby accepteerde mocht het blijven leven, zo niet dan werd het gedood. Eén van de Romeinse papyrus die ontdekt is in de stad van Bahnasa (voorheen bekend als ‘Oxyrhynchus) in het Minya gouvernement in Egypte bevestigt dit. Op deze papyrus stond een toespraak van een man aan zijn vrouw waarin de man zei: **“Als de baby een jongen is laat hem leven, als het een meisje is doodt haar”**.

In de Islamitische Sharia wordt dit gezien als een gruwelijke misdaad en is het streng verboden. De boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

““Allah heeft verboden voor jullie, (1) ongehoorzaam te zijn tegenover jullie moeders, (2) jullie dochters levend te begraven, (3) niet te betalen waar andere mensen recht op

hebben en (4) bedelen. En Allah haat dat jullie (1) leeg en nodeloos praten, of dat jullie te veel over anderen praten, (2) te veel vragen stellen, (in betwiste religieuze aangelegenheden) en (3) jullie rijkdommen verspillen (door extravagantie).”

(Al-Bukhâri and Muslim)

Het recht van de foetus wordt ook benoemd, terwijl het nog in de baarmoeder van de moeder zit. Wat het belangrijkste is in deze rechten, is het recht om te leven! Allah de Almachtige zegt:

“... en dood jullie kinderen niet (uit vrees) voor armoede. Wij voorzien jullie en hen.”

(Al-An‘âm 6:151)

Islam verbiedt alle vormen van discriminatie en onderscheid wat betreft de omgang met kinderen. Jongens en meisjes dienen gelijk behandeld te worden. De boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Behandel je kinderen gelijk; Behandel je kinderen gelijk; Behandel je kinderen gelijk.”

(As-Silsilah As-Sahîha)

Deel II

De Islamitische Sharia, de straffen en doelen van de Islamitische Sharia

- De Islamitische Sharia
- Doelen van de Islamitische Sharia
 1. Beschermen van het geloof.
 2. Beschermen van de eigen persoon
 3. Beschermen van de geest.
 4. Beschermen van het geld.
 5. Beschermen van het nageslacht.
- Hudûd (Straffen) in de Islamitische Sharia.
- Eis om de Islamitische Sharia toe te passen in niet-Moslim landen.
 1. Sharia rechtbanken in niet-Moslim landen.
 2. Zouden de niet-Moslim landen verplicht moeten worden de Islamitische Sharia toe te passen?

Deel II

Islamitische Sharia:

Zoals we eerder hebben gezegd, zijn dit de wetten die Allah de Almachtige heeft neergezonden. Deze wetten zijn neergezonden om de relatie die mensen met Hem hebben te reguleren, maar ook om de relatie tussen mensen onderling en tussen mens milieu en dieren te reguleren. Sommige van deze wetten regelen zaken omtrent aanbedding, andere regelen commerciële, economische en sociale transacties en weer andere wetten organiseren de fundamenten waarop een land is gebouwd en de rol van de wetgevende autoriteiten, de juridische macht en de uitvoerende macht.

Doelen van de Islamitische Sharia:

De doelen van de Sharia zijn de zaken die beoogd werden te bereiken toen de Sharia neergzonden werd. Om deze doelen te bereiken zijn in de Sharia regels en straffen opgelegd. Enkele voorbeelden van de doelen van de Islamitische Sharia zijn:

1. Beschermen van het geloof:

Beschermen van het geloof is het meest belangrijke doel van de Islamitische Sharia. Allah de Almachtige heeft gezegd:

“En jouw Heer heeft bepaald dat jullie niets, behalve Hem Alleen aanbidden, en goed voor de ouders zijn. Als één van hen of beiden in jouw bijzijn de ouderdom bereiken, zeg dan geen “oef” tegen hen en snauw hen niet af en spreek zachte woorden tot hen.”

(Al-Isrâ' 17:23)

De Sharia benoemd een grote beloning voor degenen die mensen helpen bij het beschermen van het geloof, door middel van het onderwijzen van de Quran. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft gezegd:

“De beste onder jullie is degene die de Koran leert en onderwijst.”

(Al-Bukhâri)

Ook in het bouwen van een moskee zodat mensen hier het geloof kunnen leren en Allah kunnen aanbidden, zit een grote beloning zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft gezegd:

“Hij die een moskee bouwt omwille van Allah, al is het gelijk aan of kleiner dan een nest van een vogel, Allah zal voor hem een huis in het Paradijs bouwen.”

(Ibn Hibbân)

2. Beschermen van de eigen persoon:

Allah de Almachtige heeft de mens gecreëerd en heeft het aanvallen van de mens verboden, of de aanval nu vanuit de mens op zijn eigen lichaam is gericht om het te vernietigen, zoals Allah heeft gezegd:

“O jullie die geloven, nuttig elkaars bezittingen niet onrechtmatig, behalve als het om een handelstransactie gaat met wederzijdse instemming. En dood jullie zelf niet. Voorwaar, Allah is Meest Genadevol voor jullie.”

(An-Nisâ' 4:29)

Of dat de aanval is gericht vanuit het ene individu op een ander individu, ongeacht of het gaat om een gelovige of om een ongelovige, zoals Allah heeft gezegd:

“En dood niet de ziel die Allah verboden heeft (om te doden), behalve rechtmatig (d.w.z. in overeenstemming met het islamitisch rechtssysteem).”

(Al-Isrâ' 17:33)

Wie een ander opzettelijk doodt, krijgt van de rechter vergelding opgelegd. De ouders van de gedode persoon kunnen ervoor kiezen om te vergeven en de vergelding achterwege te laten. Allah de Almachtige zei: **“O jullie die geloven, al-Qisaas is jullie voorgeschreven in het geval van doodslag. De vrije (persoon) voor de vrije (persoon), de slaaf voor de slaaf en de vrouw voor de vrouw. Maar als hij (d.w.z. de moordenaar) wordt vergeven door zijn broeder, laat het vervolgen (van de dader) dan op redelijke wijze geschieden en de betaling moet worden gedaan met goedheid. Dit is een Verlichting en een Genade van jullie Heer. En wie dan daarna nog een overtreding begaat, voor hem is er een pijnlijke Bestrafing.”**

(Al-Bâqarah 2:178)

3. Berschermen van de ziel:

Allah de Almachtige heeft mensen van dieren onderscheiden door de mensen verstand (intellect) te geven, en dieren niet. Om dit intellect te beschermen heeft Allah wetgevingen gemaakt, en alles wat schadelijk is en het verstand doet verminderen (zoals alcohol en andere drugs) verboden. Allah de Almachtige zei **“O jullie die geloven, de alcoholhoudende dranken, het gokken, de afgodsbeelden en de pijlen zijn slechts onreinheden en behorende tot het werk van de satan. Dus vermijd deze, opdat jullie succesvol zullen zijn.”**

(Al-Mâ'idah 5:90)

In Islam wordt het de moeder van de slechte daden genoemd vanwege het grote gevaar dat erin schuilt voor zowel het individu als de maatschappij. Het is een groot kwaad en de basis van elke misdaad.

4. Beschermen van het geld:

Geld is de basis van het leven. Allah de Almachtige heeft het tot een essentieel instrument gemaakt in het leven. Met geld kan worden voorzien in basisbehoeften zoals eten, kleding, scholing, het kopen van een huis etc.

Allah de Almachtige heeft de rechtmatige wijze waarop geld kan worden verdiend verduidelijkt. Daarnaast heeft Hij elke wijze van verkwisting van geld en uitbuiting van mensen verboden. Hij heeft ons ook verboden om van andermans eigendommen te ‘eten’ door middel van omkoping, stelen, gokken en wedden. Allah de Almachtige zei:

“O jullie die geloven, nuttig elkaars bezittingen niet onrechtmatig.”

(An-Nisâ’ 4:29)

Allah de Almachtige heeft ook verboden geld uit te geven aan zaken die schade veroorzaken. Onnodig geld uitgeven is ook niet toegestaan. Hij heeft, met betrekking tot geld, rechten gegeven aan verwante familieleden, en aan de behoeftigen door middel van liefdadigheid en weldadigheid. Allah de Almachtige zei: **“En geef de verwanten hun recht en (ook) de behoeftige en de reiziger, en verkwist niet overvloedig. Waarlijk, de verkwisters zijn de broeders van de satans, en de satan is ondankbaar jegens zijn Heer.”**

(Al-Isrâ’ 17:26-27)

5. Beschermen van het nageslacht:

De Islamitische Sharia heeft datgene verboden wat kan leiden tot illegale vermenging van afstamming, zoals overspel. Allah zei:

“En nader de ontucht niet. Waarlijk, het is een verdorvenheid en een slechte weg.”

(Al-Isrâ’ 17:32)

Datgene wat het verkrijgen van nageslacht tegehoudt, zoals homofilie en anale gemeenschap, is ook verboden. Allah de Almachtige zei hierover: **“En onder de mensen bevindt zich degene wiens spraak jou (o Mohammed) in dit wereldse leven zal behagen. En hij roept Allah aan om te getuigen over wat zich in zijn hart bevindt, terwijl hij de meest twistzieke is. En wanneer hij zich afwendt, trekt hij over de aarde om daar verderf op te zaaien en om de gewassen en het vee te vernietigen, en Allah houdt niet van het verderf.”**

(Al-Bâqarah 204-205)

Hudūd Straffen in de Islamitische Sharia

In de Islamitische Sharia zijn straffen opgenomen om de wetten die Allah heeft geopenbaard om het leven van de mens te reguleren, te bewaken. Om er zeker van te zijn dat deze wetgevingen worden toegepast en gerespecteerd door de mens, moet er een wet zijn die disciplinaire en strafrechtelijke sancties bevat om degene te straffen die de wetten overtreedt. Om deze reden heeft Allah de Hudud (straffen) ingevoerd, gezien de Islamitische Sharia geen straffen omvatte maar enkel rechten beschermd. Hudud (straffen) kan worden gezien als het wetboek van strafrecht. Niet- Moslims verwarren vaak de Hudud (straffen) met de Islamitische Sharia. Zij denken dat de Islamitische Sharia alleen wetgeving betreft over straffen, discipline en sancties zoals het afhakken van de hand van een dief, doden en moord etc. Deze gedachte is onjuist, omdat de Hudud (straffen) alleen worden opgelegd aan degenen die de

wetten van de Islamitische Sharia overtreden, met als doel ze te beschermen en te voorkomen dat ze nogmaals worden overtreden. Daarnaast worden mensenlevens, geld en eer beschermd door het toepassen van de straffen jegens overtreders. Tot slot wordt ook het menselijk geheel beschermd, zoals een buitenmuur die de stad (wat de Islamitische Sharia is) beschermd tegen bandieten die willen inbreken en de bewoners willen aanvallen. Allah de Almachtige heeft de waarheid gesproken:

“En er is voor jullie (een redding van) leven in al-Qisaas, o bezitters van verstand, opdat jullie (Allah) zullen vrezen.”

(Al-Bâqarah 2:179)

De straffen zijn niet nieuw in de Islamitische Sharia. Allah de Almachtige heeft straffen in alle goddelijke Sharia's opgenomen, zoals Hij het opleggen van straffen in de Thora beval die geopenbaard werd aan Musa (vrede zij met hem). Allah de Almachtige zei:

“Voorwaar, Wij hebben de Thora neergezonden met daarin Leiding en Licht. De Profeten, die zich (aan Allah) hebben onderworpen, oordelen hiermee over de joden. En de rabbijnen en de priesters (oordeelden) met datgene wat aan hen was toevertrouwd van het Boek van Allah, en zij waren hier getuigen van. Vrees daarom niet de mensen, maar vrees Mij en ruil Mijn Verzen niet in tegen een geringe prijs. En wie niet oordeelt met dat wat Allah heeft neergezonden, zij zijn de ongelovigen. En Wij hebben daarin voor hen voorgeschreven: een leven voor een leven, een oog voor een oog, een neus voor een neus, een tand voor een tand, en de wonden (worden vergolden) met het gelijke daaraan. Maar wie het (d.w.z. de vergelding) kwijtscheldt, het zal voor hem een boetedoening zijn. En wie niet oordeelt

met dat wat Allah heeft neergezonden; zij zijn dan de onrechtplegers.”

(Al-Mâ'idah 5:44-45)

Allah beval het opleggen van straffen ook in de Bijbel, die geopenbaard is aan Iesa (vrede zij met hem). Allah de Almachtige zei:

“En Wij lieten Iesa, de zoon van Maryam, in hun voetsporen volgen, ter bevestiging van de Thora die daarvóór was (geopenbaard). En Wij gaven hem het Evangelie waarin Leiding en Licht was en ter bevestiging van de Thora die daarvóór was (geopenbaard) en (als) Leiding en een Vermaning voor de godsvruchtigen.

(Al- Mâ'idah 5:46)

Wie voert de straffen uit?

De leider van een moslimgemeenschap is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van het straffen van de misdadiger. Degene die de leider vertegenwoordigt kan dit ook doen, maar de gemeenschap zelf behoort niet het heft in eigen hand te nemen. Islam is een religie van orde, niet van willekeur of barbaarsheid. In de tijd van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), voerde dan ook niemand een straf uit tenzij hij (vrede zij met hem) daarvoor toestemming gaf. Allah de Almachtige zei:

“En oordeel (o Mohammed) tussen hen met dat wat Allah heeft neergezonden en volg hun begeerten niet, en wees op je hoede voor hen zodat zij jou niet afhouden van een deel dat Allah aan jou heeft neergezonden. En als zij zich dan afwenden, weet dan dat Allah hen vanwege een aantal

zonden van hen (met een straf) wil treffen. En waarlijk, veel van de mensen zijn zeker verdorvenen.”

(Al-Mâ'idah 5:49)

Wanneer kunnen de hudūd (straffen) komen te vervallen?

1. Intrekken van de bekentenis van het misdrijf:

De mening van de meerderheid van de geleerden⁸ (Abu Hanîfa, Ash-Shâfi'ei en Aḥmad)

is dat wanneer iemand schuld bekent uit vrije wil, maar voor de uitvoering van de straf de bekentenis intrekt, de straf niet wordt uitgevoerd. In het geval hij zijn bekentenis niet intrekt, maar ontsnapt tijdens de uitvoering van de straf, behoort niemand hem te achtervolgen, mocht hij berouw tonen bij Allah.

Mâ'iz bin Mâlik (moge Allah tevreden met hem zijn) was een weeskind en Hazzâl Al-Aslami (moge Allah tevreden met hem zijn) was zijn voogd. Mâ'iz beging een zonde door overspel te plegen met een vrouwelijke slaaf uit de buurt, waarop Hazzâl hem opdroeg dit op te biechten aan de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem). Nadat Mâ'iz vier keer had bekend, droeg de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) op om hem te straffen. Tijdens het ondergaan van de straf vluchtte Mâ'iz en Abd Allah bin anis achtervolgde hem en ging door met de strafuitvoering. Toen de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) dit hoorde, zei hij:

⁸ Râ'i Al-Gumhûr: Betekent de mening van de meerderheid van de geleerden dezelfde mening delen, bijv. drie van de vier geleerden (Abu Hanîfa, Mâlik, Ash-Shâfi'ei en Aḥmad), die de vier wetscholen hebben opgericht die zich bezig houden met Islamitische jurisprudentie.

“Waarom heb je hem niet laten ontsnappen! Moge hij berouw tonen bij Allah en moge Allah zijn berouw accepteren. O Hazzâl, als je hem zou bedekken met je mantel zou dit beter zijn dan wat je nu hebt gedaan (m.a.w. als je hem had gezegd berouw te tonen bij Allah en zijn zonde te verbergen, zou dit beter zijn dan hem te zeggen zijn zonde te bekennen).”

(Ahmad, Abu dawûd, Al-Hâkim)

Al-Baji zei: “De zin ‘Als je hem zou bedekken met je mantel’ betekent dat Hazzâl Mâ‘iz zou moeten opdragen berouw te tonen en zijn zonde te bedekken, het noemen van het woord ‘mantel’ is gebruikt als verbeelding.”

2. Twijfel:

Hudûd (straffen) worden geschorst bij een veronderstelling. Ūmar ibn al-Khattâb –moge Allah tevreden met hem zijn- zei: **“Het schorsen van de legale straffen doordat er twijfel is, is meer geliefd bij mij dan het uitvoeren van een straf op basis van veronderstellingen/aannames.”**

(Musânnaf Ibn Abi Shaybah)

Het is om deze reden dat wanneer iemand geld steelt, denkend dat het geld van hem is of hij er recht op heeft, zijn straf zal worden geschorst.

3. Berouw:

Als een dader berouw toont voordat de autoriteiten hem arresteren, wordt zijn straf geschorst, maar wanneer hij pas berouw toont na de arrestatie wordt de straf niet geschorst. Allah de Almachtige zegt:

“Behalve (voor) degenen die berouw tonen, voordat jullie de macht over hen krijgen. En weet dat Allah Meest Vergevensgezind, Meest Genadevol is.”

(Al-Mâ'idah 5:34)

Het beoogde berouw hier, waardoor een straf wordt geschorst voordat de dader is gearresteerd, heeft betrekking op bandieten (highwaymen⁹ die paard reden en reizigers op hun weg gewelddadig aanvielen om ze te vermoorden of hun geld en vrouwen te stelen); hierover is consensus onder de geleerden. Wat betreft de rest van de hudûd (straffen), zoals overspel en stelen, zijn er twee meningen.

De eerste mening: Hudûd worden geschorst bij berouw voordat de dader is gearresteerd.

De tweede mening: Dat de dader berouw toont voor een arrestatie zorgt er niet voor dat de straf wordt geschorst. Wat betreft het berouw voor laster (laster jegens een vrouw met betrekking tot haar kuisheid), hierover zijn de geleerden het eens dat de straf niet wordt geschorst en het hierbij niet uitmaakt of het berouw voor of na de arrestatie wordt getoond. Het spreekt voor zich dat een dergelijke zaak meer details behoeft, voor deze informatie zou moeten worden gekeken naar de Islamitische boeken betreffende jurisprudentie.

4. Terugtrekken van een getuigenis

Wanneer een getuige zijn verklaring terugtrekt na de rechterlijke uitspraak en voor de uitvoering van de straf, zal de straf worden geschorst

5. Interference (inneming):

Als dezelfde daad (zoals diefstal) herhaaldelijk wordt gepleegd voordat de autoriteiten de dader oppakken en hem straffen,

⁹ In de VS bekend als “snelwegman”, “ridders van de weg”, “heren van de weg” en “wegagenten”, in Australia bekend als “wildernis rangers”

wordt hij voor al deze diefstallen éénmalig gestraft. Voorwaarde hierbij is dat de daad hetzelfde karakter heeft (zoals in dit gevallen diefstal).

Voorwaarden voor het toepassen van de straf:

1. Mogelijkheid om verantwoordelijkheid te nemen voor de daden (Reden en puberteit):

Een straf kan niet worden toegepast op een kind, gestoorde of verwarde geest. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei: **“De pen is opgeheven (schrijft niet) voor drie personen; de slapende totdat hij wakker wordt, het kind totdat het volwassen wordt en de geestelijk gestoorde totdat hij zijn verstand hervindt”**

(Aḥmad, Abu Dawûd, Al-Ḥâkim)

2. Keuze en geen dwang:

Allah de Almachtige zei:

“Degene die niet in Allah gelooft nadat hij (eerder) geloofde (op hem rust de Woede van Allah), behalve degene die (tot ongelof) wordt gedwongen terwijl zijn hart rust heeft gevonden in het geloof. Maar wie zijn borst openstelt voor het ongelof, op hen rust de Woede van Allah. En voor hen is er een geweldige Bestraffing.”

(An-Nahl 16:106)

3. Gezondheid en bekwaamheid:

Aangezien de straf niet kan worden uitgevoerd bij iemand die ziek is of een zwak lichaam heeft, maar pas nadat diegene beter en gezond is.

€. Bewustzijn van het verbod.

Wenselijkheid om de zonde van de Moslim te bedekken:

Degene die een Moslim een zonde ziet plegen kan twee dingen doen: Hij kan getuigen omwille van Allah, of hij kan de zonde van zijn broeder of zuster bedekken. Dit laatste is beter en hierover is veel informatie te vinden in de Islamitische jurisprudentie. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Wie een zonde of fout van een Moslim bedekt, Allah zal een zonde of fout van hem in dit leven en het Hiernamaals bedekken.”

(Muslim)

De misvatting over de wreedheid van straffen in Islam:

De Westerse media doet ons geloven dat de straffen in Islam voor sommige delicten en misdaden (doodstraf voor de moordenaar, het afhakken van de hand van een dief) hard, wreed en grof zijn en ze zouden niet passend zijn in de huidige tijd!

Het antwoord op deze misvatting:

Iedereen is het ermee eens dat deze misdaden (moord en diefstal) een grote impact hebben op de maatschappij en dat ze de maatschappij ernstige schade toebrengen. Ook vindt iedereen dat tegen de daders moet worden opgetreden door het

opleggen van sancties. Als we kijken wat de onenigheid veroorzaakt, is dit de soort sanctie die moet worden opgelegd. Iedereen kan zichzelf afvragen: Wat is effectiever en meer succesvol bij het terugdringen van misdaad? Zijn dit de straffen die in Islam gelden, of de straffen die door mensen zijn opgelegd en niets anders veroorzaken dan een stijging en verspreiding van misdaad?

- Redelijkerwijs dient elke straf in een bepaalde mate ‘hard’ te zijn om criminelen af te schrikken; anders gaat de werking van de straf verloren.
- Het beëindigen van strafuitvoering vanwege de genadeloosheid zou oneerlijk zijn jegens de samenleving. Hoe kan de individu zich dan nog veilig voelen? Het uitvoeren van de straf is een weldaad voor de samenleving en zelfs voor de crimineel.

De relatie tussen de Islamitische Sharia en de mensgemaakte wetten:

De hoofdregel in de Islamitische Sharia is dat alles toegestaan is, zoals Allah de Almachtige zei:

“Zien jullie dan niet dat Allah waarlijk datgene wat zich in de hemelen en datgene wat zich op de aarde bevindt aan jullie dienstbaar heeft gemaakt? En Zijn Gunsten, zowel de zichtbare als de verborgene, over jullie heeft uitgespreid? En onder de mensen zijn er (sommigen) die over Allah redetwisten zonder kennis, zonder Leiding en zonder een verlicht Boek.”

(Luqmân 31:20)

Behalve datgene wat duidelijk in de teksten van de Sharia is

verboden, zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Het toegestane is wat Allah heft toegestaan in Zijn Boek, en dat wat verboden is, is dat wat Allah heft verboden. Waar Hij niet over zegt is datgene wat wordt vergeven, dus accepteer de vergeving van Allah, want Allah is niet vergeetachtig. Vervolgens reciteerde hij de volgende vers: ‘En jouw Heer is niet vergeetachtig.’ (Maryam 19:64).”

(Al-Hâkim)

Om die reden heeft de Islamitische Sharia de door de mens gemaakte wetten die het leven van mensen reguleren niet verboden, maar toegestaan zolang ze niet in strijd zijn met de Sharia zoals het maritieme recht en arbeidsrecht etc. In plaats daarvan heeft de Sharia de wetten verboden betreffende misdaden of daden die een negatieve en zichtbare impact hebben op iemands mentale, financiële, sociale, morele of gezondheidssituatie. Met andere woorden, het verbod is in het belang van de mens, gezien Allah Vrij is van alle behoeften van Zijn Creaties, hun zonden zullen Hem niet schaden, en hun gehoorzaamheid zal geen voordeel voor Hem hebben. Allah de Almachtige zei:

“Zeg (o Mohammed): “(Maar) de zaken die mijn Heer heeft verboden, zijn slechts de verdorvenheden, zowel het zichtbare als het verborgene daarvan, de zonde, de onrechtmatige overtreding, het toekennen van deelgenoten aan Allah waarvoor Hij geen bewijs heeft neergezonden en dat jullie over Allah (datgene) zeggen wat jullie niet weten.”

(Al-A‘râf 7:33)

De vraag om de Islamitische Sharia toe te passen in niet-Islamitische landen

Rechtbanken waar de Islamitische Sharia geldt in niet-Moslim landen:

Er zijn mediacampagnes en persberichten die de aanwezigheid van rechtbanken en raden voor de Islamitische Sharia in niet-Moslim landen bekritisieren, hoewel deze landen moslims hebben toegestaan dergelijke raden te hebben. Deze rechtbanken zijn juridisch gezien geen feitelijke rechtbanken, maar het zijn raden die moslims hulp bieden bij zaken als het huwelijk, scheiding, erfrecht enzovoort. Bijvoorbeeld: Als iemand wordt gedood, leggen deze raden geen straf op. In plaats daarvan voert de politie onderzoek uit en wordt de verdachte voorgedragen aan een gewone rechtbank in het betreffende land. Deze mediacampagnes en persberichten hebben als doel burgers angst aan te jagen jegens deze Islamitische raden. Om die reden worden ze afgeschilderd als raden en rechtbanken die het land overnemen. Dit is belachelijk en onjuist en gebaseerd op de onwetendheid, zo niet haat, jegens de Islam en moslims. Ze laten de mensen denken dat de sancties die genoemd worden in de Islamitische Sharia in deze raden worden toegepast buiten het zicht van het gezag van de politie! Terwijl deze raden in feite hetzelfde zijn als de ‘Persoonlijke wetten voor niet-Moslims’ die bestaat in Islamitische landen! Dit laat zien dat de Islamitische Sharia tolerant is door niet-Moslims die in Islamitische landen wonen te beoordelen op grond van hun eigen wetten in vele zaken. Het gaat hierbij om zaken als huwelijk en scheiding enzovoort. De Islamitische Sharia legt hen niet de Islamitische wetten op zoals deze gelden voor Moslims in dergelijke zaken, tenzij de niet-

Moslms zelf willen dat de Islamitische rechtbank een oordeel velt over hun zaak. Zelfs de handelingen die de Islamitische Sharia veroordeelt en verbiedt zijn niet verboden voor niet-Moslms, zoals het drinken van alcohol en het eten van varkensvlees. De reden hiervoor is dat niet-Moslms niet geloven dat het eten van varkensvlees en het drinken van alcohol verboden is, ondanks het feit dat deze handelingen ook verboden is volgens de leer in hun Heilige Bijbel, en hiervoor zijn vele bewijzen.

Een voorbeeld van de kwaadwilligheid van deze mediacampagnes en persberichten, die een politieke agenda hebben, is dat van een presentator van een televisieshow die aan moslms vroeg welke in zijn land leven: “Welke wet komt naar jouw mening eerst, de Islamitische wet of de wet van dit land?” De moslms antwoordden spontaan: “de Islamitische wet komt eerst”. Dit is een volstrekt normaal antwoord omdat de vraag op zich betekenisloos is en racisme en haat impliceert aan de kant van de televisie presentator. De moslim bedoelde met zijn antwoord dat het Woord van Allah boven het woord van de mens staat. Hij bedoelde niet dat hij geen respect heeft voor de wet van dat land! Daarnaast beveelt de Islamitische wet hem om niet te doden, stelen en bedriegen, wat ook geldt in de door de mens gemaakte wetten. Hierin is geen tegenstelling. Wat de moslim ook bedoelde met zijn antwoord is dat wanneer de ‘door de mens gemaakte wetten’ in dit niet-Moslim land het toestaan om een minnares te hebben, alcohol te drinken, varkensvlees te eten of een abortus te ondergaan, hij deze handelingen niet zou uitvoeren, maar de wetten van Allah zou volgen en dus geen alcohol zou drinken of een foetus vermoorden door middel van abortus. Om die reden bedoelde hij met zijn antwoord niet dat hij de wetten van het land zou overtreden. Wat betreft de straffen, zoals de straf voor diefstal of moord, krijgt een moslim niet de straf zoals beschreven in de

Islamitische Sharia. Dit komt door de afwezigheid van voorwaarden om een dergelijke straf toe te passen, gezien de straffen in de Sharia opgelegd dienen te worden door een Islamitisch heerser of vertegenwoordiger zoals een Islamitische rechter. Daarnaast dient een moslim te leven naar de wetten en regels van het land waar hij woont en hij dient zijn afspraken en handelingen na te komen en niet te schenden, zolang deze hem niet bevelen iets te doen wat Allah verboden heeft. Het is van belang te onthouden dat we hier praten over een moslim die in een niet-Moslim land woont, en niet in een Moslim land!

De moslim die in een niet-Moslim land woont dient de wetten van dat land te respecteren en ze op te volgen zolang ze hem niet bevelen Allah de Almachtige ongehoorzaam te zijn. Als dat wel het geval is dient de moslim dit land te verlaten omdat het de vrijheid van religie en persoonlijke rechten niet respecteert. Bijvoorbeeld, als deze wetten een moslima bevelen om haar hijab af te doen, dient zij dit land onmiddellijk te verlaten om zichzelf te bevrijden van deze absurde regelgeving, en het is niet toegestaan voor haar om de autoriteiten te bestrijden met geweld en dergelijke. Als de wetten van een land in tegenstrijd zijn met de rechten van een moslim zonder hem te bevelen iets te doen wat Allah heeft verboden, dan heeft hij het recht om deze wetten aan te vechten op een vredige manier via parlementen of de media om zijn bezwaar te tonen! Bijvoorbeeld, als de wet het niet toestaat een moskee te bouwen waar moslims kunnen bidden, of als de wet het niet toestaat moslims in polygamie te laten leven, terwijl het wel toegestaan is buitenechtelijke relaties aan te gaan, dient de moslim zich tot de rechterlijke macht of wetgever te richten zodat hij zijn religieuze rechten krijgt die Allah de Almachtige hem opgelegd heeft zoals bidden, of wat Hij heeft toegestaan zoals polygamie.

Zouden de niet-Moslim landen verplicht moeten worden de Islamitische Sharia toe te passen?

Er zijn moslim emigranten of nieuwe moslims in bepaalde westerse landen die demonstreren met zwarte vlaggen waarop de twee geloofsgetuigenissen staan en teksten zoals: “Sharia in Engeland”. Is dit goed of fout?

Om een antwoord op deze vraag te vinden moeten we de volgende zaken in ogenschouw nemen:

- Ten eerste, deze mensen hebben de Islamitische Sharia niet op de juiste manier geïntroduceerd aan de niet-Moslims in dat land. In plaats daarvan hebben ze hen opgedragen het onmiddellijk toe te passen, terwijl deze moslims weten dat de niet-Moslims bij de Islamitische Sharia direct denken aan de straffen zoals het afhakken van de hand van een dief. Hoe kunnen moslims dan verwachten dat deze mensen het idee van een Islamitische Sharia in het land zouden accepteren? Wat betreft deze handeling, de moslims introduceren de Sharia niet aan de niet-moslims, ze maken ze er bang voor!
- Deze moslims zijn meestal verward tussen de definitie van Sharia en het Islamitische geloof, gezien hun doel met deze handeling het uitnodigen naar Islam is. Echter door de manier waarop zij dit wilden doen, dachten de niet-Moslims dat ze de Islamitische wetten op hen van toepassing wilden laten zijn, of dat ze hen zelfs straffen volgens de Islamitische Sharia wilden opleggen.
- De Islamitische Sharia is de Sharia van een Moslim land, dus niet-Moslim landen zouden niet verplicht moeten zijn om deze wetten toe te passen. In de Islamitische geschiedenis sinds het tijdperk van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) en de rechtgeleide kaliefen is niet beschreven dat één van hen de niet-Moslim landen heeft opgedragen om de Islamitische Sharia toe te passen! Sterker nog, hoe kan een land dat niet

gelooft in Islam en waar het merendeel van de bevolking Christen of Jood is en de leider ook Christen of Jood is, een Sharia toepassen die niet hun eigen is!

- De vraag voor het toepassen van de Islamitische Sharia als wet moet worden uitgedrukt binnen wettelijke kaders. Bijvoorbeeld: deze vraag zou in het parlement moeten worden uitgesproken omdat dit de enige plek is die gespecialiseerd is in het goedkeuren van wetten. Als het wordt geuit door het omhoog houden van spandoeken in de straten zou het burgers uitlokken en boos maken, en het effect zou het tegenovergestelde zijn en schade veroorzaken aan de Dawah (inspanningen om de Islam te introduceren aan niet-moslims).

Deel III

Islamitische wet en de door de mens gemaakte wet en het bereiken van de doelstelling.

- Straf voor de dief, het afhakken van de hand of gevangenschap.
- Straf voor de dief in de Bijbel.
- Zelfverdediging in de Islamitische Sharia.
- Zelfverdediging in de Bijbel.
- Zelfverdediging in de door de mens gemaakte wetten.

Deel III

De Islamitische wet en de door de mens gemaakte wet en het bereiken van de doelstelling

Alle strafwetten zijn vastgesteld om twee hoofddoelen te behalen:

- **Afschrikken/ontmoedigen:** het afschrikken van degene die iets strafbaars heeft gedaan om ervoor te zorgen dat hij dit niet nogmaals zou doen, en het afschrikken van mensen zodat ze niet zijn voorbeeld volgen en dezelfde fout begaan.

- **Genade jegens het individu en de maatschappij:** de genade jegens het individu wordt bereikt door hem te ontmoedigen een daad te plegen welke de rechten van een ander schendt, en op deze manier zal hij niet gestraft hoeven worden. Genade jegens de maatschappij houdt in dat de rechten van mensen worden beschermd tegen degene die hen schade wil toebrengen! Hier ontstaat een vraag: Welke van de twee is meer ontmoedigend en genadevol naar de mens, de Islamitische wet of de door de mens gemaakte wet?! Laten we aan de hand van een aantal voorbeelden, zoals diefstal en de straf die hiervoor staat in de Islamitische wet en de door de mens gemaakte wet, kijken welke treffender is om bovengenoemde doelstelling te behalen!

***Straf voor de dief, het afhakken van de
hand of gevangenschap voor vele jaren***

Ten eerste, we dienen ons te realiseren dat straffen geen deugden of goede daden zijn, want als dit wel het geval was geweest, zouden ze geen ‘straffen’ worden genoemd, en zouden ze hun doel verliezen, wat afschrikken/ontmoediging is. Als we de straffen van een dief vergelijken (het afhakken van de hand en gevangenschap), vergelijken we tussen twee kwaden en dat is omdat dit beide ‘straffen’ zijn, maar we kiezen de “beste van het kwaad” en datgene wat het minst schadelijk is.

Als we hiernaar kijken vanuit een rationeel en redelijk oogpunt, en als een vooruitstrevende benadering voor de toekomst, en weg van het emotionele perspectief zien we het volgende: Het is duidelijk dat het afhakken van een hand meer afschrikt dan gevangenschap en een groter effect heeft wat betreft het terugdringen van deze misdaad. Als een dief weet dat zijn hand zal worden afgehakt, heeft het geen enkele zin om de misdaad alsnog te plegen, hierdoor zal zijn hand dus veilig zijn evenals het geld en de eigendommen van de mensen om hem heen. Als we kijken naar gevangenschap, hoewel dit ook een straf is, het zal een dief niet weerhouden te stelen gezien dit een tijdelijke straf is. Als de dief weer in vrijheid is gesteld zal hij steeds vaker stelen omdat hij de straf niet als erg ervaart. Allah de Almachtige zei:

“En de dief en de dievegge, hak hun handen af als een vergelding voor dat wat zij hebben verworven, als een Bestrafing van Allah. En Allah is Almachtig, Alwijs.”

(Al-Mâ'idah 5:38)

Wanneer Allah zegt **“een bestraffing van Allah”**, is het duidelijk dat dit van Allah afkomstig is en niet van Zijn creatie. Zijn creatie dient Hem te aanbidden, omdat Hij weet wat goed voor hen is betreffende hun zaken en Hij weet wat beter voor hen is in deze wereld. Hoewel het afhakken van de hand van

een dief een groter afschrik effect heeft dan gevangenschap, is het ook meer genadevol jegens de dief en de hele maatschappij! Dit is omdat door het afschrikken van de dief, veiligheid gewaarborgd wordt voor de mensen, en zij hierdoor in een veilige maatschappij kunnen leven waarin hun harten rust hebben en ze niet bang zijn voor diefstal van hun eigendommen en geld. Tegelijkertijd is het ook meer genadevol voor de dief zelf omdat het hem redt van een schadelijke en nadelige gevangenisstraf. Het is bekend dat de gevangenis gemeenschap bestaat uit allerlei criminelen die verschillende misdaden hebben gepleegd. Deze nadelen van gevangenschap vernietigen de crimineel zelf en de maatschappij als geheel.

Nadelen van gevangenis:

1. Stijging van criminaliteit onder criminelen:

Eén van de nadelen van de gevangenis is dat een crimineel gevangen wordt gehouden ongeacht de misdaad die hij heeft begaan. Hierdoor zitten criminelen in een omgeving met allerlei andere criminelen en leren ze de kunst van alle soorten misdaden en misdrijven. Dit is omdat de gevangenis als een universiteit is, waar criminelen ervaringen uitwisselen en waar ‘kleine’ criminelen leren van de meer ervaren gevangenen. Op deze manier leren zij andere en gevaarlijkere methoden om hun misdaad uit te voeren. Hierdoor is de beginnende crimineel na zijn vrijlating veranderd in een gevaarlijke crimineel die meer schade aan de maatschappij kan toebrengen dan voorheen. Een ander punt is dat gevangenen onderlinge vriendschappen sluiten in de gevangenis die standhouden tot na hun vrijlating, waardoor nieuwe criminele netwerken worden gevormd. Netwerken waarin zowel een moordenaar, drugsdealer,

apotheker, computerprogrammeur en wetenschapper zitten. Het enige wat hen samen heeft gebracht is de tijd die ze samen in gevangenschap hebben doorgebracht voor verschillende misdaden in aantal en ernst! Deze gevaarlijke kwestie wat betreft de sanctie van gevangenisstraf heeft ervoor gezorgd dat vele wetgevers hebben gezorgd voor **‘scheiding van gevangenen in de gevangenis’**. Het was vanaf het begin duidelijk dat deze maatregel zou falen gezien het onmogelijk is dit daadwerkelijk te implementeren. Dit komt doordat het isoleren van gevangenen zorgt voor psychische problematiek en daarnaast brengt het hoge financiële kosten met zich mee waar de belastingbetalende burgers voor opdraaien. Voor deze maatregel moeten namelijk grote gevangenissen gebouwd worden die zijn uitgerust met de nodige faciliteiten om isolatie tussen gevangenen te kunnen bewerkstelligen!

2. Langzame dood voor de crimineel, psychologisch en spiritueel:

De gevangenis vernietigt de mentale staat, en het spirituele leven van een crimineel is voorbij op het moment dat hij de gevangenis binnentreedt. De gevangene wordt in een kooi opgesloten alsof hij een gevaarlijk dier is en in complete isolatie gezet van de rest van de maatschappij. Nadat hij in vrijheid wordt gesteld, keert hij gevaarlijker en meer geïsoleerd terug naar de samenleving omdat het voor hem nog moeilijker is geworden zich aan te passen aan de maatschappij. Daarnaast keert hij terug naar de samenleving met vele psychische problemen wat schadelijk is voor de mensen om hem heen!

3. Langzame economische dood voor de crimineel:

De gevangenis maakt het economische leven van gevangenen kapot en laat het uit elkaar vallen vanaf het moment dat hij in de gevangenis terecht komt. Als de gevangene een werknemer is, wordt hij ontslagen van zijn werk. Als hij een eigen zaak heeft of zakenman is zal zijn bedrijf ineens storten en zijn werk verloren gaan, wat zal leiden tot het uit elkaar vallen van het economische leven van zijn familie en alle mensen die financieel gezien van hem afhankelijk zijn. Zo raken zijn werknemers hun baan kwijt wat weer effect zal hebben op hun families. Dit veroorzaakt dus economische schade aan de gevangene zelf en de mensen om hem heen, terwijl zij niks verkeerd hebben gedaan!

4. Langzame sociale dood voor de crimineel:

Het leven in de gevangenis maakt een einde aan het sociale leven van de gevangene op het moment dat hij de gevangenis binnentreedt. Hoe kan hij een sociaal leven hebben als hij opgesloten zit, ver weg van zijn vrouw, kinderen, familie en vrienden?!

5. Collectieve straf voor de hele familie van de gevangene:

De families van de gevangenen krijgen te maken met psychische en sociale kwellingen als gevolg van de gevangenschap van hun familielid. Een vrouw wiens partner is afgenomen, een moeder wiens kind bij haar wordt weg gehouden en jongen kinderen die worden gescheiden van hun eigen vader zonder zelf ook maar enige schuld te hebben! Hoe is het mogelijk voor een gevangene om zorg te dragen voor de psychische, financiële, seksuele en sociale behoeften van zijn vrouw? Hoe kan hij zijn kinderen opvoeden en hen de liefde en zorg geven die ze nodig hebben? Hoe kan hij voor zijn vader en

moeder zorgen als zij oud of ziek zijn? **In feite is zijn gevangenschap een straf voor hen allemaal!** En dit is het geval wanneer de gevangene een man is, maar als het een vrouw betreft met kinderen, wie zorgt dan voor hen, voedt hen en geeft hen wat ze nodig hebben? Welke wrede harten zijn het die een moeder van haar kinderen kan scheiden en in pleeghuizen kan stoppen? Wat voor zorg kunnen deze pleeghuizen bieden aan kinderen wiens moeder is weggenomen? Ja, ze zullen eten krijgen, drinken, en kleding, maar ze kunnen nooit de warmte, liefde, opvoeding en zorgzaamheid van een moeder bieden! Dit zal zonder twijfel zorgen voor een nieuwe generatie kinderen met psychische en sociale problemen met negatieve effecten die in de toekomst zichtbaar zullen worden, en de samenleving zal dat niet verdragen!

6. Langzame politieke dood voor de crimineel:

De gevangenis is een langzame of zelfs snelle dood voor de misdadiger. Daarnaast kan het zo zijn dat iemand onterecht in de gevangenis zit, zoals in één van de ontwikkelde landen is gebeurd, waar een aanklacht van financiële corruptie is verzonnen jegens een hoog lid van de oppositie van dat land. Vele ontwikkelde landen hebben die aanklacht als ongeldig beschreven en er speelde een politiek belang bij het uitschakelen van dit lid van de oppositie, die erg invloedrijk was bij zijn publiek. De overheid van dit land had twee keuzes: hem laten vermoorden, of hem politiek ‘doden’ door middel van gevangenschap en isolatie van de maatschappij en zijn aanhangers!

7. Uitputting van de staatsbegroting en het inkomen van belastingbetalende burgers met grote financiële lasten:

Het kost geld om gevangenen te bouwen, ze te onderhouden, te bewaken, salaris te betalen aan werknemers als officieren en soldaten, laat staan hun wapens, de auto's die gebruikt worden om gevangenen te vervoeren, officieren te verplaatsen van hun huis naar het werk en gevangenen te voeden en in de gevangenis te houden. Al deze kosten worden ingehouden van de eerbare burgers die ten slotte eerder zijn beroofd! Dit is omdat de overheid de belastingen van het inkomen van burgers verhoogt zodat ze de kosten van de gevangenen kunnen dragen. Met andere woorden, de dief die van de burger heeft gestolen voordat hij de gevangenis in moest, steelt nu weer van deze burger vanuit de gevangenis, maar dan op een indirecte manier! Het is dan ook niet vreemd wanneer deze burgers zelf dieven worden door de druk van het betalen van belastingen die hem opgelegd worden. In plaats van geld te spenderen aan goede educatie voor zijn kinderen en goede woonomstandigheden, wordt de burger gedwongen te betalen voor het voedsel en verblijf van een dief in de gevangenis die eerder nota bene van deze burger heeft gestolen! Aan de andere kant, als het geld wat nu aan gevangenen, hun behoeften en het salaris van de officieren en werknemers in deze gevangenen wordt uitgegeven, zal worden besteedt aan het verbeteren van de leefomstandigheden van mensen met een laag inkomen, dan zouden er geen dieven in de samenleving zijn! Bovendien heeft de sanctie van gevangenschap gezorgd voor een leger aan gevangenen, officieren en bewakers. Deze laatste twee zijn hierdoor een verbruikte energie voor de samenleving, terwijl zij een productieve energie hadden kunnen zijn die voor groei van de maatschappij zou zorgen!

Dit zijn een aantal van de nadelen van het uitvoeren van gevangenschap. Als een dief zou worden aangeboden te kiezen tussen een straf waarbij één van zijn handen wordt afgehakt of waarbij hij voor jaren wordt opgesloten, zou hij mogelijk

kiezen voor het laten afhakken van één van zijn handen. Immers, bij gevangenschap zou zijn leven op sociaal, financieel, psychisch, mentaal en zelfs politiek gebied waarschijnlijk in elkaar storten! Hetzelfde geldt voor het eerder genoemde oppositielid in het geval hem dezelfde keuze was aangeboden; hij zou ervoor hebben gekozen zijn hand te laten afhakken in plaats van zich te laten opsluiten. Het afhakken van zijn hand zou voor hem een genade zijn en een marteling voor degenen die de aanklacht tegen hem hebben verzonnen, om de eenvoudige reden dat hij dan niet van het politieke toneel was verdwenen en hij zou blijven vechten tegen hun financiële en morele corruptie!!

Als advocaat en mensenrechten activist, wil ik de mensenrechten organisaties en de Verenigde Naties uitnodigen om een stevig standpunt in te nemen tegen de vernietigende en afschuwelijke straf, namelijk het gevangenen nemen van een dief!

De daadwerkelijke uitvoering van de straf 'het afhakken van een hand':

Sheikh Saleh Al-fawzân, moge Allah hem beschermen, noemde in één van zijn lezingen dat gedurende de afgelopen tien jaar, hij maar twee of drie gevallen kent waarbij een hand is afgehakt in Saoedi Arabië. Als we een vergelijking maken tussen dit percentage en de duizenden mensen die jaarlijks in de gevangenis belanden in vele ontwikkelde landen, zien we dat de straf van het afhakken van de hand meer genade kent jegens de dief, en de gehele samenleving. Het waarborgt de veiligheid van de samenleving en de dief door te voorkomen dat hij een

diefstal pleegt, en op deze manier hoeft aan hem geen straf te worden opgelegd.

Voorwaarden voor het afhakken van de hand:

Sommige mensen denken dat wanneer iemand steelt, direct zijn hand wordt afgehakt. Dit is echter niet het geval. Het uitvoeren van de straf is niet bedoeld om de dief schade toe te brengen omdat hij geld heeft gestolen, maar om hem te laten stoppen angst aan te jagen bij de mensen en van hen te stelen. Daarnaast wordt de straf niet bij elke dief uitgevoerd, maar slechts in enkele gevallen. Tot slot zitten er voorwaarden aan het afhakken van de hand van een dief. Deze voorwaarden zijn:

1. Openbreken van de kluis:

Met de term ‘kluis’ wordt hier datgeen bedoelt wat men gebruikt om geld of kostbare producten in te bewaren, zoals een kluis, magazijn, opslagplaats, hun huis enzovoort. De geleerden zijn het erover eens dat het stelen alleen niet voldoende is om een hand af te hakken, tenzij een kluis is opengebroken. Hiervan is sprake wanneer een dief het slot openbreekt en binnentreedt, een gesloten deur of raam open maakt, een gat in een muur of plafond maakt of zijn hand in iemands zak steekt en pakt wat daarin zit enzovoort.

2. Het gestolen geld uit de kluis halen:

Als de dief wordt gepakt voordat hij kan ontsnappen met wat hij heeft gestolen, wordt zijn hand niet afgehakt maar zal de

rechter hem een andere straf opleggen. Dit is een genade en daarnaast haalt dit een verdenking weg. De eigenaar kan namelijk denken dat hij wordt bestolen wanneer hij iemand bij zijn magazijn of opslagplaats ziet, terwijl diegene daar misschien was met een andere reden en niets wilde stelen.

3. Als de beroofde zijn geld eist:

Als hij dit niet doet zal het afhakken van de hand van de dief niet ten uitvoer worden gebracht, zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft gezegd:

“Vergeef elkaar de zaken die een Hadd straf verdienen (m.a.w. Als je iemand wilt vergeven, doe dit dan voordat je ermee naar mij of de heerser of de rechter stapt), want wat als een zaak bij mij wordt gebracht, daarvoor wordt de Hadd straf bindend.”

Sahih Abi Dawûd

Toen Safwân bin Umayya een dief betrapte die hem aan het bestelen was, bracht hij hem naar de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) en wilde hij de dief vergeven. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Waarom heb je hem niet vergeven voordat je hem bij mij bracht?”

Sahih Abi Dawûd

4. Het gestolene moet een bepaalde geldwaarde hebben:

Als de waarde te laag is, wordt het afhakken van de hand niet ten uitvoer gebracht.

5. De overval moet worden bewezen door de getuigenis van twee rechtschapen mannen of tweemaal door de bekentenis van de dief

6. De dief moet in het geheim hebben gestolen:

Als hij niet in het geheim steelt, zal zijn hand niet worden afgehakt. Bijvoorbeeld, als iemand geld steelt terwijl hij onder druk wordt gezet voor de ogen van anderen of wordt gedwongen te stelen, zal zijn hand niet worden afgehakt omdat de eigenaar van het geld de politie kan bellen of om hulp kan vragen. Als de dief het geld uit verraad steelt wordt zijn hand ook niet afgehakt. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer iemand iets heeft geleend of een aanbetaling heeft ontvangen en hij dit heeft gehouden, of heeft gedaan alsof hij het verloren heeft, of ontkend dat hij het heeft gehad. De reden hiervoor is dat hij al toegang had tot het betreffende voorwerp of bedrag, en de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft hierover gezegd:

“Er wordt geen hand afgehakt van de verrader, of de dief die geld steelt omdat hij onder druk wordt gezet in het bijzijn van anderen of steelt terwijl hij wordt gedwongen. Ditzelfde geldt voor de dief die geld steelt dat niet opgeborgen ligt en dit kan doen door onoplettendheid van de eigenaar (zoals het geval waar de eigenaar geld op een tafel heeft gelegd om iets te betalen, en de dief kans krijgt dit te stelen).”

At-Tîrmidhi

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) is bevraagd over de dadels die nog aan de palmboom hingen, en hij zei:

"Als iemand vanwege nood een aantal dadels eet, zonder iets ervan mee te nemen in zijn kleding, wordt dit hem niet

aangerekend. Maar als hij dadels wegneemt, dient hij de tweevoudige waarde aan boete te betalen. En als hij dadels steelt die op een plek zijn neergelegd om te worden gedroogd (bijvoorbeeld in een magazijn), en de hoeveelheid die hij steelt staat gelijk aan een zilveren ‘shield’, dient zijn hand te worden afgehakt.”

Sahih Abi Dawûd

Door deze overlevering zien we dat het afhakken van een hand de ultieme straf is en dat er andere straffen aan voorafgaan zoals boetes enzovoort.

7. De dief dient geestelijk gezond en volwassen te zijn:

Deze straf geldt niet voor kinderen en mensen met een geestesziekte omdat zij niet toerekeningsvatbaar geacht kunnen worden voor hun daden.

8. De dief heeft gestolen uit eigen vrije wil:

Het afhakken van de hand zal niet plaatsvinden bij degene die is gedwongen om diefstal te plegen.

9. Op de hoogte zijn van het verbod:

Het afhakken van de hand zal niet plaatsvinden bij degene die onwetend is over het verbod op diefstal, en dit is een verschil met de door de mens gemaakte wetten waarin staat: **“ontoelaatbaarheid van excuus als gevolg van onwetendheid”**. Wanneer iemand een misdaad pleegt terwijl hij niet weet dat het een misdaad is, wordt er bij de door de mens gemaakte wetten wel een straf opgelegd en wordt geen excuus van de dader geaccepteerd van onwetendheid. Vele

reizigers, die op vakantie zijn in het buitenland of in het buitenland werken, trappen in deze val vanwege hun onwetendheid van de wetten van dat land.

10. De dief was er tijdens het stelen zeker van dat hij geen recht had op het geld:

Hudûd (straffen) worden geschorst bij twijfel. Bijvoorbeeld wanneer iemand iets steelt, waar hij bepaalde rechten over heeft. Als een vader geld steelt van zijn zoon zal zijn hand niet worden afgehakt, en hetzelfde geldt voor de grootouders wanneer zij van hun kleinkinderen stelen, en ook als een zoon geld van zijn vader steelt zal zijn hand niet worden afgehakt, omdat de zoon normaal gesproken de mogelijkheid of toestemming heeft om bij zijn vaders geld te komen. Wanneer echtgenoten van elkaar stelen zullen hun handen ook niet worden afgehakt. Als een moslim uit een openbare schatkist steelt wordt ook zijn hand niet afgehakt, gezien elke moslim recht heeft op de openbare schatkist. Als een geldschieter steelt van de persoon die bij hem leent terwijl de laatste ontkent dat hij een schuld heeft of wanneer hij een nalatige betaler is, zal de hand van de geldschieter niet worden afgehakt en mag hij niet meer nemen dan waar hij recht op heeft. Wanneer iemand steelt uit pure noodzaak om zichzelf te redden van de ondergang, zoals een slaaf die steelt vanwege ernstige dorst of hongersnood, zal hij hiervoor niet gestraft worden en zal zijn hand dus ook niet worden afgehakt. Dit is enkel het geval wanneer de hoeveelheid die hij gestolen heeft niet meer is dan wat hij nodig had om zichzelf te redden van de ernstige honger en dorst.

11. De dief trok zijn bekentenis betreffende de diefstal niet in:

Als het enige bewijs voor de diefstal de bekentenis van de dief is, en hij deze bekentenis intrekt voordat zijn hand wordt afgehakt, wordt de straf niet uitgevoerd omdat het intrekken van een bekentenis twijfel creëert.

Misvatting:

Je kunt je afvragen waarom de hand van iemand die een klein geldbedrag heeft gestolen moet worden afgehakt, terwijl de hand van iemand die een groot bedrag heeft verduisterd niet wordt afgehakt.

Het antwoord hierop:

Ibn Al-Qayim –moge Allah hem genadig zijn- zei hierover: “Dit is de Wijsheid van Allah. Wat betreft de dief, hij steelt van de mensen terwijl hun geld goed opgeborgen is en zij niks kunnen doen om te voorkomen dat hij steelt. De dief heeft sloten, deuren, daken en/of ramen opengebroken om bij het geld te komen. Als de straf van deze dief niet het afhakken van een hand zou zijn, zal diefstal zich verspreiden in de gehele maatschappij, men zou van elkaar gaan stelen, de veiligheid binnen de samenleving zal verdwijnen en de schade zal hierdoor toenemen. Wat betreft de dief die geld weg grist (zoals een zakkenroller en vervolgens weg rent), of de overvaller die geld steelt onder dwang voor de ogen van de mensen, zijn hand zal niet worden afgehakt. De mensen hadden hem immers kunnen tegenhouden of zelfs tegen hem kunnen getuigen voor de rechter. En wat betreft de man die geld verduistert, zijn hand zal ook niet worden afgehakt omdat hij het geld heeft gestolen terwijl de eigenaar onoplettend was. Dit betekent dat de eigenaar niet genoeg veiligheidsmaatregelen heeft

genomen om te voorkomen dat iemand zijn geld kan verduisteren.

Methode van het afhakken van de hand:

De geleerden zijn het eens dat, tijdens het uitvoeren van de straf, zachtaardig en voorzichtig gehandeld dient te worden. De dief dient op zachte wijze naar de plaats geleid te worden waar zijn hand wordt afgehakt, hij dient niet hardhandig behandeld te worden en hij dient niet beledigd of vernederd te worden. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft gezegd:

“Wees geen helpers van de Satan tegen jullie (Moslim) broeders.”

As-Silsilah As-Sahih 1638

De heerser dient ook de juiste tijd te kiezen voor het afhakken, dus dient hij erge warmte en kou te vermijden. De straf dient niet uitgevoerd te worden als de dief lijdt aan een niet-chronische ziekte, het dient niet uitgevoerd te worden bij zwangere vrouwen, bij vrouwen die in hun periode van postnatale bloeding zitten of bij ieder ander die zal komen te overlijden als gevolg van het afhakken van de hand.

Wanneer de dief aankomt bij de plaats waar de straf wordt uitgevoerd gaat hij zitten en wordt een scherp mes op zijn pols geplaatst. Hier wordt hard op geslagen zodat de hand in één beweging wordt afgehakt, en als er een snellere manier is dient die te worden gebruikt.

Misvatting:

Iemand kan zeggen: Ik zag een video waarbij de hand van een dief werd afgehakt door één van de Islamitische groeperingen in een Arabisch land dat in oorlog is. Het was een zeer

ongepaste video, waarbij de hand werd afgehakt met een stomp mes. Er werd meerdere keren gesneden totdat zij hand volledig afgehakt was, en de mensen waren blij en riepen “Allahu Akbar (Allah is de Grootste).”

Het antwoord hierop:

Dit is een individuele gebeurtenis en is tegenstrijdig met de leer van de Sharia op dit gebied. In de Islamitische Sharia dient een hand niet op deze manier te worden afgehakt, en hun daad impliceert dat ze onwetend zijn hierover en het schendt het beeld van de vergevingsvolle Islamitische Sharia! Zij hebben ook de regels van de Sharia overtreden op de volgende punten:

1. Hudûd (straffen) worden niet uitgevoerd tijdens een oorlog:

Zoals de Boodschapper van Allah (ﷺ) zei:

“Geen hand wordt afgehakt tijdens oorlogen.”

At-Tîrmidhi

Ibn Al-Qayim zei:

“Hoewel dit een straf betreft die voorgeschreven is door Allah, heeft de Profeet (vrede zij met hem) ons uitgelegd dat het niet uitgevoerd dient te worden tijdens oorlogen, omdat het dan kan leiden tot iets dat erger is dan schorsing of uitstel van de straf. Zo kan het ertoe leiden dat de dief de andere kant gaat helpen, die tegen de moslims vecht, en dat is uit woede. Dit wordt ook uitgelegd in de verklaring van ‘Umar, Abu Ad-Dardâ, Hudhâifa en anderen:

2. Men dient niet blij te zijn wanneer de straf wordt uitgevoerd bij de schuldige:

De Profeet (vrede zij met hem) haatte het en verbiedde de mensen blij te zijn wanneer de straf werd uitgevoerd, maar het uitvoeren is een verplichting om Allah te aanbidden en aan Zijn bevel te voldoen. Abd Allah ibn Mas'ûd zei:

“Ik herinner me de eerste man wiens hand werd afgehakt op bevel van de profeet (vrede zij met hem), een dief werd gebracht en de profeet (vrede zij met hem) beval zijn hand af te hakken, en het leek alsof het gezicht van de Boodschapper van Allah droefheid toonde, dus zij zeiden: ‘O Boodschapper van Allah, je vond het niet leuk dat zijn hand werd afgehakt! Hij zei: ‘Uiteraard vond ik dat niet leuk, waarom zou ik dat wel vinden? Wees geen helpers van de Satan tegen jullie (Moslim) broeder. Als een zaak zich voordoet waarbij een straf moet worden uitgevoerd voor de rechter, moet deze straf worden uitgevoerd. Allah is Vergevingsgezind en Hij houdt ervan om te vergeven, (en laat hen vergeven en geen acht slaan (op wat zij hebben misdaan). Houden jullie er niet van dat Allah jullie vergeeft? En Allah is Meest Vergevingsgezind, Meest Genadevol. (An-Nûr 24:22).’.”

As-Silsilah As-Sahihah

Dit is de straf voor een dief volgens de Islamitische Sharia, waarvan we hebben gezien dat deze effectiever is op rationeel, redelijk en toekomst gebied. Daarnaast is het ook bevorderlijk voor de veiligheid in de maatschappij. **Nu gaan we kijken naar de straf die voor diefstal geldt volgens andere religies.**

Straf op diefstal in de Bijbel:

1) Steniging en verbranding van de dief en zijn hele familie:

Jozua (7:1-26): “(1) Maar de kinderen Israëls overtraden door overtreding met het verbannene; want Achan, den zoon van Charmi, den zoon van Zabdi, den zoon van Zerah, uit den stam van Juda, nam van het verbannene. Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen de kinderen Israëls.... (10) Toen zeide de HEERE tot Jozua: Sta op; waarom ligt gij dus neder op uw aangezicht? (11) Israël heeft gezondigd; en zij hebben ook Mijn verbond, hetwelk Ik hun geboden had, overtreden; en ook hebben zij van het verbannene genomen, en ook gestolen, en ook gelogen, en hebben het ook onder hun gereedschap gelegd. (12) Daarom zullen de kinderen Israëls niet kunnen bestaan voor het aangezicht hunner vijanden; zij zullen den nek voor het aangezicht hunner vijanden keren; want zij zijn in den ban. Ik zal voortaan niet meer met ulieden zijn, tenzij gij den ban uit het midden van ulieden verdelgt. (19) Toen zeide Jozua tot Achan: Mijn zoon! Geef toch den HEERE, den God van Israël, de eer, en doe voor Hem belijdenis; en geef mij toch te kennen, wat gij gedaan hebt, verberg het voor mij niet. (20): Achan nu antwoordde Jozua, en zeide: Voorwaar, ik heb tegen den HEERE, den God Israëls, gezondigd, en heb also en also gedaan. (21): Want ik zag onder den roof een schoon sierlijk Babylonisch overkleed, en tweehonderd sikkelen zilvers, en een gouden tong, welker gewicht was vijftig sikkelen; en ik kreeg lust daartoe, en ik nam ze; en zie, zij zijn verborgen in de aarde, in het midden mijner tent, en het zilver daaronder. (22): Toen zond Jozua boden henen, die tot de tent liepen; en ziet, het lag verborgen in zijn tent, en het zilver daaronder. (23): Zij dan namen die dingen uit het midden der tent, en zij brachten ze tot Jozua en tot al de kinderen Israëls; en zij stortten ze uit voor het aangezicht des HEEREN. (24): Toen nam Jozua, en gans Israël met hem, Achan, den zoon van Zerah, en het zilver, en het sierlijk overkleed, en de gouden tong, en zijn zonen,

en zijn dochteren, en zijn ossen, en zijn ezelen, en zijn vee, en zijn tent, en alles wat hij had; en zij voerden ze naar het dal Achor. (25): En Jozua zeide: Hoe hebt gij ons beroerd? De HEERE zal u beroeren te dezen dage! En gans Israël stenigde hem met stenen, en zij VERBRANDDEN HEN met vuur, en zij overwierpen hen met stenen. (26): En zij richtten over hem een groten steenhoop, zijnde tot op dezen dag. Alzo keerde zich de HEERE van de hittigheid Zijns toorns. Daarom noemde men den naam dier plaats het dal van Achor, tot dezen dag toe.

2) Kruisiging tot de dood:

Gospel volgens Mattheus (27:37-38): “(37) zij stelden boven Zijn hoofd Zijn beschuldiging geschreven: DEZE IS JEZUS, DE KONING DER JODEN.

(38): Toen werden met Hem twee moordenaars gekruisigd, een ter rechter-, en een ter linker zijde.

3) Dood:

Deuteronomium (24:7): “(7): Wanneer iemand gevonden zal worden, die een ziel steelt uit zijn broederen, uit de kinderen Israëls, en drijft gewin met hem, en verkoopt hem; zo zal deze dief sterven, en gij zult het boze uit het midden van u wegdoen.

4) Slavernij:

Exodus (22:1-3): “Wanneer iemand een os, of klein vee steelt, en slacht het, of verkoopt het, die zal vijf runderen voor een os wedergeven, en vier schapen voor een stuk klein vee.

2 Indien een dief gevonden wordt in het doorgraven, en hij wordt geslagen, dat hij sterft, het zal hem geen bloedschuld zijn.

3 Indien de zon over hem opgegaan is, zo zal het hem een bloedschuld zijn; hij zal het volkomen wedergeven; heeft hij niet, zo zal hij verkocht worden voor zijn dieverij.

In Islam is een ieder verantwoordelijk gesteld voor zijn eigen daden en zal niemand de schuld of straf voor een ander dragen. Allah de Almachtige zegt:

“Geen enkele ziel verwerft iets, behalve voor zichzelf. En geen enkele lastendrager zal de lasten van een ander dragen. Daarna zullen jullie tot jullie Heer terugkeren, waarna Hij jullie zal berichten over datgene waarover jullie (van mening) verschilden.”

(Al-An‘âm 6:164)

Weerstand tegen de aanvaller in de Islamitische Sharia en zelfverdediging

Zelfverdediging in de Islamitische Sharia:

Als iemand een ander persoon aanvalt, of zijn geld, of zijn eer, dan hebben deze persoon en de mensen die in de buurt zijn het recht de agressie te stoppen met de kracht die daarvoor nodig is. Degene die zichzelf verdedigt, als dit mogelijk is, moet dit op een zachte manier doen. Wanneer dit niet werkt kan hij daarna

meer kracht gebruiken totdat hij zijn doel bereikt. Als hij de aanvaller kan tegenhouden met woorden, is er geen noodzaak hem ook fysiek aan te vallen. En als het noodzakelijk is hem te slaan, is het niet direct noodzaak om hierbij een stok of knuppel te gebruiken. Als het niet noodzakelijk is hem te doden, is dit uiteraard ook verboden. Als doden de enige manier is waarop hij zich kan verdedigen, is dit toegestaan en wordt hij hiervoor niet gestraft. Als het slachtoffer kan vluchten, dient hij dit te doen omdat hij verplicht is zichzelf in veiligheid te brengen op de makkelijkste en meest zachte manier. Allah de Almachtige zegt:

“Wie vervolgens tegen jullie overtreedt, overtreedt dan net zo tegen hem als hij tegen jullie overtreedt. En vrees Allah, en weet dat Allah met de godsvruchtigen is.”

(Al-Bâqarah 2:194)

Voorwaarden voor zelfverdediging:

1. Er moet sprake zijn van een aanval.

2. Het moet gaan om een directe aanval: Dus als de aanval wordt gedaan door te zeggen dat er iets zal worden gedaan in de toekomst, dan is het niet nodig zich te verdedigen, aangezien je niet verdedigd voor je aanvalt. Maar als de aanvaller iets richt op hem, bijvoorbeeld een wapen, en dreigt hem te doden, dan heeft hij het recht zich te verdedigen en af te weren.

3. Er is bewijs aanwezig van een aanval: dit bewijst dat hij was aangevallen, maar alleen dit zeggen is niet voldoende, want dan zou dit een excuus kunnen vormen om onnodig bloedvergieten bij zelfverdediging te rechtvaardigen.

4. Gradaties tijdens de zelfverdediging De Boodschappen van Allah (ﷻ) gaf als volgt duidelijkheid hierover:

“Wat moet ik doen als een man mijn geld wil afpakken?” Hij antwoordde, ”Doe hem aan Allah herinneren.” Hij zei: ‘Wat als hij volhoudt?’ Hij antwoordde, ”Doe hem aan Allah herinneren.” Hij zei: ‘Wat als hij volhoudt?’ Hij antwoordde, ”Vecht dan. Als jij wordt gedood ga je naar het paradijs. Als hij wordt gedood belandt hij in het helle vuur.”

(Ahmad)

Zelfverdediging in de Bijbel:

Exodus (22:2): “² Indien een dief gevonden wordt in het doorgraven, en hij wordt geslagen, dat hij sterft, het zal hem geen bloedschuld zijn.

Het is de moeite waard te noemen dat de geaccrediteerde Griekse vertaling op een andere manier is geschreven dan de Engelse vertaling. Er wordt gezegd:

“² Wanneer een dief gevonden wordt tijdens het stelen en hij wordt geëxecuteerd op zijn plaats, is degene die hem heeft gedood hier niet verantwoordelijk voor.”

Zelfverdediging in de door de mens gemaakte wetten:

We hebben eerder de mate van tegenstellingen in de door de mens gemaakte wetten gezien wat betreft het definiëren van een misdaad en een recht. Daarnaast zagen we de verwarring bij het bepalen van een passende en uniforme straf die in elk

land toegepast zou moeten worden wat zal helpen bij het waarborgen van veiligheid en het afschrikken van criminelen. Deze verwarring en verschillen worden ook waargenomen op het gebied van zelfverdediging tegen inbraak, aangezien er aan de ene kant wetten zijn die in het voordeel van de crimineel werken ten koste van het slachtoffer en aan de andere kant zijn er wetten die in het voordeel van het slachtoffer werken ten koste van de crimineel. Bijvoorbeeld: In Amerika passen ze de **“Stand your ground (voet bij stuk houden)”** wet toe, wat huiseigenaren toestaat om dodelijk geweld te gebruiken wanneer ze het gevoel hebben onder dreiging te staan van diefstal. Deze wet heeft ernstige politieke en juridische conflicten en discussies veroorzaakt, en ook vele protesten. In de Amerikaanse staat Connecticut vond een leraar bij thuiskomst een gemaskerde indringer met een mes, waarop de leraar hem direct doodschoot. Later bleek dat deze indringer de tienerzoon van de leraar was. In het Verenigd Koninkrijk is een ernstig politiek juridisch conflict geweest wat betreft zelfverdediging. De minister president ‘David Cameron’ en minister van Justitie ‘Christopher Stephen Grayling’ probeerden een strengere wet tegen diefstal in te voeren, maar Liberty, de grootste burgerrechten groep, veroordeelde dit het ‘onverantwoord’ te noemen.

We citeren het gezegde van de minister van Justitie ‘Chris Grayling’ als bewijs:¹⁰

“Niemand van ons weet hoe hij zal reageren wanneer zijn huis doelwit is van inbraak, niemand van ons weet hoe angstaanjagend het is om midden in de nacht een dief tegen te komen in je huis, niemand van ons weet hoe verschrikkelijk het is om te voelen dat je familie in gevaar is. Wanneer iemand in

¹⁰ <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/the-burglar-is-unarmed-you-have-a-knife-so-what-do-you-do-next-8203046.html>

een dergelijke situatie zit kan dit ervoor zorgen dat je aan niets anders denkt dan het beschermen van je geliefden, maar tot nu toe weet je niet zeker dat de wet aan jouw kant staat, en ik denk dat huiseigenaren die instinctief en eerlijk reageren betreffende zelfverdediging, slachtoffers zijn. Ze zouden ook op die manier behandeld moeten worden. Daarom gaan we dit probleem voor eens en voor altijd aanpakken. We bevinden ons momenteel in een proces waarbij we iets veranderen wat erg belangrijk is en het heet **‘two strikes and you are out (twee slag en je bent uit)’**, waarbij je automatisch een veroordeling tot levenslang krijgt wanneer je twee gewelddadige of seksuele misdaden begaat!! Na de laatste verkiezingen hebben we beloofd maatregelen te nemen tegen de uit de hand lopende mensenrechten cultuur. Het is complete waanzin dat de mensen die onze samenleving aanvallen de mogelijkheid hebben om keer op keer naar de rechter te stappen voor een proces, en wij van mensenrechten schending worden beschuldigd als we hen deporteren naar het land waar ze vandaan komen. We weten heel goed dat we hier niet mee kunnen omgaan zoals we zouden willen, maar we kunnen ook niet op dezelfde manier blijven handelen zoals we nu doen.” ... “Je moet jezelf in de positie plaatsen van de man of vrouw die heeft gereageerd op de aanwezigheid van een dief, waarbij deze reactie met boosheid en angst gepaard ging ... er is op dat moment geen tijd voor reflectie.” ... “Deze mensen zijn een ernstige bedreiging voor onze samenleving, en zo dienen we ze ook te behandelen.”

Dit zijn citaten van de minister president ‘David Cameron’¹¹:

11

<http://www.telegraph.co.uk/news/politics/conservative/9595589/David-Cameron-when-a-burglar-invades-your-home-they-give-up-their-rights.html>

“We zeggen ‘je kunt alles doen zolang het niet onevenredig en onproportioneel is,’ zei hij. Je kunt bijvoorbeeld geen dief neersteken wanneer deze al buiten bewustzijn is, maar we zouden de wet veel gunstiger moeten maken voor de huiseigenaar en de familie (waar ingebroken wordt) en zeggen ‘wanneer die dief jouw drempel overschrijdt, je huis binnendringt, je familie bedreigt, hij zijn rechten opgeeft’.”

Één van de Britse journalisten die voorstander is van strengere straffen voor diefstal zei:

“Ik denk dat rechters milder en zachtaardiger zijn bij gevaarlijke misdaden, en ik denk dat het publiek gefaald heeft wat betreft het ondersteunen van zwaardere straffen jegens dieven. Dit omdat je een hoge straf kunt krijgen voor simpele misdrijven zoals een boete voor snelheidsovertredingen enzovoort. Aan de andere kant, zijn er gevaarlijke misdaden waar geen strenge straf op staat terwijl dit wel passend zou zijn.”

Deel vier

Polygamie in de Islamitische Sharia en in de door mens gemaakte wetten

- Polygamie, meerdere minnaressen en partnerruil(Swinging)
- Polygamie en meerdere minnaressen in door de mens gemaakte wetten
- Het verschil tussen de tweede vrouw en de tweede minnares
- Partnerruil (Swinging) in door de mens gemaakte wetten
- Polygamie in Jodendom en Christendom.
- Polygamie in Islam.

Deel vier

Polygamie, meerdere minnaressen en partnerruil (Swinging)

De Islamitische Sharia heeft polygamie voor de man toegestaan binnen een kader waardoor stabiliteit van de maatschappij en familie gewaarborgd wordt. De door de mens gemaakte wetten, aan de andere kant, hebben het voor mannen toegestaan meerdere minnaressen en vriendinnen te hebben wat voor vernietiging van de maatschappij en familie zorgt.

We zullen een vergelijking maken tussen polygamie in de Islamitische Sharia en het hebben van meerdere minnaressen in door de mens gemaakte wetten, om te laten zien welke wetgeving consistent is en garanties, rechten en waardigheid aan de vrouw biedt.

Islam is in feite de enige religie die duidelijke beperkingen heeft gesteld betreffende polygamie, en het aantal vrouwen dat een man kan trouwen heeft teruggebracht ten opzichte van de tijd voor de komst van Islam. Alle andere religies zijn niet specifiek over het aantal vrouwen dat een man kan trouwen. Allah de Almachtige zegt:

“En als jullie vrezen de weesmeisjes niet rechtvaardig te kunnen behandelen, huw dan (andere) vrouwen die jullie welgevallig zijn; twee, drie of vier. Maar als jullie vrezen niet rechtvaardig te zijn, trouw dan slechts één of wat jullie rechterhand bezit (d.w.z. de slavinnen). Dat nadert meer de preventie (die jullie afhoudt om) onrechtvaardig te handelen.”

(An-Nisâ’ 4:3)

In overige religies is polygamie toegestaan zonder enige beperking op het aantal vrouwen dat een man kan trouwen. Daarnaast zijn er ook geen voorwaarden over rechtvaardige behandeling van alle vrouwen. Voordat we de situaties van religies bespreken aangaande polygamie, zullen we eerst bespreken wat in door de mens gemaakte wetten gezegd wordt over dit onderwerp:

Polygamie en meerdere minnaressen in door de mens gemaakte wetten

Polygamie en het hebben van meerdere minnaressen hebben één gemeenschappelijke betekenis, en dat is dat de man een diepe behoefte voelt om meer dan één vrouw te hebben. Dit kan meerdere persoonlijke redenen hebben waarvan we een aantal later zullen benoemen. Het uiteindelijke resultaat is hetzelfde, namelijk dat de man een vrouw en een andere vrouw heeft, of een vrouw en een minnares!

Vanuit juridisch oogpunt bekeken, zien we dat sommige door de mens gemaakte wetten polygamie veroordelen en criminaliseren door te zeggen dat het immoreel is. Terwijl zij op hetzelfde moment hun goedkeuring geven wat betreft het hebben van meerdere minnaressen, het plegen van overspel en het uitoefenen van prostitutie! Als de man een andere vrouw trouwt en de overheid hier achter komt, zal hij strafrechtelijk vervolgt worden omdat de overheid een tweede huwelijk ziet als een misdaad, morele decadentie en manier voor het vervullen van seksuele lusten.

Aan de andere kant is het voor een man wel toegestaan een minnares te hebben naast zijn vrouw. Zelfs wanneer hij van

deze minnares onwettige kinderen heeft, wordt dit niet gezien als misdaad en zal hij hiervoor niet gestraft worden. Dit wordt gezien als persoonlijke vrijheid, en niet als misdaad of vervulling van seksuele lusten. Houd in gedachten dat het verschil tussen polygamie en het hebben van meerdere minnaresses niet meer is dan de aanwezigheid van een huwelijksakte wat de rechten van een tweede vrouw waarborgt. De afwezigheid van een huwelijksakte zorgt ervoor dat de tweede vrouw een minnares blijft zonder enige officiële rechten!

Vecht de overheid nu tegen het feit dat een man een tweede vrouw heeft, of dit nu een minnares is of een echtgenoot, of vecht de overheid tegen een huwelijksakte en contract dat een man met zijn tweede vrouw verbindt en haar officiële rechten geeft jegens hem? Met andere woorden, begaat deze man een misdaad door een relatie te hebben met een andere vrouw naast zijn echtgenoot, of begaat hij een misdaad door een huwelijksakte te ondertekenen voor dit tweede huwelijk? Als met een verbod op polygamie beoogt wordt dat een man geen tweede echtgenoot mag huwen, is het ook noodzakelijk om een man te verbieden een tweede vrouw als minnares te nemen! Veel mannen in de Westerse wereld onthouden zich van het huwelijk en prefereren een leven zonder zich te verbinden aan één vrouw, zodat ze hun vriendin elke paar maanden kunnen inruilen voor een andere. Maar tegelijkertijd leven deze mannen wel alsof ze getrouwd zijn, onder andere omdat ze een seksuele relatie hebben, maar dan zonder verplichtingen! Dus kunnen we stellen dat door de mens gemaakte wetten dit fenomeen verbieden en het als misdaad rekenen? Of wordt het gezien als vorm van persoonlijke vrijheid dat een man kan slapen met een onbeperkt aantal vrouwen?!

Het ergste van alles is dat door de mens gemaakte wetten het beroep van prostitutie hebben gelegaliseerd, gezien er veel plaatsen zijn die hiervoor door de overheid zijn toegestaan.

Vrouwen stellen hun lichaam hier beschikbaar voor mannen die hun eigen echtgenote willen bedriegen. Elk van deze prostituees krijgt een officiële vergunning van de overheid om dit beroep uit te oefenen, en zij betaalt belasting aan het einde van elk jaar net zoals ieder ander!

Dit is wijd verspreid in vele landen waar de overheid polygamie als misdadig ziet, maar waar bijna geen enkele straat is zonder prostitutie!

Hierom zou polygamie ook gezien moeten worden als persoonlijke vrijheid als het Westen deze persoonlijke vrijheid echt wilt respecteren, met name omdat we weten dat polygamie niet plaatsvindt zonder instemming van zowel de man als vrouw.

Het verschil tussen de tweede vrouw en de tweede minnares:

Voordat een man een tweede vrouw huwt, dient hij hierover met grote verantwoordelijkheid na te denken. Hij dient na te denken over de verplichtingen die dit huwelijk met zich meebrengt, of dit nu financiële of juridische verplichtingen zijn. Echter, wanneer een man een minnares heeft zal deze beslissing makkelijker zijn aangezien hier geen verplichtingen aan verbonden zijn en zij geen rechten over de man heeft en zelfs niet over haar kinderen als zij in verwachting raakt van hem!

Dit opent de deur naar kwaad en corruptie binnen een samenleving, omdat het een man beweegt van de ene minnares naar de andere met als enig doel het hebben van plezier en entertainment. Elke keer dat hij dit van een minnares krijgt, zal hij op zoek gaan naar een andere minnares of, met andere

woorden, een ander slachtoffer wiens gevoelens en emoties bespeeld worden en wiens toekomst verpest zal worden! Zo'n man zal zichzelf er niet van weerhouden te liegen tegen zijn minnares door tegen haar te zeggen dat hij haar wil huwen enzovoort. Hij zal tegen haar zeggen dat de overheid hem verbiedt haar te huwen omdat polygamie niet is toegestaan, en dat hij zal scheiden van zijn vrouw om bij haar te kunnen zijn. Als hij tegen zijn eigen vrouw liegt en haar bedriegt, wat weerhoudt hem dit te doen bij zijn minnares?

Houd in gedachten dat het hebben van een minnares nadelen heeft voor de man zelf. Zijn leven zal ellendig zijn, hij zal leven als een crimineel, zich verstoppen voor iedereen zodat zijn vrouw hem niet zal zien met zijn minnares of hem met haar hoort praten. Dit gedrag is een duidelijke indicatie dat hetgeen waar hij mee bezig is, verkeerd is. Als het iets goeds zou zijn, zou hij het immers niet verbergen! Het heeft ook nadelen voor de vrouw, gezien zij heeft geaccepteerd een minnares te zijn van een getrouwde man. Ze zal nooit gelijkwaardig zijn aan de echtgenote van deze man, waardoor ze zichzelf als minderwaardig zal beschouwen, wetende dat ze met een man leeft die niet haar echtgenoot is maar de echtgenoot van een andere vrouw. Om die reden zal ze geen normaal leven met hem kunnen leiden, zowel in huis als buitenshuis. Ze zal er niet van kunnen genieten samen met hem buiten te lopen omdat ze bang zal zijn met hem gezien te worden. Daarnaast is er een gebrek aan mentale en emotionele stabiliteit bij de minnares omdat haar minnaar haar elk moment kan verlaten wanneer hij genoeg van haar heeft.

Een ander punt waar door de mens gemaakte wetten geen rekening mee hebben gehouden is het feit dat polygamie meer in het voordeel is van de vrouw dan van de man, gezien er wereldwijd meer vrouwen zijn dan mannen. Hiervoor zijn een aantal redenen:

1. Geboortes: vele internationale statistieken geven aan dat het gemiddeld aantal geboorten van meisjes hoger is dan dat van jongetjes.

2. Sterftecijfer: het sterftecijfer is hoog vanwege de gewelddadige oorlogen die hebben plaatsgevonden tussen verschillende landen van tijd tot tijd, zoals de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Ter aanvulling hierop, zijn bij verkeersongelukken vaker mannen betrokken dan vrouwen, en het is ook een feit dat het sterftecijfer op jonge leeftijd bij mannen hoger ligt dan bij vrouwen.

3. Onthouding van mannen wat betreft het huwelijk: omdat ze geen huwelijksverplichtingen of gezinsverplichtingen willen hebben of vanwege homoseksualiteit, gezien veel mannen in een aantal ontwikkelde landen homoseksualiteit nastreven. Of vanwege het feit dat in sommige Christelijke gemeenschappen mannen leven naar het celibaat en hierdoor niet trouwen.

4. Gevangenis: waar het percentage mannen hoger ligt dan het percentage vrouwen.

Al deze redenen maken het voor een vrouw moeilijk om een echtgenoot te vinden die de rest van zijn leven met haar wil delen.

Door het verbod op polygamie hebben de door de mens gemaakte wetten ervoor gezorgd dat vrouwen het acceptabel vinden om enkel een minnares te zijn, zodat ze toch nog een man kunnen krijgen, zelfs als deze man de echtgenoot is van een andere vrouw! In plaats daarvan zouden de door de mens gemaakte wetten polygamie moeten legaliseren en de vrijheid en keuze bij de vrouwen laten. Het huwelijk in het algemeen kan niet worden voltrokken zonder wederzijdse instemming, en de criminalisatie van polygamie is in feite tegenstrijdig met de vrijheid van individuen waar deze landen van beweren voor te staan.

Stel, een van deze vrouwen die geen echtgenoot kan vinden wil trouwen met een getrouwde man, of ze nu Christelijk, Joods, Islamitisch of Buddhist is. Als iemand nu tegen haar zegt dat polygamie ongepast is en het beter voor haar is om maagd te blijven zonder echtgenoot en haar weerhoudt van het recht op een normaal leven, zoals elke andere getrouwde vrouw. Of dat iemand tegen haar zegt dat het beter voor haar is om als minnares van een getrouwde man te leven, en nadat hij haar heeft verlaten, zij een andere man dient te zoeken die ook getrouwd is, en zij op deze manier moet leven. **Wat zal haar antwoord dan zijn? Zij zal zeggen: ‘Waarom steek jij je neus in mijn zaken? Wat is jouw probleem? Dit gaat jou helemaal niets aan! Als jij tegen polygamie bent of het ongepast vindt, is dat jouw mening. Leg mensen die hier anders over denken niet jouw mening op. Voor iedereen die polygamie in zijn of haar leven wil moet dit mogelijk zijn. En iedereen die het niet wil, kan ervoor kiezen slechts met één vrouw te trouwen!’**

Het ruilen van echtgenotes in door de mens gemaakte wetten

(Ook bekend als: Swinging, echtgenote delen, partnerruil, ruilen van echtgenote of uitlenen van echtgenote.)

Wat nu extreem gebruikelijk is in vele ontwikkelde landen is het fenomeen van partnerruil (Swinging), waarbij twee mannen van partner ruilen en elk van hen de liefde bedrijft met de vrouw van de ander. Het gebeurt ook dat de man de liefde

bedrijft met zijn vrouw en de andere man en vrouw dit tegelijkertijd ook doen. Hierna bedrijft de andere man de liefde met zijn vrouw en de andere vrouw op hetzelfde moment.

De reden hiervoor, zoals veel getrouwde stellen aangeven, is hun verlangen naar verandering en seksuele diversiteit. Zij beschouwen het als een manier om hun vriendschappelijke relaties te versterken. De auteur ‘Curtis Bergstrand’ verklaarde in zijn boek “*Swinging in America*” dat deze gewoonte eerst in Amerika is ontstaan onder piloten tijdens de Tweede Wereldoorlog. Toen het sterftecijfer onder piloten in deze periode hoog lag vormden zij onderling een speciale gemeenschap om de banden tussen hun families te versterken. Zodoende zorgden de piloten voor de echtgenotes van overleden of vermiste piloten, en deze zorg en verzorging kreeg met de tijd ook een emotionele en seksuele kant. Eén van de vormen van swinging die opkwam onder getrouwde stellen in de Amerikaanse samenleving, staat beter bekend als ‘**key clubs**’, wat inhoudt dat mannen hun huissleutels op de grond gooien en elke vrouw vervolgens een sleutel pakt, waarna zij de nacht mag doorbrengen met de eigenaar van deze sleutel.¹²

Nieuws zender CNN publiceerde op 15 september 2011 een artikel op hun website waarin stond dat het aantal getrouwde stellen dat aan *swinging* doet inmiddels **15 miljoen** is! Nu zijn er organisaties die dit fenomeen aanmoedigen en uitjes organiseren naar clubs, en speciale feestjes waar mensen kunnen *swingen*. Mannen mogen hier alleen naar binnen wanneer ze hun echtgenotes meebrengen, in tegenstelling tot vrouwen, die naar dit soort gelegenheden mogen komen zonder echtgenoot. In deze clubs zijn speciale kamers ingericht waar men seks kan hebben. Een man kan hier naartoe gaan om seks

¹² Partnerruil in America: Liefde, Sex, and Huwelijk in de 21st Eeuw, Door Curtis R. Bergstrand, Jennifer Blevins Sinski.

te hebben met de echtgenote van een andere man, en wanneer hij klaar is kan hij hetzelfde doen met een echtgenote van een andere man. Hetzelfde geldt voor vrouwen, zij kunnen hier seks hebben met getrouwde mannen, één voor één!

Vanzelfsprekend wordt *swinging* in door de mens gemaakte wetten niet gezien als misdrijf, maar als een persoonlijk recht en seksuele vrijheid. Ook vinden zij het moreel gepast en geschikt dat een piloot de seksuele en emotionele behoeften vervult van een vrouw van een overleden of vermiste piloot. Echter, als het gaat om polygamie, wordt dit gezien als misdaad! Dus als een getrouwde piloot huwt met de vrouw van een overleden of vermiste piloot, is hij een crimineel en wordt hij gestraft voor het uitoefenen van polygamie!

Polygamie in Jodendom en Christendom:

Alle profeten in de Bijbel hadden meer dan één echtgenote, bijvoorbeeld: De Profeet Salomo (koning Salomo), David, Abraham, Jakob en anderen (vrede zij met hen allen), worden in de Bijbel omschreven als mannen die meerdere vrouwen hadden.

1 koningen (11:3): ‘En hij had zeventhonderd vrouwen, vorstinnen, en driehonderd bijwijven en zijn vrouwen neigden zijn hart..’

Deuteronomium (21:15): ‘Wanneer een man twee vrouwen heeft, een beminde, en een gehate; en de beminde en de gehate hem zonen zullen gebaar hebben, en de eerstgeboren zoon van de gehate zal zijn;.’

Exodus (21:10): ‘Indien hij voor zich een andere neemt, zo zal hij aan deze haar spijs, haar deksel, en haar huwelijksplicht niet onttrekken.’

Niet één tekst in de Bijbel, of het nu het Oude Testament of het Nieuwe Testament betreft, noemt een verbod op polygamie en noemt zelfs niet een maximaal aantal vrouwen dat gehuwd mag worden door één man! Hieronder één van de verhalen die de aanwezigheid van polygamie bewijzen in het Nieuwe Testament:

1 Timotheüs (3:1): ‘Dit is een getrouw woord: zo iemand tot eens opzieners ambt lust heeft, die begeert een treffelijk werk.

2 Een opziener dan moet onberispelijk zijn, ener vrouwe man, wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren

; ... ¹² Dat de diakenen ener vrouwe mannen zijn, die hun kinderen en hun eigen huizen wel regeren..’

In dit verhaal zien we dat polygamie voor iedereen is toegestaan, behalve voor hen die diaken willen zijn of lid van het bisdom.

De auteur Matilda Joslyn van het boek “*Women, Church and State*” zei¹³:

‘Wordt uit de woorden van Paul over de eigenschappen van een bisschop, niet duidelijk dat hij getrouwd dient te zijn met één vrouw en dat polygamie was toegestaan in de eeste kerk door de toestemming van de apostelen van Jezus Christus?! Als dit zo is, waarom worden dan nu andere meningen aangehaald dan die van de apostelen?!

¹³ Matilda Joslyn Gage, “*Women, Church and State*”, Chapter VII, Polygamy, page 404.

Sommige Christenen citeren teksten van het Nieuwe Testament en verklaren dat dit bewijzen zijn van het verbod op polygamie, bijvoorbeeld:

Boek van Marcus (10:2-12): “²En de Farizeeën, tot Hem komende, vraagden Hem, of het een man geoorloofd is, zijn vrouw te verlaten, Hem verzoekende.³Maar Hij antwoordende, zeide tot hen: Wat heeft u Mozes geboden?⁴En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten een scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten.⁵En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Vanwege de hardigheid uwer harten heeft hij ulieden dat gebod geschreven.⁶Maar van het begin der schepping heeft God ze man en vrouw gemaakt.⁷Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen;⁸En die twee zullen tot een vlees zijn, also dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees.⁹Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet.¹⁰En in het huis vraagden Hem Zijn discipelen wederom van hetzelfde.¹¹En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar.¹²En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een anderen trouwen, die doet overspel.”

Boek van Lucas (16:14-18): “¹⁴En al deze dingen hoorden ook de Farizeeën, die geldgierig waren, en zij beschimpten Hem.¹⁵En Hij zeide tot hen: Gij zijt het, die uzelfen rechtvaardigt voor de mensen; maar God kent uw harten; want dat hoog is onder de mensen, is een gruwel voor God.¹⁶De wet en de profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelfde.¹⁷En het is lichter, dat de hemel en de aarde voorbijgaan, dan dat een tittel der wet

vallen. ¹⁸Een iegelijk, die zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel; en een iegelijk, die de verlatene van den man trouwt, die doet ook overspel.”

Boek van Mattheüs (5:31-32): “³¹Er is ook gezegd: Zo wie zijn vrouw verlaten zal, die geve haar een scheidbrief. ³²Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaten zal, anders dan uit oorzaken van hoererij, die maakt, dat zij overspel doet; en zo wie de verlatene zal trouwen, die doet overspel.”

Zoals we kunnen zien, gaan deze drie teksten over scheiding en niet over polygamie. De uitleg van de zin ‘Maar van het begin der schepping heeft God ze man en vrouw gemaakt’ gaat over Adam en Eva in het algemeen. Het betekent niet dat polygamie verboden is sinds het begin der schepping, omdat dit in tegenstelling is met de teksten over polygamie in de Bijbel en met name voor de profeten. Om die reden getuigen deze teksten niet voor en verbod op polygamie, maar een verbod op scheiding, of de man nu één echtgenote heeft of meerdere. De teksten verklaren ook dat een scheiding is toegestaan om slechts één reden, en dat is wanneer de vrouw overspel pleegt. In dat geval is het voor de man toegestaan van haar te scheiden. Echter, als hij op een oneerlijke manier scheidt zonder dat zijn vrouw overspel heeft gepleegd en hij vervolgens een andere vrouw trouwt, is hij degene die overspel pleegt (m.a.w.: hij heeft zijn vrouw bedrogen door met een andere vrouw te slapen terwijl deze niet is toegestaan voor hem). In de tekst staat niet dat wanneer een man, naast zijn echtgenote, nog een vrouw huwt zonder eerst van zijn echtgenote te scheiden, hij overspel heeft gepleegd. Dit geldt ook voor de zin ‘**als een vrouw van haar man scheidt en een ander trouwt pleegt zij overspel**’.

Hier wordt het overspel gerelateerd aan het scheiden van de man en niet aan polygamie. **Als het hier om polygamie zou gaan, hoe is dit mogelijk wanneer een vrouw van haar man scheidt en een andere man trouwt? Of wanneer een man van zijn vrouw scheidt en een andere vrouw trouwt?!**

Als polygamie het probleem was, zou het toegestaan zijn wanneer een man van zijn vrouw scheidt en een andere vrouw trouwt. Echter, wat hier wordt bedoeld is dat een man niet van zijn vrouw zou moeten scheiden, zelfs wanneer hij meerdere vrouwen heeft.

Daarnaast impliceert de zin ‘**hij die een gescheiden vrouw trouwt pleegt overspel**’ duidelijk dat de man die een gescheiden vrouw trouwt, zelfs als het zijn eerste huwelijk is, gezien wordt als iemand die overspel pleegt. Het gaat hier niet om polygamie, gezien de man nog niet getrouwd was, maar enkel om het geval waarbij hij een gescheiden vrouw trouwt.

Opmerking: We zien het verschil tussen het Boek van Marcus (10:2-12) en het Boek van Lucas (16:14-18). Ze benoemen beide hetzelfde verhaal, maar op een heel andere manier. Dit geeft aan dat hun getuigenis in feite ongeldig is en dat het onmogelijk is om ze als een heilige tekst te beschouwen die door Allah is geopenbaard of aan Jezus wordt toegekent (vrede zij met hem).

1 Korinthiërs (7:1-9): “¹Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven hebt; het is een mens goed geen vrouw aan te raken. ²om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben.... ³Doch ik zeg den ongetrouwden, en den weduwen: Het is hun goed, indien zij blijven, gelijk als ik. ⁹Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden.”

Hier wordt ook gezegd, (**laat elke man zijn eigen vrouw hebben**). De betekenis heeft hier niets te maken met het verbod op polygamie, maar met het verbod voor een man om een andere vrouw dan zijn eigen vrouw aan te raken en zo overspel te plegen. Het moet gezien worden in dezelfde context als: ‘Iedereen moet voor zijn eigen zoon zorgen, of iedereen moet zijn eigen huis en geld en zaken beschermen’, dit betekent niet dat hij slechts één zoon of één huis heeft, maar er wordt in een meer algemene term gesproken. Een ander voorbeeld in 1 Samuel:

1 Samuel (15:3): “³ Ga nu heen, en sla Amalek, en verban alles, wat hij heeft, en verschoon hem niet; maar dood van den man af tot de vrouw toe, van de kinderen tot de zuigelingen, van de ossen tot de schapen, van de kamelen tot de ezelen toe.

Het punt dat hier gemaakt wordt heeft geen betrekking op het doden van één man, één vrouw, één kind of één ezel. Het gaat over alle mannen, vrouwen, kinderen en ezels etc.,

Ook in de uitspraak ‘Want het is beter om te trouwen dan om te branden’ is er geen indicatie dat polygamie verboden is, het geeft wel aan dat men kan trouwen zonder enige restrictie op het aantal vrouwen!

Er zijn vele pastors en Christenen van verschillende groeperingen die de afwezigheid van een verbod op polygamie toegeven in het Christendom. Velen van hen zijn zelf met meer dan één vrouw getrouwd. Bijvoorbeeld Karel de Grote, de keizer Flavius Valentinianus de 1e, Luther en anderen.

De auteur Matilda Joslyn benoemde dit door te zeggen¹⁴:

¹⁴ “*Women, Church and State*”, Chapter VII, Polygamy, page 398.

“Zoals vanuit de geschiedenis bekend is, hebben zowel de Christelijke kerk en Christelijke staat hun krachten door de jaren heen gebruikt onder verschillende omstandigheden in het voordeel van polygamie. In de vierde eeuw, gaf keizer Valentinianus de 1^e Christenen het recht om twee vrouwen te huwen. In de achtste eeuw trouwde Karel de Grote, hoofd van de Christelijke staat en kerk, met zes vrouwen en sommige historici zeggen dat het negen waren... Luther zei, terwijl hij de Bijbel in zijn hand hield met zowel het Nieuwe als Oude Testament: Ik geef toe dat wanneer een man twee of meer vrouwen wil huwen, ik dit hem niet kan verbieden en deze daad van hem schendt niets van de Bijbel.”

St. Augustine zei¹⁵:

“Nu, in deze tijd, nadat we de Romeinse wet hebben ingevoerd, kan een man geen tweede vrouw huwen zolang zijn eerste vrouw nog in leven is.”

Dit geeft aan dat het verbod op polygamie is toe te schrijven aan de erkenning van het Romeinse rijk, en niet aan religieuze teksten.

St. Augustine zei ook¹⁶:

‘Jakob, de zoon van Izaak, werd beschuldigd van het plegen van een grote zonde omdat hij vier vrouwen huwde. Deze beschuldiging is echter nergens op gebaseerd en zinloos, gezien polygamie geen misdaad was maar een traditie. Nu is het een misdaad geworden in plaats van een traditie...en de

¹⁵ St. Augustine van Hippo, “Morele Verhandelingen van St. Augustine”.

¹⁶ Philip Schaff, “Nicene and Post-Nicene Vaders”: Eerste Editie Series, Volume IV St. Augustine: Aanklacht Tegen de Manichaeans, en Tegen de Donatists, Boek XXII, Pagina 289.

enige reden om het als een misdaad te beschouwen is omdat zowel de wet als de traditie het verbieden!”

Polygamie in Islam

Om het Islamitisch perspectief op polygamie te begrijpen, moeten we het volgende weten:

1. Dat Islam niet de eerste of enige religie is waarin polygamie is gelegaliseerd, maar het is de eerste en enige religie die beperkingen heeft opgelegd aangaande polygamie. Daarnaast is het ook de enige religie die het aantal vrouwen dat één man mag huwen heeft vastgelegd, namelijk vier. Dit terwijl polygamie in alle andere religies ook was gelegaliseerd, maar geen beperkingen kende en geen maximaal aantal wat betreft het huwen van vrouwen. Al-Hâarith bin Qâis, zei:

“Ik bekeerde tot de Islam toen ik acht vrouwen had. Ik vertelde dit aan de Profeet (vrede zij met hem) en hij zij tegen me: ‘Kies vier van hen (en scheid van de anderen)’.”

(Abu Dawûd)

2. Polygamie in Islam is geen verplichting voor elke moslim, gezien het geen zonde is als iemand niet polygaam is, noch wordt het gezien als een gebrek aan geloof. Het is slechts een toegestane daad. Degene die meer dan één vrouw wil trouwen, kan dit doen. Degene die dit niet wil, is hierin ook vrij. Dit is een voorbeeld van de vele toegestane daden in Islam waarbij een moslim niet verantwoordelijk wordt gehouden als hij dit niet doet.
3. Om de afkomst van dit vers in de Koran, dat polygamie toestaat en beperkt tot vier vrouwen, te kennen en te

begrijpen, moeten we de Koranverzen lezen die hieraan vooraf gaan. We dienen zowel deze verzen te begrijpen, als de reden van hun neerdaling. Dan zullen we begrijpen dat dit vers enkel en alleen is geopenbaard om de vrouw en haar rechten te beschermen.

Allah de Almachtige zegt:

“O mensen, vrees jullie Heer Die jullie heeft geschapen uit één ziel (d.w.z. uit Adam), en daaruit heeft Hij zijn echtgenote (Eva) geschapen. En uit hen beiden heeft Hij vele mannen en vrouwen geschapen. En vrees Allah aan Wie jullie (je wederzijdse rechten) vragen en (verbreek niet de relaties van) de baarmoeders (d.w.z. de bloedverwantschap). Waarlijk, Allah ziet voortdurend op jullie toe. *En geef aan de wezen hun bezittingen en ruil (jullie) slechte zaken niet in voor (hun) goede zaken en neem hun bezittingen niet in (door deze toe te voegen) aan jullie bezit. Waarlijk, dit is een grote zonde. * En als jullie vrezen de weesmeisjes niet rechtvaardig te kunnen behandelen, huw dan (andere) vrouwen die jullie welgevallig zijn; twee, drie of vier. Maar als jullie vrezen niet rechtvaardig te zijn, trouw dan slechts één of wat jullie rechterhand bezit (d.w.z. de slavinnen). Dat nadert meer de preventie (die jullie afhoudt om) onrechtvaardig te handelen. * En geef aan de vrouwen (die jullie huwen) hun bruidsschat als verplichte gift. Maar als zij vrijwillig een deel daarvan aan jullie schenken, nuttig het dan zorgeloos en met genoegen. * En geef de dwazen niet jullie bezittingen die door Allah tot onderhoudsvoorziening voor jullie zijn gemaakt, maar voorzie en kleeid hen daarmee en spreek goede woorden tot hen. * En stel de wezen op de proef, totdat zij huwelijksgereed zijn. Als jullie dan constateren dat zij beschikken over een goed beoordelingsvermogen, overhandig hun dan hun bezittingen. En nuttig het niet

verkwistend en haastig uit vrees dat zij groot worden. En wie (van de voogden) vermogend is, dient zich te onthouden (van hun bezittingen). En wie arm is, mag er op een goede wijze van nuttigen. En als jullie hun bezittingen aan hen teruggeven, laat (anderen) hier dan van getuigen. En Allah volstaat als Berekenaar.”

(An-Nisâ’ 4:1-6)

In het begin van deze Edele Verzen, beveelt Allah de Almachtige de mensen om Hem te aanbidden en te vrezen. Ook beveelt Hij de beschermers van de weeskinderen om hun geld aan hen te geven zodra zij de puberteit bereiken en zij kunnen omgaan met geld. Allah de Almachtige beveelt de beschermers van de weeskinderen om hen niet te onderdrukken door hun geld te stelen.

Voor de komst van de Islam lichtten de Arabieren weeskinderen vaak op. Als iemand een wees onder zijn hoede had, legde hij het geld van de wees en zichzelf bij elkaar. Hij pakte wat goed was en liet liggen wat slecht was en lichtte op deze manier het weeskind op. Al-Saddi zei:

“ Het was gebruikelijk onder de Arabieren dat de beschermer van de wees zijn geld vermengde met het geld van de wees, dus hij nam een vet schaap van de wees, en verving het met een mager schaap van hemzelf en zei: een schaap voor een schaap. Daarna nam hij een goede munt (geld) en verving het voor een slechte munt, en zei vervolgens: een munt voor een munt.”

Allah de Almachtige verbood om geld te stelen van een wees, zoals Hij zei: **“En geef aan de wezen hun bezittingen en ruil (jullie) slechte zaken niet in voor (hun) goede zaken en neem hun bezittingen niet in (door deze toe te voegen) aan jullie bezit. Waarlijk, dit is een grote zonde.”** Wat betekent dat het een grote zonde is.

Het oplichten van weeskinderen gaat door, vooral als het weeskind een meisje is. Toen ‘Urwa ibn Az-Zubayr (moge Allah tevreden met hem zijn) Aicha (moge Allah tevreden met haar zijn) vroeg over dat Allah in de Koran heeft gezegd: **‘En als jullie vrezen de weesmeisjes niet rechtvaardig te kunnen behandelen’** zei Aicha:

‘O mijn neef! Dit ging over het weesmeisje dat onder de verantwoordelijkheid van haar beschermer viel en haar geld werd vermengd met dat van hem, en hij was geïnteresseerd in haar schoonheid en rijkdom en wilde met haar trouwen voor een kleine of verlaagde bruidsschat. Dus voor deze beschermers werd het verboden om weesmeisjes te trouwen tenzij ze hen op een eerlijke manier behandelen en hun volledige bruidsschat geven; en zij werden bevolen andere vrouwen dan de weesmeisjes te huwen (als ze bang waren de weesmeisjes niet rechtvaardig te kunnen behandelen).’”

(Al-Bukhâri)

Daarom is dit Nobele Vers geopenbaard voor de man die het recht van een weeskind afneemt die onder zijn verantwoordelijkheid staat. Als een man een weesmeisje wilde trouwen gaf hij haar geen bruidsschat zoals gebruikelijk was voor andere vrouwen. Hierop heeft Allah de Almachtige dit voor hem verboden en beveelt om de weesmeisjes eenzelfde bruidsschat te geven als ook aan andere vrouwen gegeven zou worden. Als de man dit niet doet of kan is het beter voor hem om niet met haar te trouwen, maar met een andere vrouw, twee, drie of vier als maximum.

Maar zoals gewoonlijk, komen de vijanden van Islam met hun gebruikelijke en magische schaar, en knippen alles uit de Nobele Verzen dat voorafgaat aan het gezegde van Allah de Almachtige: **“huw dan (andere) vrouwen die jullie**

welgevallig zijn; twee, drie of vier.” En wat daarna komt is de voorwaarde voor polygamie, en dat is gelijkheid en rechtvaardigheid tussen de echtgenotes!

Voorwaarden voor Polygamie in de Koran:

Islam heeft mannen niet bevolen om een tweede vrouw te huwen, maar heeft het toegestaan voor de man, en voorwaarden gesteld die ervoor zorgen dat de man goed nadenkt en een juiste overweging maakt voordat hij besluit een tweede vrouw te trouwen. Eén van deze voorwaarden is om rechtvaardig te zijn voor deze vrouwen wat betreft eten, drinken, kleding, en huisvesting. Allah de Almachtige zegt:

“als jullie vrezen niet rechtvaardig te zijn, trouw dan slechts één of wat jullie rechterhand bezit (d.w.z. de slavinnen).”

(An-Nisâ’ 4:3)

Islam heeft onderdrukken en onrechtvaardigheid jegens vrouwen verboden, evenals het neigen naar één van de echtgenotes in vergelijking met de andere. Allah de Almachtige zegt:

“En jullie zullen nooit in staat zijn om de vrouwen (geheel) rechtvaardig te behandelen, ook al zouden jullie daarover waken. Dus neig niet volkomen (naar één van de vrouwen) waardoor jullie haar (d.w.z. de andere vrouw) als hangend achterlaten (d.w.z. noch gescheiden noch getrouwd). En als jullie goed doen en Allah vrezen, waarlijk, Allah is dan Meest Vergevingsgezind, Meest Genadevol.”

(An- Nisâ' 4:129)

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Wanneer een man twee echtgenotes heeft en neigt naar één van hen, zal hij op de Dag des Oordeels verschijnen terwijl hij één kant van zijn lichaam met zich meeslept en het wegwijnt.”

(Ahmad, Abu Dawûd, An-Nasa'i, At-Tîrmidhi and Ibn Majah)

Opmerking: Beste lezer, er dient rekening gehouden te worden met het feit dat Islam een internationale religie is die is neergezonden voor de hele mensheid en voor elke tijd en plaats. Islam is niet neergezonden voor bepaalde mensen of gemeenschappen vanwege hun manier van denken en hun verlangens. Om die reden heeft Islam het voor een man toegestaan meer dan één vrouw te trouwen, begrijpende wat hun leefomstandigheden en gebruiken zijn. Wat voor de ene gemeenschap ongepast is, kan heel gebruikelijk zijn voor een andere gemeenschap, en wat heel ongepast is in een bepaalde tijd, kan in een andere tijd heel normaal zijn. Daarnaast is dit toegestaan als een genade voor vrouwen die maagd zouden blijven in het geval er geen polygamie zou zijn. Om die reden kan iedereen die er gebruik van wil maken dit doen, echter moet hij zich aan een aantal voorwaarden houden. En voor iedereen die niet meer dan één vrouw wil trouwen, dat is ook prima!

DEEL VIJF

Regimes die over gemeenschappen regeren

- Verschil tussen de Islamitische Sharia en door de mens gemaakte regimes.
- De Bijbel over democratie.
- De Islamitische Sharia vrijheid van spreken.

DEEL VIJF

Regimes die over gemeenschappen regeren

Vershil tussen de Islamitische Sharia en door de mens gemaakte regimes:

Er zijn vele soorten door de mens gemaakte regimes, maar de heersende zijn twee bekende regimes van de moderne gemeenschappen: het democratisch systeem en het dictatoriale systeem. Zij hebben de afgelopen eeuwen bewezen mislukte systemen te zijn, in aanvulling op het niet bereiken van vrede en internationale rechtvaardigheid waar de mensen om vragen. Het vreemde is dat de wereld zoekt naar systemen die stabiliteit en veiligheid kunnen bieden aan de mensen, terwijl een dergelijk systeem al zichtbaar en dichtbij is: de Islamitische Sharia. Echter weten vele politieke leiders, die het bloed uit de mensheid zuigen, dat het aannemen van de Islamitische Sharia ervoor zorgt dat ze veel van hun macht en privileges verliezen. Dat is waarom ze de wetgevers en juristen op vele manieren dwingen om de nodige wetgeving te implementeren die ervoor zorgt dat zij de volledige macht krijgen over de zwakkeren in de samenleving.

Definitie van democratie:

De term *democratie* is Grieks en stamt af van twee woorden: ‘demos’ wat ‘natie’ betekent en ‘Cratus’ wat regeren of regering betekent. Het betekent dus dat mensen over zichzelf

regeren, door een parlement op te zetten waarin mensen door middel van verkiezingen beslissen wie hen vertegenwoordigt binnen dit parlement. Daar wordt elke wet besproken, en wordt erkend welke wetten de goedkeuring van de meerderheid van de leden zullen krijgen. De mening van de meerderheid van de leden moet worden uitgevoerd, zelfs als het in tegenstelling is met de mening van de minderheid van het parlement. Hierdoor zijn de wetten en het systeem onstabiel, het parlement en haar leden zijn dat namelijk ook. Allah de Almachtige heeft de Waarheid gesproken. Hij illustreerde in de Koran dat de menselijke wetten niet goed en stabiel zullen zijn behalve wanneer ze Allah's Wetten toepassen, Hij zei:

“En als de Waarheid hun begeerten zou volgen, dan zouden de hemelen en de aarde en (al) datgene wat zich daarin bevindt zeker verdorven raken. Welnee! Wij kwamen tot hen met hun vermaning (d.w.z. de Koran), maar zij wendden zich af van hun vermaning.”

(Al-Mu'minûn 23:71)

Definitie van dictatorschap:

Het dictatoriaal regime is compleet tegengesteld aan het democratisch regime, waar de mening van de heerser of elite minderheid, of de mening van de heersende dictator moet worden gerespecteerd en toegepast, zelfs als dit het tegenovergestelde is van de mening van de meerderheid. Allah de Almachtige zei over de dominante Farao, die in overtreding ging, onheil heeft veroorzaakt en zijn volk als slaven behandelde:

“De farao zei: “Ik laat jullie slechts datgene zien wat ik zie, en ik leid jullie slechts naar de weg van leiding.”

(Ghâfir 40:29)

Velen van ons denken aan mooie betekenissen wanneer ze de term *democratie* horen, zoals: het waarborgen van individuele vrijheden, respect voor de mening van anderen, vrijheid van meningsuiting en de vrijheid om religieuze rituelen voor minderheden in te voeren en respect voor hun rechten en belangen, evenals het stoppen van hun vervolging. Echter in realiteit is het democratisch regime een dictatoriaal regime of, meer accuraat, een autoritair regime. Dat is doordat de meerderheid vele regels opleggen aan de minderheden die in hun voordeel werken, zelfs als deze regels tegen de principes en belangen, of zelfs overtuigingen van de minderheden zijn en ze wellicht schade kunnen aanrichten bij hen. In de hedendaagse realiteit zijn voorbeelden te vinden die de lelijke kant van democratie weergeven:

- In 2009, in naam van democratie, is in Zwitserland een referendum gehouden over het verbod op de bouw van minaretten. Daarna is een wet aangekondigd gebaseerd op de mening van de meerderheid die de Moslims hebben beroofd van het bouwen van deze minaretten voor hun moskeeën. Deze zaak heeft ervoor gezorgd dat Amnesty International teleurstelling heeft geuit over de uitkomst van de stemming. Dit geeft aan dat het verbod op minaretten een schending is van Zwitserlands inzet voor vrijheid van geloofsovertuiging en het uitvoeren van geloof!
- In naam van democratie wordt aan Moslims, in sommige Europese steden, tot de dag van vandaag, verboden moskeeën te bouwen. Elke keer dat de minderheid Moslims een vergunning aanvraagt voor de bouw van een moskee, stemt de meerderheid van het parlement van het land, of de stad, tegen. Wanneer zij voor de bouw van een moskee stemmen, zetten zij genoeg remmingen en obstakels in om het alsnog te voorkomen.

- In naam van democratie, worden in sommige landen wetten geïmplementeerd waardoor het voor Europese moslima's verboden is om een sluier (Niqab) te dragen in openbare ruimtes. Hiervoor worden vele excuses aangehaald zoals dat het ongepast zou zijn om het gezicht te bedekken in openbare ruimtes et cetera. Hoewel anderen deze redenen rationeel kunnen accepteren, zien we dezelfde overheden fietsers verplichten een helm te dragen wat hun gezichten bedekt in de straten en openbare ruimtes! Hoeven fietsers hun gezichten dan niet te laten zien? In een aantal Europese landen, evenals Oost Azië en China, geven veel mensen de voorkeur aan het dragen van een gezichtsbedekkend masker ter bescherming van virussen en ziektes. Hiervan wordt echter nooit gezegd dat het ongepast is, ondanks dat het gezicht is bedekt!

Ter aanvulling, is het niet respectloos om vrouwen te verbieden wat zij willen dragen en hen hierdoor hun individuele vrijheid te ontnemen, evenals het uitdragen van hun geloof?

Het niet eens zijn met iemand anders religie, betekent niet dat je diegene kunt dwingen het te verlaten. Vele Indiase Sikhs dragen zwarte tulbanden op hun hoofd en laten hun haar groeien zonder het te knippen, en zij bewegen zich vrijelijk in Europa en werken voor overheden zonder dat ze daarbij hun tulband hoeven af te nemen. Niemand heeft het recht hen te dwingen hun tulband af te nemen, of om hun haren te scheren, enkel omdat ze niet overtuigd zijn van deze tulbanden of de lengte van het haar van de Sikhs!

- In naam van democratie hebben in sommige ontwikkelde landen, een van de rechtse partijen de lokale verkiezingen gewonnen in meerdere steden. Hun eerste doel was het verbieden van Halal geslacht vlees voor Moslim studenten in de universiteiten in deze steden. Daarom hebben ze de scholen gedwongen om varkensvlees te serveren en andere soorten

vlees dat niet op Islamitische wijze is geslacht. En dit terwijl ze wetten zouden moeten doorvoeren die corruptie verbannen en vrijheden garanderen.

- In naam van democratie, is in sommige ontwikkelde landen een wet doorgevoerd waarin het verbod op Halal slachten is opgenomen. Dit betekent dat het voor Moslims niet mogelijk is vlees te eten dat is geslacht volgens de Islamitische Sharia. Het doel hiervan is Moslims aanzetten het land te verlaten voor een ander land dat hun geloof wel respecteert. En dit is omdat het voor Moslims niet is toegestaan vlees te eten van een dier dat is geëlektrocuteerd, met een ijzeren hamer op het hoofd is geslagen, opgehangen, gewurgd of verdronken.

Dit zijn enkele voorbeelden van de tirannie van de meerderheid over de rechten van de minderheid. Het recht om hun geloof uit te oefenen in vrijheid en zonder intimidatie of vervolging, of het recht om eigen kleding uit te zoeken en te eten wat je wilt! Door deze en andere voorbeelden blijkt dat het democratisch of seculair regime in de realiteit niet kan samenwerken, behalve met zichzelf. Er worden excuses gemaakt voor de reden van vervolging van de minderheden, en zij worden beschuldigd niet te kunnen samenwerken met andere regimes! De Islamitische Sharia is hierin anders, en benoemt de rechten van minderheden en maakt deze rechten onafhankelijk van de mening van de meerderheid. Het verplicht de meerderheid daarnaast ook om de veiligheid te garanderen van de rechten van minderheden en ze niet te schenden, **zelfs als de mening van de meerderheid anders is.**

Hier wordt de mening van de meerderheid niet in overweging genomen, zolang het in contrast staat met de rechten die de vergevingsgezinde Sharia garandeert. Wie hier meer over wil weten, kan informatie vinden in de vele boeken die er zijn over

de rechten van niet-moslams in Islamitische landen. Allah de Almachtige heeft de waarheid gesproken:

“En als jij de meesten van degenen op aarde gehoorzaamt, dan zullen zij jou van de Weg van Allah doen afdwalen. Zij volgen niets anders dan vermoedens, en zij vertellen niets anders dan leugens.”

(Al-An‘âm 6:116)

Daarom heeft geen enkele van de door de mens gemaakte regimes een vreedzame samenleving tussen verschillende volkeren en een vreedvolle samenleving binnen één volk bereikt zoals de Islamitische Sharia dat heeft. De reden daarvoor is dat de Sharia bestaat uit goddelijke wetten en systemen, neergezonden door Hij Die de Schepper is van de mens, en Hij weet beter wat goed voor hen is. Allah de Almachtige zei:

“Zou Degene Die geschapen heeft niet weten (wat Zijn schepselen doen en laten)? En Hij is de Meest Zachtaardige, de Alwetende.”

(Al-Mulk 67:14)

De mening van de Bijbel over democratie

Wat de Bijbel betreft, heeft democratie totaal verworpen:

Paulus in zijn brief aan de Romeinen (13:1-7): ¹ Alle ziel zij den machten, over haar gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd. ² Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat; en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.

³Want de oversten zijn niet tot een vreze den goeden werken, maar den kwaden. Wilt gij nu de macht niet vrezen, doe het goede, en gij zult lof van haar hebben; ⁴Want zij is Gods dienaress, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, zo vrees; want zij draagt het zwaard niet te vergeefs; want zij is Gods dienaress, een wreekster tot straf dengene, die kwaad doet. ⁵Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen om der straffe, maar ook om des gewetens wil. ⁶Want daarom betaalt gij ook schattingen; want zij zijn dienaars van God, in ditzelve geduriglijk bezig zijnde. ⁷Zo geeft dan een iegelijk, wat gij schuldig zijt; schatting, dien gij de schatting, tol, dien gij den tol, vreze, dien gij de vreze, eer, dien gij de eer schuldig zijt.

De Islamitische Sharia en vrijheid van meningsuiting

De Islamitische Sharia verklaarde en bevestigde het belang van vrijheid van meningsuiting, met name wanneer het de maatschappij ten goede komt, het de mensen samenbrengt en niet verdeelt, en een gezamenlijk doel wordt bereikt en het hun vrijheid niet schendt of aanvalt. Niet het soort vrijheid van meningsuiting dat uit de hand is gelopen en verderf zaait, en vijandigheid binnen een maatschappij veroorzaakt. Allah de Almachtige zei:

“O jullie die geloven, laat een volk een (ander) volk niet bespotten, wellicht zijn zij (d.w.z. het bespottende volk) beter dan zij (d.w.z. dan het gespottende volk), en (laat) de vrouwen (andere) vrouwen niet bespotten, wellicht zijn zij (d.w.z. de

bespotten vrouwen) beter dan zij (d.w.z. dan de spottende vrouwen). En laster elkaar niet, en spreek elkaar niet aan met (beledigende) bijnamen. Slecht is de verdorven bijnaam na het geloof (te hebben omarmd). En wie geen berouw toont, zij zijn dan de onrechtplegers. “

(Al-Hujurât 49:11)

In veel beschaafde landen over de hele wereld zien we satirische TV programma's, die onverschillig zijn over de gevoelens van degenen die ze bekritisieren met hun vernederende humor. Het is ironisch dat door de mens gemaakte wetten dit vrijheid van meningsuiting noemen en zo de vrijheid willen waarborgen! In een aantal landen hebben deze programma's bewezen politiek beladen te zijn en ze hebben niets te maken met de vrijheid van meningsuiting, gezien ze gefinancierd worden door bepaalde politieke partijen om zo de tegenstanders van deze partijen neer te halen en hun populariteit te verzwakken.

Wat betreft de vrijheid van meningsuiting in de Islamitische Sharia, zijn hier regels en normen voor. Wanneer je deze overtreedt is sprake van schending van de rechten van de mens of de samenleving. Bijvoorbeeld, aangaande het bespotten en beledigen van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), wat is het beoogde resultaat hiervan? Wat zijn de positieve gevolgen die hiermee worden bereikt? Is het geen manier om de haat tussen naties aan te wakkeren? En tussen moslims en niet-moslims binnen dezelfde maatschappij? Is agressie jegens de doden en een gebrek aan respect een onderdeel van beschaving? Ik ben ervan overtuigd dat degene die het lef heeft om dit te doen of het aanmoedigt het niet zou laten gebeuren dat zijn ouders, kinderen, favoriete voetballer of beroemdheid werden bespot. Hij zou hen verdedigen. Onthoud dat in landen waar één van de Boodschappers van Allah

beledigd wordt onder de noemer ‘vrijheid van meningsuiting’, het strafbaar is om de leider van dit land of de minister president te bespotten! **Kan de leider van een land niet beledigd worden door middel van een karikatuur, onder de noemer ‘vrijheid van meningsuiting’?!**

Islam heeft het vervloeken van andere religies verboden met als doel alle deuren die kunnen leiden naar vijandigheid en afgunst binnen een samenleving te sluiten, en alle vormen van extremisme uit te sluiten. Daarom zijn de wijzen verplicht degenen te veroordelen die vijandschap willen veroorzaken tussen gemeenschappen, wat resulteert in oorlogen die alles verwoestend zijn. Allah de Almachtige zei:

“En beledig degenen die zij naast Allah aanroepen niet. Zodat zij Allah niet onrechtmatig zonder kennis beledigen. Zo hebben Wij voor iedere gemeenschap haar daden schoonschijnend gemaakt. Vervolgens is hun terugkeer tot hun Heer en Hij zal hun berichten over dat wat zij deden.”

(Al-An‘âm 6:108)

Houd in gedachten dat het bespotten van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) geen innovatie is op dit gebied, maar het vond al plaats vanaf het moment dat hij (vrede zij met hem) zijn missie begon. Zijn vijanden zeiden dat hij een leugenaar, dichter, en gestoord persoon was. Allah de Almachtige zei:

“En voorzeker, Wij weten dat jouw borst vernauwd raakt vanwege datgene wat zij zeggen.”

(Al-Hijr 15:97)

Het stellen van een aantal regels en normen betreffende vrijheid van meningsuiting is niet een maatregel die alleen in de Islamitische Sharia wordt toegepast, gezien andere samenlevingen hetzelfde doen volgens hun overtuigingen en de belangen van hun bevolking.

Het Verenigd Koninkrijk bijvoorbeeld, heeft de film over Jezus Christus verboden met als reden dat het Christendom onderdeel is van de openbare orde van het land en dit gerespecteerd dient te worden. Vele landen beperken de vrijheid van meningsuiting, onder andere wanneer het verband houdt met Joden of wanneer vraagtekens bij de Holocaust worden gezet. Deze landen zien de mensen die dit doen als anti-semitisten en zij kunnen hiervoor gevangen genomen worden.

De Islamitische Sharia heeft een duidelijk kader geplaatst betreffende vrijheid van meningsuiting waarbij het goede wordt bevolen en het slechte wordt verboden. Daardoor werd aan elke individu het recht gegeven een mening te vormen aangaande de maatschappij, zolang hij de mensen niet beveelt kwaad te verrichten. Allah de Almachtige zei:

“En het was dankzij de Genade van Allah dat jij zacht in de omgang was met hen. En als jij streng en hardvochtig was geweest, dan zouden zij rondom jou uiteengaan. Dus neem hen in genade aan en vraag (Allah) om vergiffenis voor hen. En raadpleeg hen over de zaak. Zodra jij dan een beslissing neemt, stel dan je vertrouwen in Allah. Waarlijk, Allah houdt van degenen die hun vertrouwen in Hem stellen.”

(Aal-‘Imrân 3:159)

Daarnaast stelt Islam verplicht dat de vrijheid van meningsuiting een verantwoordelijke vrijheid is, die niet wordt beïnvloed door anderen om onderscheid te kunnen maken tussen goed en kwaad. Abd Allah ibn Mas’ûd zei:

“Laat jezelf niet één van de ‘ja-zeggers’ zijn, zeggende: ‘Als de mensen het goede doen, doen wij ook het goede. En als ze het kwade doen, dan doen wij ook het kwade.’ Beter is om je eigen gedachten te vormen, als mensen het goede doen doe jij ook het goede. Als zij het kwade doen, zorg dat jouw gedrag niet onrechtvaardig wordt.’

(At-Tirmidhi)

Deze vrijheid van meningsuiting in Islam was niet alleen theoretisch of geldig voor bepaalde groepen mensen, maar beschikbaar voor iedereen. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), die gezonden is als een genade voor de gehele schepping, heeft het praktisch toegepast zodat zijn natie (Ummah) zijn voorbeeld zou volgen na hem. Het is overgeleverd dat Abu Sa‘eed Al-Khudri zei:

“Een Bedoeïen kwam naar de Profeet (ﷺ) om hem zijn schuld terug te betalen die de Profeet (ﷺ) hem verschuldigd was en hij sprak hierover op onverbiddelijke toon zeggende: ‘Ik zal blijven vragen om mijn recht en u lastig blijven vallen, tot ik word terugbetaald.’ De Metgezellen van Profeet (ﷺ) bestrafden hem en zeiden: ‘Weet je wel tegen wie je spreekt?’ Hij zei: ‘Ik vraag alleen om mijn rechten.’ De Profeet (ﷺ) zei: ‘Waarom steunen jullie niet degene die gelijk heeft?’ Toen stuurde hij een bericht naar Khawlah bint Qais, zeggende: ‘Als je dadels hebt, leen ze aan ons tot onze dadels arriveren en we zullen je terugbetalen.’ Zij zei: ‘Ja, moge mijn vader als losgeld dienen, oh boodschappen van Allah (ﷻ)!’ En dus gaf ze hem een lening, en hij betaalde de Bedoeïen en gaf hem eten. Hij (de Bedoeïen) zei: ‘U hebt alles terugbetaald, moge Allah je ten volle terugbetalen.’ Toen zei de Profeet (ﷺ): ‘Dat zijn de beste mensen onder ons. Moge de zonden van de naties niet worden vergeven als ze de zwakkeren geen kans geven om zonder problemen hun recht te halen.’”

(Ibn Mâjah)

Daarna hebben zijn metgezellen zijn voorbeeld gevolgd, en toen de eed van trouw aan Abu Bakr as-Siddiq (moge Allah tevreden met hem zijn) werd gegeven om de profeet (vrede zij met hem) op te volgen, hield hij een toespraak waarin de grondbeginselen van Islam werden benoemd. Dit hebben de andere volkeren niet bereikt en zullen zij ook nooit bereiken onder de menselijke wetgeving die is onderworpen aan de grillen van de mens en de politieke en sociale veranderingen. Abu Bakr zei:

“O mensen! Aan mij is het gezag gegeven over jullie. Ik behoor niet tot de beste van jullie, dus als ik goed doe gehoorzaam mij, maar als ik slecht doe, zet mij dan op het rechte pad. Gehoorzaam mij in datgene waarin ik Allah en Zijn boodschapper volg, maar als ik Allah en Zijn boodschapper ongehoorzaam ben dan heb ik geen recht op jullie gehoorzaamheid. De sterkste onder jullie is zwak in mijn ogen tot ik het recht dat anderen over hem hebben wegneem, de zwakste onder jullie is de sterkste in mijn ogen tot ik hem zijn recht geef. Ik zeg dit en vraag Allah’s vergeving voor jullie en voor mijzelf.”

(De biografie van de Profeet door ibn Hishâm, *At-Tabakât* van ibn Sa‘d, het begin en het eind van ibn Kathîr)

Vrijheid van geloofsuiting:

De Islamitische Sharia garandeert vrijheid van geloofsovertuiging voor niet-moslims, voor Joden en Christenen, zonder vervolging, dus niemand is verplicht zijn religie te verlaten en Islam te omarmen. Allah de Almachtige zei:

“Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, de Leiding is duidelijk van de dwaling te onderscheiden. Wie de

Taaghoet verwerpt en in Allah gelooft, heeft voorzeker het meest krachtige houvast gegrepen dat niet afbreekt. En Allah is Alhorend, Alwetend.”

(Al-Bâqarah 2:256)

Terwijl de geschiedenis de vervolging voor ons benadrukte, stonden Christelijke groeperingen tegenover elkaar als gevolg van verschillen in het geloof.

Vrijheid van wetenschappelijke uiting:

De Islamitische Sharia garandeert ook de vrijheid van meningsuiting in wetenschap en educatie, en heeft de status van wetenschappers verheven. Terwijl de geschiedenis ons vertelt over gewelddadige conflicten tussen de kerk en wetenschappers, evenals de onderdrukking van vrijheid van meningsuiting betreffende de wetenschap.

De Islamitische Sharia verplicht elke moslim om zich te verdiepen in de wetenschap en scholing te volgen. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Het opdoen van kennis is een verplichting voor elke moslim.”

(Abu Dawûd, ibn Majah)

De Islamitische Sharia heeft de status van wetenschappers verheven. Allah de Almachtige zei:

“Allah verheft degenen onder jullie die geloven en degenen aan wie kennis is gegeven in rang. En Allah is op de hoogte van dat wat jullie (in het verborgene) doen.”

(Al-Mujâdila 58:11)

Vrijheid van meningsuiting in de Bijbel:

Zoals we zagen in de brief van Paul aan de **Romeinen (13:1)**, wierp dit elke betekenis van democratie en vrijheid van meningsuiting omver. Het zette de basis voor dictatorschap en autoritarisme, naast de onderwerping aan de heerser in volle aanbidding.

Deel zes

Jihad in de Islamitische Sharia.

• **De staat van de aarde voor, tijdens en na de komst van Islam.**

• De mensen die de religie van hun koningen volgden.

• Het opleggen van het Christendom door de rand van het zwaard.

• **Jihad en de garantie op vrijheid van geloofsovertuiging.**

• De boodschap van de Profeet van Allah (vrede zij met hem) over het verdedigen van Christenen.

• Jihad in Islam en de verschillende compartimenten:

1. Fases van Jihad

2. Het voorkomen van Jihad

3. Het doel van Jihad

5. Regelgeving omtrent Jihad

• Is elke Islamitische oorlog een Jihad?

• De Heilige oorlog.

• Verschillen tussen oorlog en Jihad.

• Jihad in de Bijbel.

Deel zes

Jihad in de Islamitische Sharia

Dit hoofdstuk omschrijft de betekenis, doel en moralen van Jihad niet voldoende, maar we vatten het samen om onze lezer een idee te geven over de Jihad omwille van Allah. De Jihad, die de tegenstanders van Allah's Sharia proberen te misbruiken als ingang om misvattingen over Islam te verspreiden en anderen angst aan te jagen. Echter zal door onze uitleg duidelijk worden dat de Jihad een genade is voor de mensheid.

Staat van de aarde voor, tijdens en na de komst van Islam

Wie de geschiedenis van volkeren en beschavingen leest en bestudeert zal weten dat de aarde een brandende massa was door oorlogen, olie en de mens. Hoeveel steden zijn vernietigd, economieën ingestort, vrouwen weduwen geworden, en kinderen wezen? Ontelbare mensen hebben hierdoor schade geleden en de slachtoffers van deze oorlogen zijn overal.

Alleen al in Europa, was niet één land stabiel aan de grenzen en bleef voor een bepaalde periode overeind. De grenzen veranderden altijd als gevolg van invasies van het oosten, westen, zuiden of noorden, en er was geen dag waarop de oorlog tussen landen stil lag. Elk land was ofwel een dominante staat die belasting (Jizyah) verzamelde van anderen, of een staat die werd gedomineerd door de andere en droeg belasting (Jizyah) af. Het doel van belasting (Jizyah) was om te zien of

een land loyaal bleef wat betreft het betalen ervan. Wanneer een land stopte met het afdragen van belasting aan een ander land, werd dit beschouwd als een oorlogsverklaring.

De mensen die de religie van hun koningen volgden

Dat was de status van de mensen voor Islam, het geloof van hun koningen volgend. Bijvoorbeeld, geen van de inwoners van het Byzantijnse Rijk durfde het Magianisme (Zoroastrianisme), de religie van het Perzische Rijk, aan te nemen omdat hij dan werd gezien als verrader van de keizer. Degenen die dit wel deden werden ter dood veroordeeld en gekruisigd voor het aannemen van de religie van de vijand, en vice versa. Nog erger zijn de oorlogen die plaatsvonden tussen de Christelijke groeperingen vanwege de verschillen in hun geloof. Een voorbeeld hiervan is het Romeinse Rijk, waar Egyptische Kopten werden vervolgd omdat ze Christelijk waren terwijl hun officiële religie de afgoderij was. Nadat het Romeinse Rijk het Christendom heeft aangenomen, en dit de officiële religie werd, bleef het Christelijke Egyptenaren vervolgen en bloedbaden veroorzaken vanwege hun verschillende groeperingen!

Het opleggen van het Christendom door de rand van het zwaard

Christenen waren een kleine vervolgte groep in het Romeinse Rijk, maar toen Constantijn de 1^e het Christendom aannam als

zijn religie, groeide de macht en werd het de officiële religie van het Romeinse Rijk. Na deze overgang werden alle heidenen vervolgd, hun tempels werden vernietigd of veranderd in kerken. Zelfs de Christenen die tegen een bepaalde groepering waren, werden vervolgd. Bijvoorbeeld:

- In het tijdperk van Theodosius de 1^e werd het Christendom als enige geaccepteerde religie verklaard in het Romeinse Rijk. De Alexandriëse bibliotheek werd in brand gestoken omdat het heidense boeken had; de Griekse Olympische spelen werden geannuleerd op grond dat zij heidense gewoonten bevatten.

- In het jaar 772 vocht koning Charlemagne 33 jaar tegen de Saksen om hen het Christendom op te leggen met het zwaard. Eén van zijn misdaden was het bloedbad van Verden in het jaar 782, waar hij 4500 gevangenen van Saksen heeft geëxecuteerd omdat zij weigerden het Christendom te accepteren. Tegen de tijd dat het leger van Charlemagne vertrok, namen de Saksen wraak door kerken te verbranden en priesters te vermoorden. Charlemagne voerde een wet in genaamd ‘*Capitulatio de partibus Saxoniae*’ waardoor het toegestaan werd iedereen uit Saksen die weigerde Christen te worden, te doden.

- Tussen 1929 en 1945 pleegde de ‘*Croatian Revolutionary Movement*’ ‘Ustaša’ massamoorden op de Orthodoxe Serviërs en dwongen zij hen om het Katholicisme aan te nemen, wat leidde tot honderdduizenden Servische slachtoffers.

- De ‘gestolen kinderen’ of de ‘gestolen generaties’, zoals tussen 1909 en 1970, zijn kinderen die door de Australische overheid en kerk bij hun ouders werden weggehaald onder dwang om hen te bekeren naar het Christendom. Deze kinderen waren inheemse aboriginals.

- In 2007 bood de Paus van het Vaticaan, Benedict XVI, zijn verontschuldigen aan de mensen van Latijns Amerika aan, voor de vervolging en moorden en het lijden dat ze hebben ondergaan vanwege de ‘verplichte Christelijke’ campagnes die door de Spaanse kolonisten werden uitgevoerd¹⁷.

- Tussen de zestiende en zeventiende eeuw hebben Portugese kolonisten een ieder uit de Indische stad Goa vervolgd, gemarteld en geslacht die weigerde het Christendom aan te nemen. De kolonisten hebben meer dan 300 Hindoe tempels vernietigd. De priesters verboden de Hindoes om uit hun heilige Buddhistische boeken te lezen, en straffen degenen die ongehoorzaam waren. Ze dwongen kinderen boven de vijftien te luisteren naar Christelijke preken. Daarnaast legden ze de Portugese taal op aan de Hindoe gemeenschap en verboden hen om hun eigen taal te spreken.

Dit is slechts een samenvatting van voorbeelden waarbij het Christendom werd opgelegd door het zwaard en de vervolging van degenen die een andere religie aanhingen. Daarnaast zijn de oorlogen die plaatsvonden tussen de Christelijke groeperingen van de Katholieken, Protestanten en Orthodoxen een gevolg van de verschillen in groeperingen en vervolging van elkaar. Een aantal voorbeelden die de mate van haat tussen Christelijke groeperingen weergeeft:

- Moorden op de Katholieke Katharen groepering in het Languedoc gebied in zuid Frankrijk van 1209 tot 1229. Toen heeft Paus Innocentius III de kruistocht verklaard op de Kathar groepering met als doel hen te vernietigen. Dit heeft geleid tot vele moorden met meer dan **een miljoen** slachtoffers binnen

¹⁷ *Pope Concedes Unjustifiable Crimes in Converting South Americans,*

<http://www.nytimes.com/2007/05/24/world/americas/24pope.html?r=0>

een tijdsbestek van 20 jaar waarin vele oorlogen plaatsvonden tegen de Katharen. De eerste van deze massamoorden was het bloedbad in de stad Beziers in 1209, toen de hele populatie van die stad is vermoord. De hele stad is na deze ernstige belegering verbrand.¹⁸

- De slachtingen in de stad Merindol in Frankrijk in 1545, waarbij de Katholieken duizenden Christenen hebben vermoord die behoorden tot de Waldenses groepering.¹⁹

- De slachtingen in Toulouse in Frankrijk in 1562, waar de Katholieken 5000 Protestanten hebben vermoord en andere Protestanten hebben gedwongen de stad te verlaten.²⁰

- De slachtingen in Vassy in Frankrijk in 1562, waar de Katholieken ook Protestanten hebben vermoord. Deze oorlog leidde tot de Franse religieuze oorlogen, die bestond uit acht oorlogen tegen Protestanten.

- De slachtingen bij het Feest van St. Michael in de stad Nîmes in Frankrijk in 1567, waar Protestanten Katholieken hebben gedood. Onder de slachtoffers waren 24 Katholieke priesters, als wraak op de Katholieke vervolgingen jegens de Protestanten.²¹

- De slachtingen in Bartholomeus in Frankrijk in 1572, waar Katholieken dertigduizend Protestanten hebben vermoord.²²

- Er zijn vele massamoorden door de Katholieken op de Protestanten en door de Protestanten op de Katholieken gepleegd tijdens de ‘Ierse Confederatie Oorlogen’ van 1641 tot

¹⁸ Albigenian Crusade or Cathar Crusade (1209–1229), Catharism, Pope Innocent III, Massacre at Béziers 1209.

¹⁹ Massacre of Mérindol (1545), Waldensians.

²⁰ Riots of Toulouse 1562.

²¹ Michelade, Saint Michael’s Day (1567), Nîmes.

²² St. Bartholomew's Day massacre 1572.

1652. Bij deze oorlogen stonden de Ierse Katholieken aan de ene kant en de Britse parlementariërs en Schotse Protestanten in Ierland aan de andere kant.

- De slachtingen en vervolgingen van vele duizenden Anabaptisten, zowel door de Katholieken als de Protestanten tussen 1525 en 1660. Dit heeft voor grote migraties naar het Noord Amerikaanse continent geleid van de Anabaptisten.

- In 1656 schreef Macarios III Zaim, de Patriarch van Antiochie, over de massamoorden die de Katholieke Polen hebben gepleegd op de Christenen die de Griekse Orthodoxe kerk aanhingen. Het aantal mensen dat hier vermoord is, ligt tussen de zeventig- en tachtigduizend.

Dit is een samenvatting van de oorlogen, conflicten en vervolgingen waar volgelingen van de Christelijke religie zich schuldig aan hebben gemaakt. Laten we nu kijken naar de Jihad in Islam om duidelijk weer te kunnen geven dat dit een genade is voor de mensheid. Het is niet zoals de meeste mensen, dankzij politiek georiënteerde media, denken.

Jihad en de garantie op vrijheid van geloofsovertuiging

Om te weten in hoeverre Islam de vrijheid van geloofsovertuiging garandeerd, moeten we begrijpen wat de doelen van Jihad zijn. Om dit te verduidelijken, beginnen we met het analyseren van de betekenis van de Jihad. Het heeft twee betekenissen: algemene Jihad en bijzondere (specifieke) Jihad

1. De algemene Jihad:

Is verdeeld in twee delen: (Jihad tegen jezelf, en tegen de Satan)

- **Jihad *An-Nafs* (worstelen tegen jezelf):** wanneer een persoon worstelt met zichzelf om de religie te leren, om ernaar te handelen en ernaar op te roepen, en ook met zichzelf worstelt om datgene wat Allah heeft verboden te vermijden en te doen wat Allah heeft geboden, de tevredenheid van Allah zoekend. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“De *Mujâhid* (de vechter die aan Jihad doet) is degene die met zichzelf worstelt om de tevredenheid van Allah te verkrijgen.”

(Sahih ibn Hibbân and Sahih Abi Dawûd)

- **Jihad tegen Satan (duivel):** worstelen tegen de influisteringen van Satan. De twijfels die Satan zaait, de lusten, de achterdocht en corruptie. Allah de Almachtige zei:

“En als een influistering van de satan jou tot woede drijft, zoek dan jouw toevlucht bij Allah. Waarlijk, Hij is Alhorend, Alwetend.”

(Fussilat 41:36)

De algemene Jihad is de echte Jihad zolang de persoon worstelt met zichzelf en tegen Satan, omdat het een Jihad is die zijn hele leven voortduurt. Daarnaast zijn alle goede daden die een moslim doet omwille van Allah een echte Jihad, zoals:

- **Bedevaart:** naar het Huis van Allah is Jihad, omdat het ontberingen bevat, geduld vergt en geld kost wat wordt uitgegeven omwille van Allah. ‘Aisha (Moge Allah tevreden met haar zijn) verklaarde:

“Ik zei: ‘O Boodschapper van Allah! Wij vrouwen beschouwen de Jihad als de beste daad, moeten we dan niet vechten voor de zaak van Allah?’ De Boodschapper van

Allah (vrede zij met hem) zei: ‘De beste jihad voor vrouwen is de bedevaart (Hadj) die is geaccepteerd door Allah.’”

(Al-Bukhâri)

• **Het spreken van de waarheid:** De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“De beste jihad is het spreken van een woord van waarheid tegenover een onderdrukkende heerser.”

(Sahih Abi Dawûd)

• **Oproepen naar Islam:** Niet-moslims oproepen naar Islam, door hen kennis te laten maken met Islam en het hen uit te leggen, met hen in gesprek te gaan, misvattingen en vragen te bespreken en beantwoorden etc. is een echte Jihad. Allah de Almachtige zei:

“En als Wij het hadden gewild, dan hadden Wij naar elke stad zeker een waarschuwer gezonden (om jouw last enigszins te verlichten) * Dus gehoorzaam de ongelovigen niet, en ga daarmee (d.w.z. met de Koran) de grote strijd met hen aan.”

(Al-Furqân 25:51-52)

• **Het goede bevelen en het kwade verbieden:** Dit is de weg van de Boodschappers en hun volgelingen na hen. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Nooit is er een Profeet vóór mij naar de mensen gezonden door Allah, zonder metgezellen en discipelen te hebben tussen deze mensen, die zijn weg volgden en zijn bevel gehoorzaamden. Toen er daarna opvolgers kwamen verkondigden zij zaken die de Profeten niet hadden bevolen, en verrichtten zij zaken die de Profeten niet hadden verkondigd. En hij die iets slechts te midden van hen zag en het met zijn hand veranderde is een gelovige, hij die het

veranderde met zijn tong is een gelovige en hij die het veranderde met zijn hart is een gelovige; en dat laatste is de laagste imaan (geloof).

(Sahih Muslim)

• **Zachtheid jegens mensen** en hen geen kwaad doen, inspanning verrichten om mensen blij te maken en geduld tonen wanneer ze jouw pijn doen, is Jihad. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Degene die voor een weduwe of een arm persoon zorgt, is als een soldaat die vecht voor de zaak van Allah, of als iemand elke nacht de gehele nacht in gebed staat en elke dag vast van zonsopgang tot zonsondergang.”

(Al-Bukhâri)

• **Reizen met als doel kennis te vergaren:** is Jihad: De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Hij die zijn huis of land verlaat om kennis te vergaren, is als iemand die vecht voor de zaak van Allah net zolang totdat hij terugkeert.”

(At-Tîrmidhi)

• **Leren en onderwijzen:** is Jihad. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Degene die naar mijn moskee komen en alleen komen om iets goeds te leren of iets goeds te onderwijzen, zijn status zal zijn zoals de Mujahid die vecht voor de zaak van Allah. Degene die voor enig andere reden komt, zijn status zal zijn van de mand die een oog houdt op de eigendommen van anderen.”

(Sahih ibn Mâjah)

- **Goedheid jegens de ouders:** is Jihad. Een man kwam naar de Profeet (vrede zij met hem) en vroeg hem toestemming om op Jihad te gaan, waarop de Profeet zei:

“Zijn je ouders nog in leven?” De man antwoordde bevestigend. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei tegen hem, “Verricht dan jouw Jihad door voor hen te zorgen.”

(Sahih Al-Bukhâri)

- **Integriteit:** en bewaken wat iemand is toevertrouwd te doen voor de mensen en samenleving is Jihad. De Profeet (vrede zij met hem) zei:

“Degene aan wie is toevertrouwd iets te doen, en hij neemt zijn recht en geeft anderen hun rechten, zijn status is als die van een Mujahid die vecht voor de zaak van Allah, totdat hij terugkeert naar zijn huis.”

(At-Tabarâni)

2. De bijzondere Jihad:

Is in twee delen verdeeld: (1. Verdedigende Jihad binnen de grenzen van Islamitische landen (*Jihad Ad-Daf'*), 2. Jihad door het brengen van de Islamitische Boodschap buiten de grenzen van Islamitische landen (*Jihad At-Tâlab*))

Allah zei:

“Wat is er (toch) met jullie dat jullie niet op de Weg van Allah strijden, omwille van de zwakkeren onder de mannen, (en omwille van) de vrouwen en de kinderen die (Allah aanroepen en) zeggen: “Onze Heer, haal ons weg uit deze stad waarvan de inwoners onrechtvaardig zijn, en stel voor ons een beschermer van Uw Zijde aan en stel voor ons een helper van Uw Zijde aan”?”

Verdedigende jihad (*Jihad Ad-Daf'*):

is in twee delen verdeeld:

1. Externe jihad: door verdediging te voeren tegen een ieder die een Islamitisch land aanvalt, en hem weg te jagen. Dit is een legitiem recht van elk land. Daarentegen, de oorlog die veroorzaakt wordt door materiele zaken en belangen, zoals het uitbreiden van iemands macht, is verboden in Islam.

2. Interne jihad: die twee soorten kent:

- **Jihad tegen individuen:** Door jezelf of een ander te verdedigen tegen iemand die wil stelen, doden of vechten. Deze vorm van Jihad kan met de hand worden uitgevoerd, d.w.z. door de aanvaller te duwen en hem fysiek te stoppen. Als dit niet kan, dan kan het met de tong worden uitgevoerd, d.w.z. door met de aanvaller te praten. Als dit niet kan, dan met het hart door deze daad met het hart te ontkennen. Deze laatste vorm is erg belangrijk, en dit ligt in het doen herleven van het hart. Door de onrechtvaardigheid te ontkennen en negeren, raakt men er niet aan gewend. De Boodschapper van Allah (vrede zij :met hem) zei:

“Wie van jullie iets verwerpelijks ziet, laat hem dat met zijn hand veranderen. Indien hij daartoe niet in staat is, dan met zijn tong. Indien hij daartoe niet in staat is, dan met zijn hart. En dat is de zwakste vorm van het geloof.”

(Sahih Muslim)

- **Jihad tegen groepen:** Door te vechten tegen een groep Islamitische overtreders totdat zij terugkeren naar het rechte pad. Allah de Almachtige zei:

“En als twee groepen onder de gelovigen elkaar bevechten, laat hen dan onderling tot een verzoening komen. Maar als één van hen een overtreding begaat ten opzichte van de ander, bevecht dan degene die de overtreding is begaan totdat het (d.w.z. de overtredende groep) terugkeert naar (d.w.z. zich neerlegt bij) het Bevel van Allah. Als het dan terugkeert (naar het Bevel van Allah), breng dan met rechtvaardigheid een verzoening tussen hen teweeg en wees rechtvaardig (hierin). Waarlijk, Allah houdt van de rechtvaardigen.”

(Al-Hujurât 49:9)

Dit is de betekenis van wat de Profeet (vrede zij met hem) zei:

“Help je broeder, of hij een onderdrukker is of zelf onderdrukt wordt.’ Een man informeerde ‘O Boodschapper van Allah! Ik help hem wanneer hij onderdrukt wordt, maar hoe kan ik hem helpen wanneer hij een onderdrukker is?’ Hij zei, ‘Door te voorkomen dat hij anderen onderdrukt. Dat zal jouw hulp aan hem zijn.’”

(Al-Bukhâri)

▪ **Jihad van het brengen van de Islamitische Boodschap (*Jihad At-Tâlab*):**

Om te begrijpen wat de jihad van het brengen van de Islamitische Boodschap inhoudt, laten we een paar van de

brieven van de Profeet (vrede zij met hem) zien die hij schreef aan Heraclius, de Heerser van het Byzantijnse rijk en Cyrus (*Al-Muqawqis*), Patriarch van Alexandrië, zodat we kunnen kijken naar de achtergrond van deze gebeurtenissen.

Brieven van de Profeet om de Christenen te verdedigen:

De Profeet (vrede zij met hem) bekritiseerde het onrecht dat de Christelijke groeperingen elkaar aandeden, evenals het onrecht die zij zichzelf aandeden door partners toe te kennen in de aanbedding van Allah. Hij schreef dit in zijn brief aan Heraclius, de heerser van het Byzantijnse Rijk. In zijn brief zei hij:

“In de naam van Allah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle, van Mohammed de Boodschapper van Allah, aan Heraclius, heerser over de Byzantijnen. Vrede zij met degenen die de leiding volgen. Ik nodig u uit om toe te treden tot de Islam, omarm de Islam en u zult gered worden van het Hellevuur en van voorgaande zonden; omarm Islam en Allah zal u zegenen met een dubbele beloning (vanwege degenen van uw volgelingen die de Islam ook omarmen). Maar als u deze uitnodiging tot de Islam afwijst, zult u de zonden dragen van datgene wat de Arianen is overkomen (de aanhangers van het Arianisme, die vervolgd en vermoord zijn door de Trinitariërs). “O mensen van de Geschriften (*Joden en Christenen*): Kom tot het woord dat juist is tussen ons en jullie, dat we Allah (*Alleen*) aanbidden, en dat we Hem geen partners toekennen, en dat wij geen van allen afgoden nemen en alleen Allah aanbidden. En als

zij zich afwenden, zeg: ‘Wees er getuige van dat wij Moslims zijn.’.”

(Sahih Muslim)

Hij schreef ook aan Cyrus van Alexandrië (*Al-Muqawqis*). In deze brief zij hij:

“In de naam van Allah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle, aan Al-Muqawqis (Cyrus van Alexandrië), heerser over de Kopten. Vrede zij met degenen die de leiding volgen. Ik nodig u uit tot de Islam, omarm de Islam en u zult gered worden van het Hellevuur en voorgaande zonden; omarm de Islam en Allah zal u zegenen met een dubbele beloning (vanwege degenen van uw volgelingen die de Islam ook omarmen). Als u deze uitnodiging tot de Islam afwijst, zult u de zonden dragen van datgene wat de Kopten is overkomen (van vervolging en moord²³).”

(Zad al-Ma‘âd (3/603))

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) verwees in zijn twee brieven naar de massamoorden die hebben plaatsgevonden tegen de Ariaanse groepering en de Kopten in Egypte en beschuldigde Heraclius en Syrus van Alexandrië (*Al-Muqawqis*) daarvan.

Het is de moeite waard te benoemen dat het Arianisme niet zomaar een groepering is, maar heel Europa was Ariaans. Priester Jerome benoemde dit door te zeggen:

“De wereld is ontwaakt met een kreun en zag zichzelf als Ariaans!”²⁴

²³ Heraclius stelde hier Cyrus of Alexandria voor aan als heerser en patriarch, en beval hem om de Copten de doctrine op te dringen aangaande ‘**Monothetisme**’, maar de Copten weigerden deze doctrine en moesten de vreselijke gevolgen ervan ondergaan.

²⁴ Kijk: ‘*Toen Jezus god werd*’, pagina 191, Richard E. Rubenstein.

Het Romijnse Rijk was aanhanger van het Arianisme doordat veel van de heersers Arianen waren. Het was ook wijdverspreid in het noorden, oosten, centraal en westen van Europa door de omarming van het Arianisme door vele koningen van Goten (Visigoten en Ostrogoten), en koningen van Vandalen, en koningen van de Sueben. Zelfs Isaac Newton was Ariaans.

Maar alle wreedheden die zich voordeden tegen de Arianen, zorgden ervoor dat vele mensen zich probeerden te verstoppen in de loop der tijd! Zelfs de boeken van Arius, grondlegger van het Arianisme, werden verbrand. En we weten niet wat hij precies geschreven heeft, behalve uit de boeken van zijn vijanden waarin stond dat hij een ketter was en zus en zo heeft gezegd. Voor meer informatie kun je kijken in de boeken die een paar van de wreedheden vermelden die zich voordeden tegen de Arianen.

Zoals we eerder vermelden was de gouden regel in vroegere tijden over de gehele wereld **“het is verplicht voor de mensen om de religie van hun koningen te volgen, en niemand de religie aanhangt waar hij in gelooft.”** Daarom is de ‘Jihad van het brengen van de Islamitische Boodschap’ een jihad waarbij een leger Moslims erop uit trekt om de boodschap van Islam te verspreiden bij de mensen en het Woord van Allah te handhaven en de strenge controle van de tirannen op te heffen. De tirannen dringen hun eigen religie bij hun mensen op en proberen te voorkomen dat ze een andere religie aannemen. Jihad is dus niet het opleggen van Islam bij mensen (wat sommigen denken), maar het garanderen van vrijheid van geloof. Hierna zal meer uitleg volgen.

Bij deze vorm van Jihad wordt de vorige regel omgekeerd. Het begint dus niet met de hand, de tong en vervolgens het hart. Het start met de tong, en daarna met de hand.

De grote voorwaarden voor Jihad om de Islamitische Boodschap te brengen:

1. Toestemming van de heerser van de Moslims:

Voor deze Jihad moet toestemming zijn van een Islamitisch leider. De grote Sheich Muhammad bin Uthaimen zei:

“Het leger kan geen inval doen behalve met de toestemming van de heerser, ongeacht de situatie. Dit is omdat de geadresseerden van de Jihad en inval de leiders zijn en geen individuen, gezien individuen hun leiders volgen. Daarom dient niemand Jihad te verrichten zonder toestemming van zijn leider, tenzij het ter verdediging is; als een vijand de Moslims verrast, mogen zij zichzelf verdedigen door te vechten. Dus Jihad wordt gelinkt aan de leider, en elke inval zonder zijn toestemming is een schending van zijn rechten. Als het de individuen toegestaan was om een inval te doen zonder toestemming van de leider, zou de situatie veranderen in een puinhoop. Iedereen zou op zijn paard springen en binnenvallen. Hierdoor zouden grote problemen ontstaan.”²⁵

2. Vermogen:

Sheich ibn Uthaimen noemde ook het ‘vermogen’ als belangrijke voorwaarde voor Jihad. Hij zei: “Het moet gedaan worden onder één voorwaarde: Moslims moeten het vermogen en de kracht hebben om te vechten. Als zij dit vermogen niet hebben, zal de inval leiden tot hun vernietiging. Om die reden verplichtte Allah de Almachtige de Moslims niet te vechten wanneer zij in Mekka waren, vanwege hun zwakheid. Toen zij naar Medina migreerden, vormden zij een Islamitische staat en

²⁵ Ash-Sharḥ Al-Mûmti‘ (8/22)

werden ze sterker. Toen werd hen opgedragen om te vechten. Om die reden is deze voorwaarde verplicht, anders wordt de Jihad net als andere verplichtingen verwaarloosd, omdat alle verplichtingen als voorwaarde hebben dat het vermogen er is.”²⁶

Stadia in jihad:

De Jihad van het brengen van de Islamitische Boodschap kent drie stadia die gradatie vereisen:

1. Uitnodigen tot Islam:

In dit stadium zendt de Islamitisch leider een uitnodiging aan een bepaalde koning om hem uit te nodigen toe te treden tot Islam. Die koning heeft de absolute vrijheid om Islam te omarmen of bij zijn geloof te blijven.

2. Belasting (*Jizyah*):

Belasting (*Jizyah*) is een internationaal systeem dat wordt toegepast in alle beschavingen op deze wereld, van de vroegere tijden tot vandaag de dag. Het is een symbool van loyaliteit en vrede. Elk land was ofwel een land dat belastingen verzamelde (bepaald bedrag in geld) of een land dat belasting betaalde aan een ander land. Wanneer een land stopte met het betalen van belasting, betekende dit dat het niet meer loyaal was naar of in vrede was met een ander land, en was het zich aan het voorbereiden op een oorlog.

Het belastingensysteem (*Jizyah*) is nog steeds van toepassing, gezien de hele wereld is verdeeld in veel allianties. Elk land van de groteren vormt internationale allianties met de kleinere landen, om hen politiek of militair te ondersteunen. In ruil

²⁶ Ash-Sharḥ Al-Mûmti‘ (8/7)

daarvoor krijgt het grote land financiële voordelen. Bijvoorbeeld: één van de loyale landen stelt een groot land in staat om een zeehaven op zijn grondgebied te exploiteren om een militaire basis voor zichzelf te bouwen. Als alternatief kan het grote land producten van het andere land krijgen zoals diamanten, uranium, ijzer of olie voor een goedkope prijs of zelfs gratis. Een andere mogelijkheid is het verkrijgen van bepaalde voordelen met betrekking tot economische investeringen etc. Dit alles wordt gezien als een belofte van vriendschap en politieke en militaire ondersteuning. Dus, als een ander land het land aanvalt dat loyaal is aan één van de grote landen, zal de laatste hier militair tussen komen en het aangevallen land verdedigen. Dit is het systeem van belastingen (*Jizyah*).

De koning die wordt uitgenodigd Islam te accepteren **heeft het recht deze uitnodiging af te slaan** en zijn gezag te behouden, zonder aangevallen of van de troon verwijderd te worden. Hij wordt gevraagd jizyah te betalen, wat een bepaald geldbedrag is in ruil voor de bescherming die hij van de Moslim Staat krijgt. Zolang zijn grenzen aan de grenzen van de Moslim Staat zijn verbonden, wordt de jizyah gezien als een wapenstilstand tussen hen. Zoals we eerder hebben aangegeven is dit gebruikelijk over de hele wereld. Het wordt gezien als symbool dat hij de Moslim Staat niet zal aanvallen. Als dit land wordt aangevallen door een ander leger, **zijn de Moslims verplicht hem te verdedigen en de aanvaller te bestrijden.**

Wat daarnaast benoemd dient te worden is dat de acceptatie van de koning om jizyah te betalen, **niet betekent**, dat hij vrij is om te doen met zijn volk wat hij wil door hen als slaven in te zetten of te dwingen zijn religie te volgen. Ook dient hij de Moslims en Islam niet aan te vallen, of Moslims te weerhouden de boodschap van Islam te verspreiden onder zijn volk. Dus, wie

Islam wil accepteren, of hij nu Christen of Jood is, kan dit doen zonder onderdrukt te worden. En wie zijn eigen religie wil blijven volgen, kan dit ook doen.

Allah de Almachtige zei:

“En zeg: “De Waarheid is (afkomstig) van jullie Heer.” Wie dus wil, kan geloven. En wie wil, kan (ervoor kiezen om) niet (te) geloven. Waarlijk, Wij hebben voor de onrechtplegers een Vuur gereedgemaakt, waarvan de muren (van vuur) hen zullen omgeven. En als zij om hulp vragen, (dan) worden zij te hulp geschoten met water, lijkend op kokende olie, dat de gezichten verschroeit. Verschikkelijk is deze drank en afschuwelijk is deze Verzamelplaats.”

(Al-Kahf 18:29)

3. Vechten:

Als de koning bovenstaande weigert, om Islam te accepteren als zijn religie of jizyah te betalen, of als hij zijn volk onderdrukt, dan alleen mogen Moslims de koning en zijn soldaten bevechten. Wat betreft zijn volk, zij hebben hier niets mee te maken. Degenen die niet meevechten, mogen niet gedood worden. Vrouwen, kinderen, ouderen, en monniken dienen niet aangevallen te worden, en hetzelfde geldt voor iedereen die vreedzaam is.

Mogelijkheden om Jihad te voorkomen:

Er zijn mogelijkheden om Jihad voor het brengen van de Islamitische Boodschap te voorkomen, het is niet altijd toegestaan.

1. Onvermogen van Moslims om te vechten: als gevolg van zwakte of hun kleine aantal.

2. Een bestaand verdrag met andere landen: Om die reden kan het niet worden geschonden. Dit zien we ook in de hedendaagse praktijk, waar de meeste landen op de wereld vele verdragen en verbonden hebben met elkaar.

3. Een belang wat vereist dat ze niet moeten vechten, zelfs als ze dit wel kunnen: In dit geval, moet hier rekening mee worden gehouden, zoals het geval bij het verdrag van Hudaybîya.

Bezwaar tegen Jihad:

In bepaalde media wordt vaak foutief nieuws en leugens verspreid over Jihad vanwege politieke belangen. Zo wordt gezegd dat Jihad een aanval op de wereld is om één overheid te creëren. Dit is onjuist, Allah de Almachtige heeft gezegd:

“En als jouw Heer het had gewild, dan had Hij de mensen zeker tot één gemeenschap gemaakt. En zij zullen niet ophouden met het (van mening) verschillen (met elkaar). * Behalve degenen die jouw Heer heeft begenadigd. En daarom heeft Hij hen geschapen. En het Woord van jouw Heer is tot voltooiing gebracht (door te zeggen): “Ik zal de Hel zeker vullen met de djinns en de mensen tezamen”.”

(Hud 11:118-119)

De echte doelen van Jihad worden geopenbaard door de woorden van Allah de Almachtige:

“Toestemming (om te strijden) is gegeven aan degenen die bestreden worden, omdat hun onrecht is aangedaan. En waarlijk, Allah is zeker in staat om hun de overwinning te schenken. * Degenen die onrechtmatig uit hun huizen zijn verdreven alleen omdat zij zeiden: “Onze Heer is Allah.” En als Allah een deel van de mensen niet door een ander deel (middels de strijd) liet tegenhouden, dan zouden

kloosters, kerken, synagogen en moskeeën waarin de Naam van Allah veelvuldig wordt verheerlijkt zeker zijn vernietigd. En Allah helpt zeker degene die Hem helpt. Voorwaar, Allah is zeker Sterk, Almachtig. * (Zij zijn) degenen die, als Wij hen op de aarde vestigen, het gebed onderhouden en de Zakaat afdragen en het goede bevelen en het slechte verbieden. En aan Allah behoort (de bepaling van) het einde van (alle) zaken.”

(Al-Hajj 22:39-41)

Allah zegt ook:

“En wat is er (toch) met jullie dat jullie niet op de Weg van Allah strijden, omwille van de zwakkeren onder de mannen, (en omwille van) de vrouwen en de kinderen die (Allah aanroepen en) zeggen: “Onze Heer, haal ons weg uit deze stad waarvan de inwoners onrechtvaardig zijn, en stel voor ons een beschermer van Uw Zijde aan en stel voor ons een helper van Uw Zijde aan”?”

(An-Nisâ’ 4:75)

We zien dat de doelen van jihad het verdedigen van de religie en gerechtigheid en het voorkomen van onrecht zijn. Zowel Christenen als Joden en Moslims hebben baat bij Jihad. Het is geen verdediging voor enkel Moslims.²⁷ Als Allah de Almachtige onrecht en valsheid niet had verbannen door Jihad te legitimeren, zou de waarheid verslagen worden, de aarde vernietigd en plekken van aanbidding zoals kloosters, kerken, synagogen en moskeeën verbannen.²⁸ In het Koranvers zien we wat het resultaat is van jihad, nadat de rechtschape mensen hebben gewonnen van de tirannen, onrecht en valsheid. Dit vers verduidelijkt dat de Mujahedeën (Moslim vechters) zich

²⁷ Tafseer ibn ‘Ashûr.

²⁸ At-Tafseer Al-Muyâsar.

dienen te houden aan het doel van jihad. Dit is het bereiken van hervorming en het tegengaan van verspreiding van corruptie; het gebed te verrichten en niet hoogmoedig te zijn. Om *Zakat* (jaarlijks verplichte aalmoes) te gebruiken voor degenen die daar recht op hebben, zoals de armen en behoeftigen, en niet om het geld of de rijkdom van mensen in bezit te krijgen, en om het goede te gebieden en het slechte te verbieden.

Wie is doelwit van bestrijding bij Jihad?

Als Jihad is bedoeld om de waarheid te beschermen, het woord van Allah hoog te houden en de zwakken te beschermen, **wie is dan het doelwit van de Jihad??!** Allah de Almachtige verduidelijkt dit in het volgende vers door te zeggen:

“Allâh verbiedt jullie niet om degenen die jullie niet bestrijden in de godsdienst en jullie niet uit jullie huizen verdrijven, goed en rechtvaardig te behandelen. Voorwaar, Allah houdt van de rechtvaardigen.” * Allah verbiedt jullie slechts om degenen die jullie bestrijden in de godsdienst en die jullie uit jullie huizen verdrijven, en die (anderen) helpen om jullie te verdrijven, als helpers te nemen. En wie hen als helpers neemt, zij zijn dan de onrechtplegers.”

(Al-Mumtâḥanah 60:8-9)

Ibn ‘Abbas leverde over:

“De heidenen kon je in twee groepen rangschikken in relatie tot de Profeet (ﷺ) en de gelovigen. 1. Mensen van de oorlog: dus degene waartegen de Profeet (ﷺ) en de Gelovigen ten strijde trokken. Mensen van de handel: mensen waar de Profeet (ﷺ) niet tegen vocht en die niet tegen hem vochten.”

(Al-Bukhâri)

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Wie een Mu’ahid doodt (Christen of Jood die een verdrag heeft met de Moslims of leeft in een Islamitisch land of het bezoekt) die de bescherming van Allah en de bescherming van Zijn Boodschapper heeft, zal de geur van het Paradijs niet ruiken, hoewel haar geur al van een afstand van zeventig jaar lopen waargenomen kan worden.”

(Ibn-Mâjah – Sahih)

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Inderdaad, wie een Mu’ahid doodt (Christen of Jood die een verdrag heeft met de Moslims of leeft in een Islamitisch land of het bezoekt) die een verbond van Allah en een verbond van Zijn Boodschapper heeft, hij heeft het verbond van Allah en het verbond van Zijn Boodschapper geschonden en zal hierdoor de geur van het Paradijs niet ruiken, hoewel haar geur al van een afstand van zeventig jaren herfst lopen waargenomen kan worden.”

(At-Tîrmidhi – Sahih)

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Je zult Egypte snel veroveren waar Al-Qirat (*naam van de valuta die door Egyptenaren werd gebruikt*) vaak wordt genoemd. Dus wanneer je het verovert, behandel haar inwoners goed. Want zij hebben rechten over jou en zij hebben familiebanden met jou (d.w.z. banden, omdat de Profeet Ismael (Ishmael) de vader van de Arabieren, de zoon van de Profeet Ibrahim was van Hagar de Egyptische vrouw).”

(Muslim)

Mujahid (moge Allah tevreden over hem zijn) levered over:

“Er werd een schaap geslacht in het huis van 'Abdoellah ibn 'Amr (moge Allah tevreden zijn met hem en zijn vader). Toen hij thuiskwam, zei hij tegen zijn gezin: 'Hebben jullie een deel ervan gegeven aan onze joodse buur? Hebben jullie een deel ervan gegeven aan onze joodse buur? Ik hoorde de

Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) namelijk zeggen: 'Djibriel bleef mij aansporen tot het goed behandelen van de buur, totdat ik dacht dat hij hem een erfgenaam zou maken.'

(At-Tirmidhi)

Wat de Christelijke boeken hebben geschreven over Moslims en Jihad:

We zullen nu bespreken wat in de **Christelijke boeken** staat betreffende de tolerantie van Moslims jegens hen. Het **“Synaxarion”** boek²⁹ is één van de meest belangrijke boeken van de Koptische Orthodoxe Kerk en bevat de biografieën van de Profeten, de martelaren en heiligen. Het benoemt het verhaal van ‘Amr ibn Al-‘As (moge Allah tevreden over hem zijn) en de Paus Benjamin I van Alexandrië. Hier zien we wie het doelwit zijn bij Jihad en hoe Moslims omgaan met Christenen en we zien wie daadwerkelijk degene is die de Christenen heeft vervolgd! Er staat:

“Vanwege de massamoorden van het Byzantijnse Rijk en hun vervolging van Egyptische Kopten, moest Paus Benjamin I van Alexandrië met zijn bisschoppen ontsnappen en vluchten naar de bergen voor 13 jaar. Na de Islamitische verovering op Egypte door ‘Amr ibn al-‘As, die naar Alexandrië ging om de Byzantijnen te bevechten en hen uit de stad te verdrijven ontstonden er rellen en wanorde. Enkele slechterikken maakten gebruik van deze situatie en verbrandden kerken en kloosters. Saint Mark’s

²⁹ Coptic Synaxarium, Pope Benjamin I of Alexandria http://st-takla.org/Full-Free-Coptic-Books/Coptic-Synaxarium-or-Synaxarion_English/05-Topah/Coptic-Calendar_08-Toba.html#3.

Koptisch Orthodoxe Cathedraal was één daarvan. Ze stalen alles hieruit, een zeeman kwam deze kerk binnen en stak zijn hand in de doodskist van St. Mark, denkende dat hier geld in lag. Hij vond geen geld, maar enkel het skelet van St. Mark en hij nam zijn kleding mee. Hij nam ook het hoofd van St. Mark mee en verborg dit in zijn schip. Toen ‘Amr ibn Al-‘As hoorde van de ontsnapping van Paus Benjamin I, stuurde hij brieven naar alle Egyptische steden en schreef daarin: ‘Waar Benjamin de aartsvader van de Christelijke Kopten ook is, wij geven hem onze belofte op bescherming, veiligheid en vrede. Wij roepen op dat hij gerust en zonder angst terug kan keren om zijn kerken en mensen te dienen. Toen kwam de Paus terug na dertien jaar op de vlucht te zijn geweest. ‘Amr ibn Al-‘As eerde hem met veel respect en beval dat hij zijn kerken en eigendommen terug kreeg. Toen het leger van ‘Amr Alexandrië verliet en richting de vijf steden ging, zagen zij een schip dat stillag en niet van zijn plek kwam. Het leger begon de kapitein te ondervragen en het schip te doorzoeken. Toen vonden zij het hoofd van St. Mark. Zij riepen Paus Benjamin, hij droeg het en liep met de priesters en mensen terwijl zij van vreugde gezongen en liederen begonnen te zingen totdat zij bij de kerk aankwamen.”.

Gradaties in de regulering van Jihad van preventie tot verplichting:

- 1. Voorkomen van gevechten:** Jihad door middel van vechten was verboden voor Moslims in het begin van Islam, Allah de Almachtige zegt:

“Heb jij degenen niet gezien tegen wie gezegd werd dat zij hun handen dienen af te houden (van het strijden) en het gebed dienen te onderhouden en de Zakaat dienen af te dragen?”

(An-Nisâ’ 4:77)

- 2. Toestemming om te vechten:** toen werd het de Moslims toegestaan Jihad te verrichten toen de polytheïsten hen begonnen te vervolgen en hen te dwingen hun huizen te verlaten. Allah de Almachtige zegt:

“Toestemming (om te strijden) is gegeven aan degenen die bestreden worden, omdat hun onrecht is aangedaan. En waarlijk, Allah is zeker in staat om hun de overwinning te schenken.” * Degenen die onrechtmatig uit hun huizen zijn verdreven alleen omdat zij zeiden: “Onze Heer is Allah.”

(Al-Hajj 22:39-40)

- 3. Verdediging door middel van vechten:** toen werd de Moslims bevolen zichzelf te verdedigen door middel van Jihad, op het moment dat de polytheïsten hen aanvielen. Allah de Almachtige zegt:

“En strijd niet op de Weg van Allah tegen degenen die tegen jullie strijden, en overtreed (de grenzen) niet. Voorwaar, Allah houdt niet van de overtreders.”

(Al-Bâqarah 2:190)

- 4. Bevel om te vechten:** Toen Islam sterk werd en zich verspreidde en het aantal mensen dat Islam als religie aanname groeide, nam ook het aantal vijanden vanuit de buurlanden jengens de Moslims toe. Zij zagen namelijk een groot gevecht. Allah de Almachtige beval de Moslims Jihad te verrichten, om de boodschap van Islam bij andere volken te verspreiden, met als doel het Woord van Allah hooghouden, rechtvaardigheid bereiken en verspreiden. En niet om uit te breiden, te heersen, invloeden uit te breiden of arrogant te zijn. Niet met het

doel om wraak te nemen wat enkel tot vernietiging zal leiden. Allah de Almachtige zegt:

“En wees niet zoals degenen die hoogmoedig uit hun huizen zijn vertrokken om door de mensen gezien te worden en die (anderen) van de Weg van Allah afhouden. En Allah omvat (met Zijn Kennis) wat zij doen.”

(Al-Anfâl 8:47)

De Koran toont de vervolging aan die polytheïsten hebben veroorzaakt tegen de gelovige Christenen voor de komst van Islam. Allah vereeuwigd het verhaal van hun vervolging in de Edele Koran om te laten zien dat het uiteindelijke doel is om onrecht weg te nemen van de gelovigen, of zij nu Christen, Joods of Moslim zijn. Allah de Almachtige zegt:

“Vervloekt zijn de mensen van de greppels. * (En van) het vuur met brandhout. * Toen zij er bij (d.w.z. bij het vuur) zaten. * En zij waren getuigen van wat zij de gelovigen aandeden. * En zij (d.w.z. de ongelovigen) verweten hun niet, behalve (het feit) dat zij (d.w.z. de gelovigen) geloofden in Allah, de Almachtige, de Meest Prijzenswaardige.”

(Al-Burûj 85:4-8)

Deze verzen zijn geopenbaard in de Edele Koran om het verhaal van de gelovige Christenen in Jemen die leefden voor de komst van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) te vereeuwigden. Zij werden gemarteld door hun eigen bevolking omdat ze geloofden in Allah de Almachtige. Zij groeven een enorme sloot en brandden daar vuur in en gaven de gelovigen de keus om hun religie te verlaten of in het vuur te worden gegooid. Zij werden in het vuur gegooid vanwege hun geloof in Allah de Almachtige. De mensen zaten vervolgens bij de sloot om de gelovigen te zien lijden en branden.

Reglementen van Jihad in Islam:

Jihad in Islam heeft regelgevingen en ethiek die onrecht, onrechtvaardigheid en geweld opheffen. Daardoor wordt niemand van de vijand gedood behalve degenen die deelnemen aan het gevecht of hierbij geholpen hebben. Het is verboden om ouderen, vrouwen, kinderen, zieken, gewonden, gevangenen, geestelijken en monniken te doden! Het is ook verboden om gewonden in het gevecht te doden, de doden te verminken, degenen die vluchten van de strijd te achtervolgen, dieren te doden, huizen te vernietigen, een plaats van aanbidding in gevaar te brengen, het water te vervuilen, bomen te kappen en te verbranden... etc.

Dit waren ook de aanwijzingen en bevelen van de eerbare Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) en zijn volgelingen na hem jegens de legers die zij op Jihad stuurden. Dit zien we in het testament aan de leider van de legers van de volgeling van de Boodschapper van Allah, Abu Bakr As-Siddiq (moge Allah tevreden over hem zijn)

“Ik beveel je tien dingen aan om te onthouden: pleeg geen verraad, misleid niemand bij het verdelen van buit, verbreek geen pact, vermink geen doden, maak geen klein kind dood, vermoord geen oudere of een vrouw, hak of verbrand geen palmbomen, kap geen vruchtdragende bomen, slacht geen lam, koe of kameel, behalve wanneer je ze wilt eten. Je zal mensen tegenkomen (bijv. monniken) die hebben gekozen om kloosters te blijven voor aanbidding, laat hen begaan (dat wil zeggen dat ze niet worden gestoord).”³⁰

³⁰ At-Tabari, volume 3, pagina 226.

In Islam hebben de gevangenen van oorlog rechten. Het is niet toegestaan hen te martelen, vernederen, terroriseren of hen te weerhouden om te eten en drinken totdat zij sterven. Integendeel, zij horen goed behandeld te worden. Allah de Almachtige zegt:

“En zij geven voedsel, ondanks hun liefde hiervoor, aan de behoeftige, de wees en de gevangene. * (Zeggende:) “Wij voeden jullie slechts omwille van het Gezicht van Allah. Wij willen geen beloning en geen dank van jullie’.”

(Al-Insân 76:8)

De Moslim Staat heeft het recht om gevangenen te behandelen op een wijze dat het publieke belang dient en de internationale overeenstemmingen eisen. Zij kunnen worden vrijgelaten met of zonder borgsom of in ruil voor Moslim gevangenen.

Voor hen die geen moslim zijn maar wonen in een land waar moslims zich hebben gevestigd geldt dat het verboden is binnen Islam om hen op enigerlei wijze aan te vallen, lastig te vallen of pijn te doen, zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Degene die een Mu‘âhid (Christen of Jood die een verdrag heeft gesloten met de Moslims of in een islamitisch land woont of het bezoekt) en die onder bescherming staat van Allah en de bescherming van Zijn Boodschappen iets aandoet, zal niet de geur van het paradijs ruiken, zelfs als de geur op nog zeventig kilometer afstand lopen vandaan al te ruiken is.”

(Ibn Mâjah)

Het is daarnaast verboden hun waardigheid naar beneden te halen, dus dienen zij niet vernederd, onderdrukt of vervolgd te

worden, zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zegt:

“Als iemand een Mu’ahid (Christen of Jood die een verdrag heeft met de Moslims of in een Islamitisch land woont of het bezoekt) kwaad doet, zijn rechten ontkent, hem dwingt te werken boven zijn vermogen of iets van hem afneemt zonder zijn toestemming, zal ik voor hem pleiten op de Dag des Oordeels.”

(Abu Dawûd)

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) raadde zijn metgezellen van de Mujahidin aan om goed te zijn voor de mensen in het land waar zij naar toe reizen en hun correct te behandelen. Hij zei:

“Jullie zullen Egypte snel veroveren waar Al-Qirat (naam van de valuta gebruikt door Egyptenaren) vaak genoemd wordt. Dus wanneer jullie het veroveren, behandel de inwoners op een goede manier. Zij hebben rechten over jullie en jullie hebben familiebanden met elkaar, omdat Profeet Ismail, de vader van de Arabieren, de zoon was van Profeet Ibrahim en zijn vrouw Hagar (de Egyptische vrouw).”

(Muslim)

Dat de wil van Allah’s Boodschapper (vrede zij met hem) werd uitgedragen wordt duidelijk in de toespraak die Umar ibn Al-Khattab (moge Allah tevreden over hem zijn) gaf in Jeruzalem toen hij daar binnentrad na de stad veroverd te hebben. Hij zei:

“In de Naam van Allah, Ar-Rahman (de Meest Genadevolle), Ar-Raheem (de Meest Barmhartige). Dit is wat de slaaf van Allah Umar ibn Al-Khattab de mensen van Jeruzalem belooft betreft bescherming: Ik bescherm hen (de mensen), hun geld, hun kerken en hun kruisen... zij

zullen niet vervolgd worden vanwege hun religie en geen van hen zal kwaad worden gedaan.”

Is het in de geschiedenis ooit voorgekomen dat een winnaar zo adellijk, rechtvaardig en tolerant is jegens degene die hij verslagen heeft? Umar ibn Al-Khattab (moge Allah tevreden over hem zijn) had hen van alles kunnen opdragen! Maar het gaat om rechtvaardigheid, het verspreiden van de religie van Allah en het goede wensen voor alle mensen. Dit laat zien dat Jihad in Islam niet draait om de wereldse belangen.

Is elke oorlog door Moslims gevoerd een Jihad?

Er moet opgemerkt worden dat niet elke oorlog, gevoerd door een Islamitisch land, wordt gezien als Jihad en niet elke Moslim die vecht is een Mujahid. Dit is omdat er voorwaarden verbonden zijn aan Jihad en Moslims maken onderscheid tussen de term ‘Jihad’ en de term ‘oorlog’. Helaas proberen media vandaag de dag Islam in een kwaad daglicht te zetten door de betekenis van het woord Jihad te verdraaien en het te presenteren als een barbaarse oorlog, vanwege bepaalde politieke belangen. Daarom zijn media op zoek naar elke oorlog die plaatsvindt tussen twee Christenlijke landen en zeggen ze vervolgens: **‘Er is oorlog uitgebroken tussen dit land en dat land’**. Zij relateren de oorlog dan niet aan religieuze belangen van de vechters. Echter, wanneer één van de partijen Islamitisch is, zeggen zij: **‘Extreme Moslim Mujahidin verklaren de Heilige oorlog (Jihad) aan een Christenlijk land.’** De vraag is: wie gaf hen toestemming om de term ‘Jihad’ toe te schrijven aan deze oorlog of de term ‘Mujahidin’ aan deze vechters??

Om te weten of die oorlog een Jihad is en die vechters Mujahidin zijn, moeten ze de doelen en voorwaarden van Jihad kennen en kijken of deze van toepassing zijn in die oorlog of niet! Hierbij dient te worden opgemerkt dat er veel politieke afwegingen worden gemaakt tussen landen en dat deze redenen de wereld regeren; dit heeft niets met Jihad te maken aangezien het dan gaat om oorlogen tussen verschillende belangen.

Bijvoorbeeld:

- 1- Krimoorlog: in 1853 tussen het Russische Rijk en het Ottomaanse Rijk. Het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk namen deel aan deze oorlog tegen Rusland om hun verbond met het Ottomaanse Rijk te versterken, vanwege politieke overwegingen en niet vanwege religieuze overwegingen. Rusland, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk waren namelijk Christelijke landen terwijl het Ottomaanse rijk Islamitisch was.
- 2- In 1854, Griekenland, dat in die tijd bestuurd werd door het Ottomaanse rijk, had voordeel van de Krimoorlog tussen Rusland en de Turken. Zo veroorzaakten zij de Epirus opstand tegen de Turken om hen uit Griekenland te krijgen. Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk onderdrukten deze opstand, door de belangrijke havens van Griekenland te omsingelen en zo de import van goederen tegen te houden. Daarnaast onderdrukten zij de participanten in die opstand, zodat Griekenland onder het Ottomaanse bestuur zou blijven!!

De Heilige oorlog:

Is Jihad in Islam een Heilige Oorlog waardoor mensen gedwongen worden hun religie te verlaten en Islam te

accepteren? Het antwoord is: ‘Natuurlijk niet, want er zijn duidelijke teksten in de Edele Koran die het verbieden mensen te dwingen hun religie en geloof te verlaten om Islam te accepteren. Allah de Almachtige zei:

“Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, de Leiding is duidelijk van de dwaling te onderscheiden.”

(Al-Bâqarah 2:256)

Het doel van Jihad is het overbrengen van de boodschap van Islam aan de mensen en niet om hen te dwingen het te accepteren. Allah de Almachtige zegt:

“En wanneer zij met jou (o Mohammed) redetwisten, zeg dan: “Ik heb mijn gezicht overgegeven (d.w.z. ik heb mij zuiver toegewijd) aan Allah, evenals degenen die mij volgen.” En zeg tegen degenen aan wie het Boek is gegeven en tegen de analfabeten: “Geven jullie je over (aan Allah)?” En als zij zich overgeven, dan zijn zij zeker geleid. En als zij zich afwenden, dan rust op jou slechts (de plicht tot) de verkondiging. En Allah is Alziend over de dienaren.”

(Âl-‘Imrân 3:20)

De reden voor het verbieden van dwang is dat leiding naar de juiste religie, het zeker weten, het volgen, een gunst van Allah is. Hij geeft leiding aan wie Hij wil van Zijn dienaren, niet door dwang of verplichting. Allah zegt:

“Het is niet aan jou (o Mohammed) om hen te leiden, maar Allah leidt wie Hij wil.”

(Al-Bâqarah 2:272)

Daarom is het niet toegestaan niet-Moslams zoals Joden en Christenen te dwingen Islam te accepteren, en als het wel gebeurd is hun Islam ongeldig. De voorwaarde voor het

accepteren van Islam is dat het vrijwillig dient te zijn en met iemands eigen wil, niet door dwang.

Daarom is het niet toegestaan om niet-Moslams van joodse of Christelijke afkomst te dwingen om Islam te omarmen, en als dit gebeurt, dan is hun Islam niet waarachtig. De voorwaarde voor het accepteren van de Islam is dat dit vrijwillig en zonder dwang gebeurt. Iemand kan hier over redetwisten en zeggen: ‘maar we zien in de media berichten over een aanval op een kerk in een land waar oorlog is’, dus wij vertellen hem: ‘het bericht kan waarheid zijn en kan onjuist zijn, en als het waarheid is, hoeveel moskeeën zijn vernietigd en aangevallen in dat land?’ Als hij zegt dat een aantal Christenen gedood zijn, zeggen we ‘hoeveel Moslams zijn in dat land gedood?’ Wanneer je het hebt over een land dat in oorlog verkeerd, dan is het normaal dat zulke voorvallen, die niets met Islam en haar leer te maken hebben, toch gebeuren.

Om die reden is die oorlog geen Jihad. De reden dat het geen Jihad is, is dat vele mensen gedwongen werden om te emigreren of vermoord zijn. Bovendien zijn vele huizen van aanbedding vernietigd. Jihad is tegen dit alles en erkend deze daden niet.

Het verschil tussen een oorlog en Jihad:

Het verschil tussen een oorlog en Jihad wordt verduidelijkt wanneer we kijken naar een aantal oorlogen die in de geschiedenis zijn gevoerd, zoals:

-Alexander de Grote: Alexander de Grote heeft het respect van alle volkeren en landen ter wereld verdiend als een internationaal invloedrijk figuur. Hij heeft gevochten in vele

veldslagen met als doel het uitbreiden van zijn gebied, totdat het Griekse Rijk India bereikte.

- **Genghis Khan:** hij vestigde het grootste Rijk in de wereld wat na zijn dood werd uitgebreid van China tot Oost Europa in Polen en andere landen. Hij heeft vele standbeelden in verschillende landen, en hij is een gerespecteerd man bij vele volkeren.

-**Hitler:** hij viel Europa binnen totdat de grenzen van zijn Rijk veel Europese landen met elkaar verbond.

- **Het Britse Rijk:** (het Rijk waar de zon nooit ondergaat) haar koloniën spreiden zich uit van het verre Oosten tot het verre Westen. Dit is de reden waarom we over dit Rijk zeggen dat de zon hier nooit ondergaat.

-**De Franse, Spaanse, Portugese, Italiaanse en Japanse koloniën:** zij lopen van het Oosten tot het Westen om hun macht en autoriteit uit te breiden.

Samenvatting:

De gemeenschappelijke factor tussen deze Rijken en de oorlogen die zij voerden, is dat zij allen op zoek waren naar rijkdom en het winnen van terrein van andere landen om hun eigen macht en autoriteit uit te breiden in de wereld. Een andere gemeenschappelijke factor tussen deze oorlogen, is het vernietigende resultaat dat ze hadden op vele bevolkingen, het doden en gevangen nemen van naties, miljoenen slachtoffers achterlatend. Dit is wat de geschiedenis ons heeft laten zien. Genghis Khan wordt in eigen land gezien als nationale held, maar hij en zijn kleinzoon Hulagu worden gezien als oorlogsmisdadigers in de landen die ze zijn binnengevallen. Ze hebben naties verwoest, corruptie en verderf gezaaid. Hulagu vernietigde het ‘**House of Wisdom**’, haar boeken en wetenschappelijke rapporten die ontbetaalbaar zijn. Om het verschil te begrijpen tussen deze oorlogen en Jihad, moeten we

de doelen van deze oorlogen, hun resultaten en morelen, vergelijken met die van Jihad! **Jihad heeft een einde gemaakt aan tirannie en Moslims en niet-Moslims beschermd.**

Jihad in de Bijbel

(Jihad in Christendom en Jodendom)

Voordat we enkele teksten van het Oude Testament over Jihad zullen benoemen, kijken we eerst naar de uitspraken van Paulus in het Nieuwe Testament. Hierin prijst hij de Jihad, zoals genoemd in het Oude Testament, en complimenteerd hij alles wat tijdens deze oorlogen gebeurde, zoals het doden van ongewapende burgers!

Paulus zegt in zijn brief aan de Hebreëen: (11:30-34): ⁽³⁰⁾ Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest.

³¹Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen, als zij de verspieders met vrede had ontvangen. ³²En wat zal ik nog meer zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik verhalen van Gideon, en Barak, en Samson, en Jeftha, en David, en Samuël, en de profeten; ³³Welken door het geloof koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid geoefend, de beloftenissen verkregen, de muilen der leeuwen toegestopt; ³⁴De kracht des vuurs hebben uitgeblust, de scherpte des zwaards zijn ontvloden, uit zwakheid krachten hebben gekregen, in den krijg sterk geworden zijn, heirlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht;

Laten we nu kijken wat het Oude Testament zegt over de tijd na het vallen van de muren in Jericho, een daad die Paulus benoemd en goedkeurt in zijn vorige boodschap!!

Jozua (6:16-24): ¹⁶ En het geschiedde ten zevenden male, als de priesters met de bazuinen bliezen, dat Jozua tot het volk sprak: Juicht, want de HEERE heeft ulieden de stad gegeven! ¹⁷ Doch deze stad zal den HEERE verbannen zijn, zij en al wat daarin is; alleenlijk zal de hoer Rachab levend blijven, zij en allen, die met haar in het huis zijn, omdat zij de boden, die wij uitgezonden hadden, verborgen heeft. ¹⁸ Alleenlijk dat gijlieden u wacht van het verbannene, opdat gij u misschien niet verbant, mits nemende van het verbannene, en het leger van Israël niet stelt tot een ban, noch datzelve beroert. ¹⁹ Maar al het zilver en goud, en de koperen en ijzeren vaten, zullen den HEERE heilig zijn; tot den schat des HEEREN zullen zij komen. ²⁰ Het volk dan juichte, als zij met de bazuinen bliezen; en het geschiedde, als het volk het geluid der bazuin hoorde, zo juichte het volk met een groot gejuich; en de muur viel onder zich, en het volk klom in de stad, een ieder tegenover zich, en zij namen de stad in. ²¹ En zij verbanden alles, wat in de stad was, van den man tot de vrouw toe, van het kind tot den oude, en tot den os, en het klein vee, en den ezel, door de scherpte des zwaards... ²⁴ De stad nu verbrandden zij met vuur, en al wat daarin was; alleenlijk het zilver en goud, mitsgaders de koperen en ijzeren vaten, gaven zij tot den schat van het huis des HEEREN.

Zij hebben niet alleen alle mannen, vrouwen, kinderen en dieren vermoord, maar ze hebben de hele stad in vuur en vlam gezet!!!

1 Samuel (15:3): (³ Ga nu heen, en sla Amalek, en verban alles, wat hij heeft, en verschoon hem niet; maar dood van den man af tot de vrouw toe, van de kinderen tot de zuigelingen, van de ossen tot de schapen, van de kemelen tot de ezelen toe.)

Hosea (13:16): (¹⁶ Samaria wordt schuldig bevonden, want ze heeft zich tegen God afgezet. Zij zullen door het zwaar vallen, hun kinderen zullen in stukken worden gehakt, en hun vrouwen en kinderen worden opengereten.)

Isaiah (13:15-16): (¹⁵ Al wie gevonden wordt, zal doorstoken worden, en al wie daarbij gevoegd is, zal door het zwaard vallen. ¹⁶Ook zullen hun kinderkens voor hun ogen verpletterd worden; hun huizen zullen geplunderd, en hun vrouwen geschonden worden.)

2 Samuel (4:12): (¹² En David gebod zijn jongens, en zij doodden hen, en hieuwen hun handen en hun voeten af, en hingen ze op bij den vijver te Hebron, maar het hoofd van Isboseth namen zij, en begroeven het in Abners graf te Hebron.)

1 Kronieken (20:3): (³ Hij voerde ook al het volk uit, dat daarin was, en hij zaagde ze met de zaag, en met ijzeren dorswagens, en met bijlen; en alzo deed David aan al de

steden der kinderen Ammons. Toen keerde David wederom met al het volk naar Jeruzalem.)

DEEL VII

Overdrevenheid en extremisme tussen de Islamitische Sharia en door de mens gemaakte wetten

- **De Islamitische Sharia en bestrijding van overdrevenheid en extremisme.**
- **Het kloosterwezen in het Christendom:**
 1. Celibaat is beter dan het huwelijk:
 2. Geen scheiding:
 3. Onthoofdingen:
- **Islam en bestrijding van het slavernijsysteem**
- **Het slavernijsysteem in de Bijbel**
- **Islam en bestrijding van racisme**
- **De Islamitische Sharia en legalisatie om van het leven te genieten en op de aarde te bouwen.**

DEEL VII

Overdrevenheid en extremisme tussen de Islamitische Sharia en door de mens gemaakte wetten

De Islamitische Sharia en bestrijding van overdrevenheid en extremisme

Allah (Verheerlijkt en Verheven is Hij) stuurde Mohammed (vrede zij met hem) en openbaarde de Sharia aan hem, wat een genade is voor de gehele mensheid. Allah de Almachtige zei:

“En Wij hebben jou (o Mohammed) slechts gestuurd als genade voor de werelden.”

(Al-Anbiyâ’ 21:107)

Hij stuurde de Boodschapper (vrede zij met hem) als een genade voor hen in alle zaken, een genade voor henzelf en hun zielen die afgoderij praktiseerden (of afbeeldingen en kruisen) die hen noch konden schaden of baten, of kenden deelgenoten (zoals Jezus of Boeddha) toe in de aanbidding van Allah. Dus leidde Allah hen naar de aanbidding van Hem, de Almachtige, alleen en zonder deelgenoten.

Hij stuurde de Boodschapper (vrede zij met hem) ook als genade voor hun lichamen, gezien sommige dranken en voedsel die schade kunnen toebrengen aan het lichaam, verboden zijn. Allah de Almachtige zei:

“Zeg (o Mohammed): “In datgene wat aan mij is geopenbaard, tref ik niets aan dat verboden is om gegeten te worden door iemand die dat eet, behalve als het om een

dood dier gaat of om stromend bloed of om varkensvlees. Voorwaar, dit (d.w.z. dit varkensvlees) is onrein of (als het gaat om) een verdorvenheid waarover (de naam van) een ander dan Allah (tijdens het slachten) is genoemd. Maar wie door noodzaak gedwongen wordt zonder dat hij het wenst, en niet overdrijft, waarlijk jouw Heer is dan Meest Vergevingsgezind, Meest Genadevol.”

(Al-An‘âm 6:145)

Als een genade voor de mensheid betreffende hun financiën, gezien Allah de Almachtige hen heeft verboden onrechtmatig geld tot zich te nemen en andermans eigendommen onrechtmatig op te eten. Allah de Almachtige zei:

“En nuttig elkaars bezittingen niet onrechtmatig, en koop de gezaghebbers daar niet mee om, zodat jullie op een zondige wijze een deel van de bezittingen van de mensen opeten, terwijl jullie (het) weten.”

(Al-Bâqara 2:188)

Allah heeft regels vastgesteld betreffende levenszaken om de mensheid naar het rechte pad te leiden waar zich geen overdrevenheid of verspilling bevinden. Allah de Almachtige zei:

“Hij heeft jullie met betrekking tot de godsdienst datgene voorgeschreven wat Hij (ook) aan Noeh heeft bevolen, en (ook) datgene wat Wij (o Mohammed) aan jou hebben geopenbaard. En wat Wij Ibraahim, Moesa en Iesa hebben bevolen, (namelijk) om de godsdienst na te leven en daarin niet verdeeld te raken. (Datgene) waar jij (o Mohammed) hen naar uitnodigt (d.w.z. de Islam) is zwaar voor de veelgodenaanbidders. Allah kiest voor Zichzelf wie Hij wil en Hij leidt naar Zichzelf wie berouwvol (tot Hem) terugkeert.”

(Ash-Shûra 42:13)

Allah de Almachtige stuurde met hem de Sharia van genade. Allah de Almachtige zei:

“En het was dankzij de Genade van Allah dat jij zacht in de omgang was met hen. En als jij streng en hardvochtig was geweest, dan zouden zij rondom jou uiteengaan. Dus neem hen in genade aan en vraag (Allah) om vergiffenis voor hen. En raadpleeg hen over de zaak. Zodra jij dan een beslissing neemt, stel dan je vertrouwen in Allah. Waarlijk, Allah houdt van degenen die hun vertrouwen in Hem stellen.

(Âl-‘Imrân 3:159)

De Sharia is een systeem van zachtheid en mildheid. Allah gaf Zijn Genade aan de mensheid door hen Zijn Boodschapper te sturen, zeggende: **“Voorzeker, er is een Boodschapper uit jullie midden tot jullie gekomen. Het valt hem zwaar dat jullie lijden. Hij bekommert zich om jullie. Voor de gelovigen (is hij) zachtaardig (en) genadevol.”**

(At-Tâubah 9:128)

Twee van de kwaliteiten van deze Sharia zijn haar tolerantie en eenvoudigheid, dus het heeft geen onverzettelijkheid of moeilijkheid. Allah de Almachtige zegt:

“Allah belast geen ziel boven haar vermogen. Zij zal beloond worden voor dat wat zij heeft verworven, en zij zal gestraft worden voor dat wat zij heeft verworven.”

(Al-Bâqara 2:286)

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zegt:

“Als ik jullie iets verbiedt te doen, blijf er dan bij weg. En als ik jullie beveel iets te doen, doe het dan zo vaak en zoveel als je kunt (d.w.z. volgens je vermogen)”.

(Sahih Al-Bukhâri)

Zijn vrouw, (de moeder van de gelovigen) A’isha –moge Allah tevreden over haar zijn- zei over hem:

“Wanneer de Profeet (vrede zij met hem) de keus had tussen twee zaken, koos hij altijd voor de meest makkelijke zolang het niet zondig was, maar als er zich een zonde in bevond, was hij uiterst sterk in het vermijden ervan.”

(Sahih Muslim)

Allah stuurde hem met een Sharia die alle vormen van overdrevenheid en extremisme bestrijdt, door duidelijke teksten die de mensen waarschuwen tegen roekeloosheid of overdrevenheid in religie, zoals degenen voor hen hebben gedaan, zoals Allah de Almachtige zei:

“Zeg: “O lieden van het Boek, overdrijf niet ten onrechte in jullie godsdienst en volg niet de begeerten van een volk dat voorheen zeker afdwaalde en velen heeft doen afdwalen, en zij dwaalden van de rechte Weg af.”

(Al-Mâ'idah 5:77)

- Hij verbood overdrevenheid en extremisme in religie, zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) hen ernstig waarschuwde. De Profeet (vrede zij met hem) zei:

“Wees alert op ongematigheid (en extremisme) inzake religie, want hen die je voorgingen werden vernietigd vanwege hun ongematigheid (en extremisme) aangaande religieuze zaken.”

(Âhmad)

- Hij verbood ook overdrevenheid en extremisme in aanbidding. Anas (Moge Allah tevreden over hem zijn) leverde over:

“Drie mannen kwamen naar het huis van één van de vrouwen van de Profeet om te informeren naar de daden van aanbidding van de Profeet. Toen zij hierover geïnformeerd werden, leek dit hen weinig te zijn (d.w.z. minder dan zij verwacht hadden) en zeiden: Wie zijn wij in vergelijking met de Profeet (vzmh), terwijl Allah hem zijn voorgaande en zijn toekomstige zonden vergeven heeft? Eén van hen zei: "Ik zal altijd de hele nacht bidden." De tweede zei: "Ik zal voortdurend vasten, zonder onderbreking." De derde zei: "Ik zal nooit trouwen." Toen kwam de Boodschapper van Allah bij hen en zei: "Zijn jullie het die dit en dat gezegd hebben? Bij Allah! Ik ben degene die Allah het meest vreest, nochtans vast ik soms en

eet ik soms, ik bid 's nachts en ik slaap en ik trouw met de vrouwen. Wie zich afwendt van mijn Soenna, behoort niet tot mijn gemeenschap."

(Sahih Al-Bukhâri)

Hij (Moge Allah tevreden over hem zijn) zei ook:

"De religie (Islam) is eenvoudig, en er is niemand die het geloof op een harde manier uitoefent of het geloof overwint hem".

(Sahih Al-Bukhâri)

• Hij verbood ook hardheid, inflexibiliteit, overdrevenheid en extremisme wat betreft het behandelen van anderen. Hij (vrede zij met hem) zei: **"Moge Allah genade hebben met degene die een vriendelijke houding aanneemt wanneer hij verkoopt, inkoopt en terugbetaling van leningen eist."**

(Sahih Al-Bukhâri)

• Hij verbood hardheid en overdrevenheid wanneer de mensen anderen opriepen tot Islam. Hij (vrede zij met hem) zei:

"Maak het mensen makkelijk (aangaande religieuze zaken), en maak het hen niet moeilijk en geef ze vreugdevolle berichten en laat hen niet wegrenen (van de Islam)."

(Sahih Al-Bukhâri)

Het kloosterwezen in het Christendom:

Het kloosterwezen bestaat niet in Islam, evenals hiërarchie zoals dit in andere religies aanwezig is. Allah de Almachtige verloochend deze daad van de mensen van eerdere religies. Allah de Almachtige zegt:

“Vervolgens lieten Wij Onze Boodschappers in hun voetsporen volgen. En Wij lieten (na hen) Iesa volgen, de zoon van Maryam. En Wij gaven hem het Evangelie. En Wij plaatsten in de harten van degenen die hem volgden zachtmoedigheid en genade. En het celibaat (daarentegen) hebben zij verzonnen. Wij hebben hun dit niet voorgeschreven. (Zij deden dit) slechts strevend naar het Welbehagen van Allah, maar zij waakten er niet op de juiste manier over. Wij gaven daarom degenen onder hen die geloofden hun beloning. En velen van hen zijn verdorvenen.”

(Al-Hadeed 57:27)

De Profeet (vrede zij met hem) waarschuwde hier ernstig tegen. Hij (vrede zij met hem) zei:

“Leg je zelf geen strengheid op, zodat strengheid niet op jouw zal worden toegepast, want mensen hebben zichzelf strengheid opgelegd en Allah heeft hen strengheid opgelegd. Hun overlevertaars kun je vinden in de hermitages en kloosters. (Toen zei hij:) “Kloosterleven; zij hebben het uitgevonden; wij hebben het hen niet voorgeschreven.”

(Sunnan Abi Dawûd)

Houd in gedachten dat Jezus Christus geen monnik was, en dat hij het celibaat niet voor zijn volgelingen voorschreef. Hij beval zijn studenten om naar verschillende volkeren te gaan om de religie van Allah te verspreiden en hen naar de juiste religie te leiden (in die tijd, voordat de Christenen hun religie hadden vervormd en verdraaid).

De geleerde in Islam heeft een grote verantwoordelijkheid. Hij moet sociale contacten kunnen hebben met mensen, hen kunnen opdragen het goede te doen en het slechte te verbieden

en hen naar het rechte pad kunnen leiden, zoals de boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Breng voor mij een Ayah (vers) dat gelijk is aan een Ayah in de Koran.”

(Sahih Al-Bukhâri)

Hij zou ook een actief lid van de samenleving moeten zijn en een goed voorbeeld voor hen. De Boodschapper van Allah (ﷺ) zei:

“Een gelovige die zich mengt met mensen en hun ergernis verdraagt is beter dan een gelovige die zich niet mengt met mensen en hun ergernis niet hoeft te dragen.

(Al-Bukhâri in Al-Âdab al-Mûfrad)

Hij zou niet afhankelijk moeten zijn van anderen en niet om hulp moeten vragen als het gaat om het verdienen van geld. De profeten, vrede zij met hen, werkten voor zichzelf, zij hoedden schapen om geld te verdienen zodat zij en hun familie daarvan konden leven. De profeet Muhammad (ﷺ) werd ooit gevraagd:

“Heb jij ooit schapen gehoed?” Hij zei: "Er is geen Profeet geweest die geen schapen heeft gehoed.”

(Sahih Al-Bukhâri)

Celibaat is beter dan het huwelijk:

Paul zegt in 1 Korintiërs (7:1-8): **“¹ Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven hebt; het is een mens goed geen vrouw aan te raken...⁸ Doch ik zeg den**

ongetrouwden, en den weduwen: Het is hun goed, indien zij blijven, gelijk als ik.”

Dit is natuurlijk de leer van Paulus zelf en niet de leer van Jezus Christus, vrede zij met hem, omdat zij tegen de instinct zijn waar Allah de mens mee heeft gecreëerd. Het huwelijk is een traditie van de Profeten, vrede zij met hun, en Allah de Almachtige zei:

“En voorzeker, Wij hebben vóór jou Boodschappers gestuurd en Wij maakten voor hen echtgenotes en nakomelingen. En het is een Boodschapper niet gegeven om met een teken te komen, behalve met de Toestemming van Allah. Voor elke zaak (die door Allah is bepaald) is er een vastgesteld tijdstip.”

(Ar-Râ‘d 13:38)

Zijn de beschaafde samenlevingen het eens met de woorden van Paulus, dat mensen niet zouden moeten trouwen of kinderen krijgen? Die woorden hebben maar één resultaat en dat is de vernietiging van de mensheid! Wil Allah de Almachtige dat wij uitsterven of op het land bouwen en ons erop vermenigvuldigen? Dit alles is tegen het bevel van Allah de Almachtige, die zei:

“En Hij is Degene Die jullie elkaar deed opvolgen in generaties op de aarde. En Hij verhief sommigen van jullie boven anderen in rang, om jullie te beproeven in datgene wat Hij jullie heeft gegeven. Voorwaar, jouw Heer is Snel in het bestraffen. En waarlijk, Hij is Meest Vergevingsgezind, Meest Genadevol.”

(Al-An‘âm 6:165)

Als iemand een celibatair leven van de mensen verwacht dan zal dit botsen met het instinct in hen. Het is een lust/behoefte die de mens heeft, te vergelijken met de behoefte om te eten en

te drinken. De Sharia van de Islam zorgt ervoor dat er op een legale manier aan die behoefte kan worden voldaan doormiddel van een huwelijk. Hierdoor ontstaat er affectie, genade en psychologische stabiliteit voor beide partners naast het behoud van het menselijk ras. Allah de Almachtige zei:

“En het behoort tot Zijn Tekenen dat Hij uit julliezelf echtgenotes voor jullie heeft geschapen om daarin jullie rust te vinden. En Hij heeft tussen jullie genegenheid en genade geplaatst. Voorwaar, daarin bevinden zich zeker tekenen voor een volk dat nadenkt.”

(Ar-Rûm 30:21)

De Boodschapper van Allah (ﷺ) spoorde het huwelijk aan, moedige anderen aan om te trouwen en hij verbood streng om celibatair te leven. Hij (ﷺ) zei:

“Trouw degene die vruchtbaar en liefdevol is, want ik zal op de Dag des Oordeels wedijveren met de profeten van andere naties over wie de meeste volgelingen heeft.”

(Sahih Ibn Hibbân)

De Boodschapper van Allah (ﷺ) moedigde ook de jeugd aan om te gaan trouwen om het pad naar immoraliteit te voorkomen want de behoefte/lust is op jonge leeftijd op zijn hoogtepunt. De Boodschapper van Allah (ﷺ) zei:

“O jonge mannen, wie van jullie een huwelijk kan betalen (financieel en fysiek), laat hem dan trouwen, want een huwelijk is effectiever dan het neerslaan van je blik en om je kuisheid te bewaren. Wie zich geen huwelijk kan veroorloven, zou moeten vasten, dit zal een bescherming voor hem zijn tegen immoreel gedrag.”

(Al-Bukhâri and Muslim)

Het huwelijk is een manier om goede daden te verrichten en om beloningen te verdienen. Want, de Boodschapper van Allah (ﷺ) zei:

“Wanneer een man geslachtsgemeenschap heeft met zijn vrouw krijgt hij beloning alsof hij *Sâdaqah* (liefdadigheid) heeft gegeven.’ Zij (de metgezellen) vroegen: ‘O Boodschapper van Allah, iemand van ons bevredigt zijn behoefte met zijn vrouw en daar krijgt hij beloning voor?’ Hij zei: ‘Wat denken jullie als hij het op een verboden manier zou hebben gedaan (met een vrouw die niet zijn vrouw is), zou hem dan een bestraffing toekomen? Zo komt hem een beloning toe als hij het op een toegestane manier doet.’”

(Sahih Muslim)

Geen Scheiding:

Mattheüs (5:31-32): ³¹Er is ook gezegd: Zo wie zijn vrouw verlaten zal, die geve haar een scheidbrief. ³²Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaten zal, anders dan uit oorzaken van hoererij, die maakt, dat zij overspel doet; en zo wie de verlatene zal trouwen, die doet overspel.

Zijn de beschaafde samenlevingen het eens dat zij niet scheiden of ligt het aantal echtscheidingen in ontwikkelde landen het hoogste? Zijn de Christen vrij om deze manieren te volgen of beschouwden zij deze als buitensporig en onbuigzaam?!

De praktische realiteit geeft aan dat er vele huwelijken zijn die niet in stand kunnen blijven. Wanneer zo'n huwelijk door blijft

lopen ondanks de problemen kan dit voor grote schade zorgen voor zowel de echtgenoot en echtgenote. Dit soort situaties kunnen alleen gestopt worden door een echtscheiding. Wij lezen in de krant over een zaak waarin de vrouw haar Christelijke echtgenoot had vermoord omdat het onmogelijk was om van hem te scheiden!

De Islam heeft een echtscheiding toegestaan om het mensen te vergemakkelijken als het samen zijn onmogelijk is. Zij scheiden van elkaar op beschaafde manier en trouwen met wie zij willen. Allah de Almachtige zegt:

“.. neem hen dan op een goede wijze terug, of scheid op een goede wijze van hen.”

(At-Talâq 65:2)

Inmiddels hebben alle beschaafde landen de Islamitische Sharia gevolgd door de echtscheiding toe te laten en te codificeren. De burgerlijke scheiding is nu mogelijk, weg van de kerkelijke autoriteiten die de echtscheiding weigeren.

Onthoofdingen

Het onthoofden van de vijanden of het verminken van de doden is verboden in de Islam.

‘Amr ibn Al-‘As en Shurahabil bin Hâsana stuurde ‘Ûqba naar Abu Bakr met het hoofd van Yianaq, één van de grootste vijanden, toen ‘Ûqba binnen kwam bij Abu Bakr en liet zien wat hij bij zich had, veroordeelde Abu Bakr zijn actie. ‘Ûqba zei tegen hem: ‘O, Kalief, de Byzantijnen doen hetzelfde met ons (onthoofden de Moslims die zij hadden gevangen)!’ Abu Bakr zei toen tegen hem: ‘Volg jij het

voorbeeld van de Perzen en de Byzantijnen?! Geen hoofd mag naar mij gedragen worden. Mij op de hoogte brengen is voldoende.'

(Ibn Hâjar Al-‘Asqalâni)

Sommige tv presentatoren die werkzaam zijn in de westerse media proberen onthoofdingen toe te wijzen aan de Moslims. Als deze presentatoren zich zouden wenden tot de geschiedenis en hier onderzoek naar zouden doen dan zouden zij zien dat het tegenovergestelde waar is. Hoeveel onthoofdingen hebben er pas enkele jaren geleden plaats gevonden in hun eigen land? Een voorbeeld, wij hebben een standbeeld gezien van een ridder die een hoofd vast houdt die hij zelf had afgesneden en in zijn andere hand houdt hij een lange zwaard. Dit standbeeld is terug te vinden aan de buitenmuren van de kerk in Milaan. Hebben we zo'n beeldhouwwerk gezien op de muren van een moskee? Zeker niet!

Wat er te zien is van een aantal Moslims die publiekelijk mensen slachten en hun hoofden afsnijden vertegenwoordigen alleen persoonlijke individuele handelingen die niets met de Sharia hebben te maken. Het doel van dergelijke handelingen is het bereiken van het spelen van een gemeen politiek spel, het beeld dat men heeft van de Islam verpesten en mensen ver weg van Islam houden. Dit soort mensen worden goed gefinancierd door derden om een filmscene te maken met dure professionele camera's om bijvoorbeeld te filmen hoe een onschuldige journalist wordt vermoord, die niets verkeerd had gedaan en nooit tegen hun heeft gevochten. Dergelijke mensen verspreiden vernietiging in een land in plaats van mee te werken aan opbouw en vrede in een land. Allah zegt:

“En wanneer hij zich afwendt, trekt hij over de aarde om daar verderf op te zaaien en om de gewassen en het vee te vernietigen, en Allah houdt niet van het verderf.”

(Al-Bâqarah 2:205)

Sommigen zullen zeggen: ‘Maar hoe zit het met de mensen die vlaggen dragen met daarop een aantal islamitische zinnen? Is dat geen bewijs dat zij de Islam vertegenwoordigen?’. Wij antwoorden daar als volgt op: ‘Als iemand een kleine goedkope auto heeft en plakt het logo van Mercedes erop wordt het dan een auto van Mercedes?’ Zeker niet! Je zult hun acties en gedragingen moeten vergelijken met de leringen en gedragingen uit de Islam om te ontdekken dat deze ver uit elkaar liggen.

Allah de Almachtige zegt:

“En als jullie straffen, straf dan met het gelijke (d.w.z. overeenkomstig met datgene) waarmee jullie zijn gestraft. En als jullie geduld tonen (en daarvan afzien), dan is dat zeker beter voor de geduldigen.”

(An-Nahl 126)

Islam en het bestrijden van het slavernijsysteem

Islam heeft in vele opzichten het slavernij systeem bevochten. Het beval de bevrijding van slaven, beloofde een geweldige beloning voor degenen die hun slaven bevrijdden. Daarnaast wordt dit beloond met het mogen binnentreden van het Paradijs.

De Boodschapper van Allah (ﷺ) zei:

“Hij die een slaaf bevrijdt, Allah zal elke ledemaat bevrijden van de hel, voor elke ledemaat van het lichaam van de slaaf, zelfs zijn privé delen.”

(Muslim)

De Islam verbood het slavensysteem niet zodat het niet volledig in conflict zou komen met de realiteit in de praktijk; het was een internationaal systeem dat elk land gebruikte, voor het hebben van een economisch en financieel systeem waarvan iedereen in de samenleving afhankelijk was. Vergelijkbaar, Jezus Christus, vrede zij met hem, verbood het slavensysteem niet. De Islam verbiedt elke vorm van slavernij, behalve één vorm en dat is gevangenschap tijdens de oorlog. De voorwaarde die daarvoor geldt, is dat de leider van de Moslims geen slavernij wil opleggen. Sinds de Islam alle opties voor slavernij heeft beperkt tot één vorm heeft dit geleid tot een vergroting van de manieren van bevrijding. Om die reden worden vele zonden van de moslim gewist wanneer hij een slaaf bevrijdt, zoals:

- **Doodslag:** Allah de Almachtige zegt:

“En het is een gelovige niet gegeven om een (andere) gelovige te doden, behalve wanneer het per ongeluk gebeurt. En wie een gelovige per ongeluk doodt, hem is bevolen om een gelovige slaaf vrij te kopen en bloedgeld te betalen aan zijn familie (d.w.z. aan de familie van de overledene), behalve als zij daarvan afzien. Als hij (d.w.z. de overledene) tot een volk behoorde dat jullie vijandig is en hijzelf een gelovige was, dan (is het jullie bevolen om) een gelovige slaaf vrij (te) kopen. Maar behoort hij tot een volk met wie jullie een wederzijds verbond hebben, dan dient men bloedgeld te betalen aan zijn familie en een gelovige slaaf vrij te kopen.”

(An-Nisâ’ 4:92)

- **Meineed:** Allah de Almachtige zei:

“Allah zal jullie niet ter verantwoording roepen voor datgene wat jullie onbedoeld in jullie eden afleggen. Maar Hij zal jullie ter verantwoording roepen voor datgene wat jullie opzettelijk in jullie eden afleggen. Als boetedoening hiervoor dienen jullie tien behoeftigen te voeden, op een schaal van het gemiddelde waarmee jullie je eigen families voeden, of hen te kleden, of een slaaf vrij te kopen”

(Al-Mâ'idah 5:89)

- **Az-Zihâr³¹:** Allah de Almachtige zei:

“En degenen die zich schuldig maken aan *Dhihaar* tegenover hun vrouwen vervolgens op hun uitspraak terugkomen, hun wordt dan bevolen om een slaaf vrij te kopen voordat zij (d.w.z. de echtgenoten) elkaar aanraken (d.w.z. geslachtsgemeenschap met elkaar hebben).”

(Al-Mujâdilah 58:3)

- **Geslachtsgemeenschap tijdens Ramadan:**

Abu Huraira leverde over dat een persoon gemeenschap had met zijn vrouw tijdens Ramadan (tijdens het vasten). Hij vroeg het religieuze oordeel hierover aan de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), waarop de Profeet (vrede zij met hem) zei:

‘Ben je in staat een slaaf of gevangene vrij te kopen?’ Hij zei: ‘Nee’. De Profeet (vrede zij met hem) zei: ‘Ben je in staat om twee maanden achter elkaar te vasten?’ Hij zei:

³¹ *Az-Zihâr* dit is wat de man tot zijn vrouw kon zeggen: ‘Jij bent voor mij als de rug van mijn moeder (niet toegestaan om te benaderen)’, en dit was een vorm van scheiden voor de Islam, het werd echter door Islam verboden, want het zorgde ervoor dat de vrouw niet getrouwd was, maar ook niet gescheiden.

‘Nee’. De Profeet (vrede zij met hem) zei: ‘Voed dan zestig armen.’

(Sahih Muslim)

• **Het slaan van een slaaf:** De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Hij die zijn slaaf slaat of mishandelt, dient hiervoor boetedoening te doen in de vorm van vrijlating van deze slaaf.”

(Sahih Muslim)

Wat ook bevestigt hoe begaan Islam is betreffende bevrijding van slaven:

1- Het heeft het contract van Al-Mukatabah opgesteld: wat een contract is tussen de eigenaar en de slaaf, waarin staat dat de slaaf bevrijd dient te worden in ruil voor een bepaald geldbedrag waar zij beiden mee akkoord gaan.

Wanneer de slaaf om bevrijding vraagt, dient de eigenaar dit te accepteren, en beiden moeten een contract tekenen. Dit wordt duidelijk in de uitspraak van Allah de Almachtige:

“En degenen onder hen die jullie rechterhand bezit (d.w.z. de slaven) die het schrijven (d.w.z. de akte over hun invrijheidstelling met jullie) wensen aan te gaan, ga dan het schrijven met hen aan als jullie weten dat zij het goede in zich hebben. En geef hun van het Bezit van Allah dat Hij jullie heeft gegeven.”

(An-Nur 24:33)

2- Islam heeft toegestaan voor de mensen om hun Zaka (jaarlijkse verplichte aalmoes) kunnen besteden aan het bevrijden van slaven: Allah de Almachtige zei:

“De liefdadigheid is slechts voor de armen en de behoeftigen, en voor degenen die hieraan (d.w.z. aan het inzamelen ervan) werken, en voor degenen van wie de harten nader (tot de Islam) worden gebracht, en voor de slaven (die zichzelf vrij willen kopen), en voor degenen die schulden hebben, en om (het uit te geven) op de Weg van Allah (ten behoeve van de Jihad), en voor de (behoefte) reiziger. Dit is vastgesteld door Allah. En Allah is Alwetend, Alwijs.”

(At-Tâubah 9:60)

Het slavernijsysteem in de Bijbel:

Deuteronomium (20:10-16): ¹⁰ Wanneer gij nadert tot een stad om tegen haar te strijden, zo zult gij haar den vrede toeroepen. ¹¹ En het zal geschieden, indien zij u vrede zal antwoorden, en u opendoen, zo zal al het volk, dat daarin gevonden wordt, u cijnsbaar zijn, en u dienen. ¹² Doch zo zij geen vrede met u zal maken, maar krijg tegen u voeren, zo zult gij haar belegeren. ¹³ En de HEERE, uw God, zal haar in uw hand geven; en gij zult alles, wat mannelijk daarin is, slaan met de scherpte des zwaards; ¹⁴ Behalve de vrouwen, en de kinderkens, en de beesten, en al wat in de stad zijn zal, al haar buit zult gij voor u roven; en gij zult eten den buit uwer vijanden, dien u de HEERE, uw God, gegeven heeft. ¹⁵ Alzo zult gij aan alle steden doen, die zeer verre van u zijn, die niet zijn van de steden dezer volken. ¹⁶ Maar van de steden dezer volken, die u de HEERE, uw God, ten erve geeft, zult gij niets laten leven, dat adem heeft.”

Exodus (21:7-8): (⁷ Wanneer nu iemand zijn dochter zal verkocht hebben tot een dienstmaagd, zo zal zij niet uitgaan, gelijk de knechten uitgaan. ⁸Indien zij kwalijk bevalt in de ogen haars heren, dat hij haar niet ondertrouwd heeft, zo zal hij haar doen lossen; aan een vreemd volk haar te verkopen zal hij niet vermogen, dewijl hij trouweloos met haar gehandeld heeft.”)

Exodus (21:5-6): (⁵ Maar indien de knecht ronduit zeggen zal: Ik heb mijn heer, mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet vrij uitgaan; ⁶Zo zal hem zijn heer tot de goden brengen, daarna zal hij hem aan de deur, of aan den post brengen; en zijn heer zal hem met een priem zijn oor doorboren, en hij zal hem eeuwiglijk dienen.)

Exodus (22:1-3): (¹ Wanneer iemand een os, of klein vee steelt, en slacht het, of verkoopt het, die zal vijf runderen voor een os wedergeven, en vier schapen voor een stuk klein vee. ²Indien een dief gevonden wordt in het doorgraven, en hij wordt geslagen, dat hij sterft, het zal hem geen bloedschuld zijn. ³Indien de zon over hem opgegaan is, zo zal het hem een bloedschuld zijn; hij zal het volkomen wedergeven; heeft hij niet, zo zal hij verkocht worden voor zijn dieverij.)

Islam en bestrijding van racisme:

Islam heeft elke vorm van discriminatie tussen mensen verbannen door wetgevingen die racisme verbieden. Er dient

alleen voorkeur te worden gegeven aan personen op basis van vroomheid en godvrezendheid. Allah de Almachtige zei:

“O mensen, waarlijk, Wij hebben jullie uit een man en een vrouw geschapen en Wij hebben julie tot volkeren en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar zullen kennen. Voorwaar, de meest eervolle (persoon) van jullie bij Allah is degene die (Allah) het meest vreest. Voorwaar, Alah is op de hoogte (van alles), Alwetend (over het verborgene).”

(Al-Hujurât 49:13)

De Profeet (vrede zij met hem) zei:

O mensen, jullie Heer is Eén en jullie vader (Adam) is één. Er is geen superioriteit van de Arabier boven de niet-Arabier, van de niet-Arabier boven de Arabier, de rode boven de zwarte of de zwarte boven de rode, behalve met betrekking tot godsvrucht. Voorwaar, de meest eerbare voor Allah is de meest vrome persoon. Heb ik jullie niet de boodschap gezonden?’ Zei zeiden, ‘Ja, O Boodschapper van Allah.’ Toen zei hij: ‘Degenen onder jullie die hier aanwezig zijn, informeer degenen die hier niet zijn.’”

(As-Silsila As-Sahihah)

Terwijl we in de Bijbel het volgende vinden:

Mattheüs (15:23-28): ²³ Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na. ²⁴ Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls. ²⁵ En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! ²⁶ Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens voor te werpen. ²⁷ En

zij zeide: Ja, Heere! doch de hondkens eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren. ²⁸Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd gezond van diezelfde ure.

In deze voorgaande tekst is een duidelijk en hard antwoord aan degenen die beweren dat Jezus Christus (vrede zij met hem), is gekomen om de wereld te redden, gekruisigd en vervolgens verlost te worden. Zoals hijzelf zegt, is hij niet naar jullie gezonden en kent hij jullie niet! Maar hij was enkel gezonden naar de kinderen van Israël.

Deuteronomium (23:19-20): (¹⁹ Gij zult aan uw broeder niet woekeren, met woeker van geld, met woeker van spijs, met woeker van enig ding, waarmede men woekert. ²⁰Aan den vreemde zult gij woekeren; maar aan uw broeder zult gij niet woekeren; opdat u de HEERE, uw God, zegene, in alles, waaraan gij uw hand slaat, in het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven.

De Islamitische Sharia en legalisatie om van het leven te genieten:

De Islamitische Sharia beveelt elke Moslim om mooi en schoon te zijn in elke vorm, kleding, verschijning, geur en woorden. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Voorwaar, Allah is de Schoonste, Hij houdt van schoonheid.”

(Sahih Muslim)

Jabir ibn Abd Allah leverde over:

“De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) bezocht ons, en zag een gehavende man wiens haar in de war zat. Hij zei: ‘Kon deze man niets vinden om zijn haar er beter uit te laten zien?’ Hij zag een andere man vieze kleding dragen en zei: ‘Kon hij niets vinden om zijn kleding mee te reinigen?’.”

(Sunan Abu Dawûd)

Abu Al-Aḥwas citeerde zijn vader zeggende:

Ik kwam naar de Profeet (ﷺ) en droeg kleding die niet paste bij mijn rijkdom en hij zei (tegen me): ‘Heb je enige weelde?’ Ik antwoordde: ‘Ja.’ Hij vroeg: ‘Wat voor weelde is het?’ Ik zei: ‘Allah heft mij kamelen, schapen, paarden en slaven gegeven.’ He zei toen: ‘Als Allah je rijkdom heeft gegeven, laat dan het effect van Zijn zegen en vrijgevigheid zien via jou’.”

(Abu Dawûd)

Jabir Bin Samurah zei:

“Ik zag de Profeet (vrede zij met hem) in een door de maan verlichte nacht, toen hij rode kleding droeg, dus ik keek naar de Profeet van Allah en naar de maan, en hij zag er beter uit dan de maan in mijn ogen.”

(At-Tîrmidhi)

Al-Bara’ bin ‘Azib zei:

“De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) was een man van gemiddelde lengte, met brede schouders, haar dat over zijn oren hing. Hij deed een rode mantel aan, en ik heb niemand gezien die er beter uitzag dan hem.”

(Sahih Muslim)

Abd Allah ibn Abbas leverde over:

“Toen de Haruriyyah (*Kharijites*³²) in opstand kwamen, ging ik naar Ali (moge Allah tevreden zijn met hem). Hij zei: ‘Ga naar deze mensen en spreek met hen.’ Toen trok ik mijn beste kleding aan, afkomstig uit Yemen. Abu Zumayl (een onderhandelaar) zei: ‘Ibn Abbas was knap en had een indrukwekkend gelaat.’ Iban Abbas zei: ‘Ik kwam bij hen en zij zieden: ‘Welkom, Ibn Abbas! Wat voor kleding draag je!?’ Ik zei: ‘Waarom keur je me af?’ Ik keek rond en zag dat de Boodschapper van Allah (ﷺ) de allerbeste kleding droeg’.”

(Abu Dawûd)

De Sharia beschouwt het uitgeven van geld als een beloning voor de Moslim wanneer het wordt uitgegeven aan dat wat de elegantie van een Moslim compleet maakt, zonder het te verspillen of te verkwisten vanwege arrogantie.

“O kinderen van Adam, bedek je bij het verrichten van elk gebed met fraaie kleding en eet en drink, maar verkwist niet. Voorwaar, Hij houdt niet van de verkwisters.”

(Al-A‘râf 7:31)

De Islamitische kleding:

Volgende de Sharia is er niet zoiets als ‘de Islamitische kleding’, zoals Sufis en Shia hebben die zich bijvoorbeeld kleden met speciale kleding of bepaalde kleuren zoals groen of zwart. Er zijn echter wel bepaalde specificaties voor de manier

³² *Al-Khawārij, de misleidde extremistische groep die in opstand kwam tegen de Moslim heerser en de meerderheid van de Moslim natie en tegen hen vocht.*

van kleden in de Islamitische Sharia. Deze specificaties gelden voor zowel Moslimmannen als vrouwen:

- **De kleding dient niet gelijk te zijn aan dat van niet-Moslims:** bijvoorbeeld door iets te dragen wat alleen Boeddhisten dragen, of Christenen of Joden, zoals de outfit van monniken, priesters en rabbijnen. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Hij die anderen imiteert (in daden) wordt gezien als één van hen.”

(Ibn Hibbân)

- **De kleding moet de lichaamsdelen bedekken die de Islamitische Sharia verboden heeft te laten zien:** ze mogen niet zichtbaar zijn doordat de kleding te kort is of transparant.

- **De kleding dient schoon, elegant en toonbaar te zijn:** De Profeet (vrede zij met hem), zag een man die vieze kleding droeg en zei:

“Kon deze man niets vinden om zijn kleding mee te reinigen?”

(Sunan Abu Dawûd)

- **De kleding dient een lekkere geur te hebben:** zodat mensen zich niet zullen afkeren van de persoon. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) verbood het eten van knoflook of ui voor het verrichten van het gebed in de moskee:

“Hij die knoflook of ui gegeten heeft dient weg te blijven van onze moskeeën.”

(Al-Bukhâri and Muslim)

- **De kleding mag geen kleding van trots of ijdelheid zijn (*Libas Ash-Shuhra*):** Of als de kleding een onjuiste vorm heeft

of in tegenstrijd is met goede morelen. De Boodschapper van Allah zei:

“Wie een kledingstuk van trots en ijdelheid draagt (*Libas Ash-Shuhra*) in deze wereld, Allah zal hem op de Dag des Oordeels kleden met een kledingstuk van vernedering.”

(Sahih Abu Dawûd)

• **De vrouw hoort zich niet te kleden zoals de man zich kleedt en de man hoort zich niet te kleden zoals een vrouw dat doet:** Abu Huraira zei:

“De boodschapper van Allah (ﷺ) vervloekt een man die zich kleedt zoals een vrouw zich kleedt, en een vrouw die zich kleedt zoals een man dat doet.”

(Sahih Ibn Hibbân)

Er zijn uitspraken van de Profeet (ﷺ) waaruit opgemaakt kan worden dat het voor een Moslim van belang is om aandacht te schenken aan zijn verschijning. Voor wie hier meer over wil weten kan zijn informatie halen uit één van de boeken die meer vertellen over de Islamitische manier van kleden.

Wat we kunnen samenvatten van wat eerder is genoemd is dat de Islamitische Sharia grote aandacht besteedt aan de hygiëne van een Moslim en zijn goede uitstraling. Hij zou er voor moeten zorgen dat iemand hem niet afwijst vanwege zijn slechte verschijning, gebrek aan hygiëne of gebrek aan elegantie.

Er is een belangrijk probleem/vraagstuk wat betreft de Islamitische Sharia dat wellicht voor misverstanden bij niet-

Moslims kan zorgen, vooral in westerse landen. Wat bedoeld wordt is dat sommige buitenlandse Moslims of nieuwe Moslims in die landen zich op een bepaalde, ongewone manier kleden, met de intentie om anderen te laten weten dat zij Moslim zijn. Een voorbeeld, deze mensen dragen een donker grijze mantel (Galabia), die gedragen wordt door de hogere klasse van Egypte, de mantel wordt zowel door Moslims als Christenen gedragen. De Moslims die deze mantel in Europa dragen, identificeren zichzelf niet als Moslim maar als mensen die uit de hogere lagen van Egypte komen (terwijl zij daar niet vandaan komen). wat ook voor komt is dat zij op deze donker grijze mantel (Galabia) een jasje van een Westers pak dragen of een militaire jasje dragen (ondanks dat zij niet militairen zijn en niet het recht hebben om zo'n jasje te dragen). Of, bijvoorbeeld, iemand bedekt zijn hoofd met een vreemde turban of een sjaal op een vreemde manier, terwijl hij kleding zou moeten dragen waarin mensen hem graag zouden zien. Ook zou zijn kleding comfortabel moeten zijn en moeten zorgen voor tevredenheid bij de mensen in plaats van kleding die mensen bij hem weg houdt of waardoor zij zich zorgen om hem maken of zullen twijfelen. De boodschapper van Allah (vrede zij met hem) had het beste uiterlijk en de beste geur, iedereen die hem zag voelde tevredenheid en rust.

We moeten onderscheid maken tussen een bepaalde manier van kleden voor een gelegenheid of organisatie en de manier van kleden voor een bepaalde sector of groep die gebaseerd is op religieuze gronden zoals de soefi's en sjiieten. De outfits voor scholen, universiteiten, internationale en lokale organisaties, zijn outfits die niet gebaseerd zijn op religieuze aspecten of sector gericht zijn, dus dat is prima

Eten en drinken:

Allah de Almachtige zegt:

“Zeg (O Mohammed): "Wie heeft de fraaie kleding die Allah voor Zijn dienaren ter beschikking heeft gesteld en de reine zaken van het levensonderhoud verboden?" Zeg: "Zij zijn in het wereldse leven voor degenen die geloven (en ook voor anderen), maar op de Dag der Opstanding zijn zij uitsluitend voor hen (d.w.z. voor degenen die geloven)." Zo zetten Wij de tekenen uiteen voor een volk dat weet.”

(Al-A‘râf 7:32)

De Islamitische Sharia laat men van allerlei eten en drinken genieten, behalve van wat is verboden door de Koran en Sunnah. Allah de Almachtige zegt:

“Verboden voor jullie zijn: de dode dieren, het bloed, het varkensvlees, datgene waarover (de naam van) een ander dan Allah (tijdens het slachten) is genoemd, het gewurgde, het geslagene, het gevallene, datgene dat door kopstoten om het leven komt, dat wat door een wild dier is aangevreten – behalve als jullie in staat zijn om het (voor zijn dood) te slachten – en dat wat op an-Noesob is geslacht. Ook (is het voor jullie verboden om te proberen) jullie voorbeschikking te achterhalen met (gebruikmaking van) pijlen. Dit (alles) is verdorvenheid. ”

(Al-Ma’idah 5:3)

Allah de Almachtige zegt:

“Zij vragen jou (o Mohammed) over alcoholhoudende drank en over het gokken. Zeg: "In beide is een grote zonde en voordeel voor de mensen (te vinden), maar de zonde in beide is groter dan het voordeel ervan." En zij vragen jou wat zij moeten uitgeven. Zeg: "Dat wat overblijft (na het voorzien in jullie behoeften." Zo maakt Allah de tekenen aan jullie duidelijk, opdat jullie zullen nadenken.”

(Al-Bâqarah 2:219)

Buitensporigheid is ook verboden. Allah de Almachtige zegt:

“en eet en drink, maar verkwist niet. Voorwaar, Hij houdt niet van de verkwisters.”

(Al-A‘râf 7:31)

Het verduidelijkt de juiste manier van eten en drinken, dit garandeert - met toestemming van Allah – een lichaam vrij van ziektes. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zegt:

“Geen mens vult een erger vat dan zijn maag. Een paar hapen zouden voor de zonen van Adam voldoende zijn om zijn rug recht te houden, maar als hij meer moet eten, laat hem dan één derde (van zijn maag) met zijn voedsel vullen, één derde met zijn drinken en laat hem één derde leeg laten om gemakkelijk te kunnen ademen.”

(At-Tîrmidhi)

Toegestane entertainment:

Het leven volgens de Islamitische Sharia is niet zoals sommigen denken, dat het verre van plezier en entertainment is. Hanzala Al-Usaidi (moge Allah tevreden zijn met hem) zei:

"Ik ontmoette Abu Bakr en hij vroeg: "Hoe gaat het met je?" Ik antwoordde: " Hanzala is een hypocriet geworden." Hij zei, "Subhan Allah, wat zeg je nu?" Daarop zei ik: "Wanneer we bij de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zijn, spreekt hij over het Vuur en het Paradijs alsof we het voor ons zien. Maar als we het gezelschap van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) verlaten en ons met onze vrouwen en onze kinderen bezighouden en als we ons om onze bezittingen bekommeren, vergeten wij veel." Abu Bakr zei: "Bij Allah! Mij gebeurt hetzelfde!." Abu Bakr en ik gingen vervolgens naar de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) en ik zei tegen hem: "O Boodschapper van Allah (vrede zij met hem), Hanzala is een hypocriet geworden." Hij vroeg: "Wat is er met jou gebeurd?" Ik antwoordde: "O Boodschapper van Allah, als wij bij u zijn, worden we herinnerd aan het Hellevuur en het Paradijs, totdat het is alsof wij het voor ons zien. Dan gaan we weg van jou en houden we ons bezig met onze vrouwen en kinderen, en bekommeren ons om onze bezittingen en dan vergeten wij veel." Toen zei de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem): "Bij Hem in Wiens Hand mijn ziel is, als je op hetzelfde niveau bleef als je met mij was en je ten allen tijden Allah zou gedenken, dan zouden de engelen je de hand schudden als je rustte of als je rondliep, maar O Hanzala, er is een tijd (voor dit) en er is een tijd (voor dat)," en hij herhaalde deze zin drie maal."

(Sahih Muslim)

Daarom verduidelijkt de Boodschapper van Allah (ﷺ) in de hier bovengenoemde hadith dat de toegestane entertainment en ontspanning nodig zijn voor de ziel om zijn energie en vitaliteit te herwinnen.

De Boodschapper van Allah (ﷺ) boonde zijn vrienden de ethiek van entertainment, plezier en grapjes maken toen zij hem er naar vroegen:

**"O Boodschapper van Allah, jij maakt grapjes met ons!"
De Profeet (vrede zij met hem) antwoordde: "Ja, maar ik zeg niks anders dan de waarheid."**

(Sunnan At-Tîrmidhi)

Grapjes kunnen gemaakt worden met woorden maar ook met acties. Anas bin Malik, moge Allah tevreden met hem zijn, heeft overgeleverd:

‘Wanneer een inwoner van de woestijn wiens naam Zâhir was, de boodschapper van Allah (vrede zij met hem) kwam bezoeken bracht hij altijd cadeautjes (groentes enz.) voor hem mee uit de woestijn. Wanneer hij weer de stad wilde verlaten en terug ging naar de woestijn voorzag de Boodschapper van Allah hem van levensmiddelen van de stad. De Boodschapper van Allah heeft ooit gezegd: "Zâhir is onze woestijn en wij zijn zijn stad." Op een keer toen Zâhir zijn koopwaar aan het verkopen was, benaderde de Profeet hem en pakte hem van achteren terwijl Zâhir die kon zien wie hem te pakken had zei: "Wie is dit? Laat me!" Maar toen hij vanuit zijn ooghoek zag dat het de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) was, maakt hij zijn rug recht en drukte deze tegen de borst van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem). De

Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei toen (bedoeld als grapje), "Wie wil deze slaaf kopen?" Zâhir antwoordde, "O Boodschapper van Allah, als u mij verkoopt, verkoopt u een defecte zaak en u zal er niet veel aan verdienen. (Omdat Zâhir, moge Allah tevreden met hem zijn, niet knap was)" De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei, "Nee, je bent geen defecte zaak volgens Allah (of hij heeft gezegd: 'maar volgens Allah ben je erg waardevol.')."

(Sahih Ibn Hibân)

Ethiek van grapjes maken in de Sharia:

▪ Grapjes maken mag een persoon niet schaden, ook mag je een persoon niet kwetsen of beledigen, zoals de Boodschapper zei:

"Het is niet toegestaan voor een Moslim om een Moslim te laten schrikken."

(Mûsnad Âhmad)

▪ Grapjes maken mag niet de oorzaak zijn dat een persoon gaat liegen. Een voorbeeld: wanneer iemand liegt om anderen aan het lachen te maken, zoals de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

"Wee hem die tijdens het spreken een leugen vertelt, om mensen aan het lachen te maken. Wee hem! Wee hem!"

De Islamitische Sharia laat ook amusement en plezier toe onder de voorwaarden dat het geoorloofd is, zoals pijl en boog schieten en paardrijden. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Alles wat een Moslimman doet voor vermaak, is tevergeefs (dat wil zeggen hij wordt er niet voor beloond) behalve pijn en boog schieten, zijn paard trainen en spelen met zijn vrouw, want dit zijn de dingen die zorgen voor beloning.”

(Sûnnan ibn Mâjah)

Alles wat er voor zorgt dat het lichaam in een goede conditie en gezondheid blijft is toegestaan, zoals zwemmen, schermen en worstelen.

“Op een keer worstelde de profeet (ﷺ) met een man die bekend stond om zijn kracht, zijn naam was Rakana. Rakana zei: ‘Als je mij verslaat, geef ik je een schaap en als ik jou versla, dan geef jij mij één.’ De profeet (ﷺ) versloeg hem en Rakana zei: ‘Kom op, nog een keer.’ De profeet (ﷺ) versloeg hem een tweede keer en Rakana zei nogmaals: ‘Kom op, nog een keer.’ De profeet (ﷺ) versloeg hem voor de derde keer. Toen zei Rakana: ‘Wat zal ik mijn familie vertellen? Ik kan over het eerste schaap zeggen dat een wolf het heeft opgegeten en dat het tweede schaap verdwaald is, maar wat kan ik over de derde schaap zeggen?’ Toen zei de profeet (ﷺ) ‘Wij zouden nooit twee zaken nemen, winnen met worstelen en innen van je schapen. Hou je schapen.’”

(Ghâiatu Al-Marâm)

Deel VIII

De Christenlijke en Joodse Sharia

- Voorbeelden van Christenlijke en Joodse Sharia uit de Bijbel.
 1. Het afhakken van de hand in de Heilige Bijbel.
 2. Straf voor het plegen van overspel in de Heilige Bijbel.
 3. De doodstraf in de Heilige Bijbel.
 4. Vrijheid van geloof in de Bijbel (bestrafing van afvalligheid).
 5. Regelgeving omtrent jaloezie in de Bijbel.

DEEL VIII

De Christelijke en Joodse Sharia

Is het Oude Testament het Heilige Boek van zowel Christenen als Joden?

Voordat we enkele voorbeelden van de Christelijke en Joodse Sharia benoemen, willen we weten of het Oude Testament het Heilige boek voor zowel Christenen als Joden is. Tijdens mijn gesprekken met enkele Christenen, merkte ik dat zij in het begin veel enthousiasme toonden betreffende het feit dat de Bijbel, zowel het Oude als het Nieuwe Testament, het overgeleverde Woord van God is dat niet is aangepast en dat onveranderbaar is of verloren is gegaan. Nadat ik enkele teksten uit het Oude Testament aan hen voorlas, reageerden zij snel door te zeggen, **‘Je kunt een Rabbijn bevragen over deze tekst, gezien ik niet Joods ben.’** Zij bereikten een punt waarbij ze soms het Oude Testament in haar geheel ontkenden en zeiden **‘Dit alles was voor de komst van Jezus Christus, en nadat hij kwam is alles veranderd.’** Uiteraard is deze uitleg irrationeel en onacceptabel, gezien niemand Christen kan zijn zonder in de Bijbel te geloven, in zowel het Oude als Nieuwe Testament. Dit is overduidelijk en Christenen weten dit ook. Dit in acht nemende, als een Christen zegt dat hij of zij niet geloof in het Oude Testament maar enkel in het Nieuwe Testament, is hij een ongelovige volgens het Christendom! Voor een ieder die dit zeker wil weten kan hij een priester hierover bevragen en zijn antwoord aanhoren!

Zoals is benoemd in Mattheüs (5:17-19), dat Jezus (vrede zij met hem) zei:

“¹⁷ Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen. ¹⁸Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied. ¹⁹Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen.”

Laten we nu enkele voorbeelden bespreken van straffen die genoemd worden in de Bijbel:

Het afhakken van de hand als straf in de Heilige Bijbel

Deuteronomium (25:11-12): (¹¹ Wanneer mannen, de een met den ander, twisten, en de vrouw des enen toetreedt, om haar man uit de hand desgenen, die hem slaat, te redden, en haar hand uitstrekt, en zijn schamelheid aangrijpt; ¹²Zo zult gij haar hand afhouden, uw oog zal niet verschonen.

Straf op overspel in de Heilige Bijbel

Leviticus (21:9): ⁽⁹⁾ Als nu de dochter van enigen priester zal beginnen te hoereren, zij ontheiligt haar vader; met vuur zal zij verbrand worden.

Deuteronomium (22:20-21): ⁽²⁰⁾ Maar indien ditzelve woord waarachtig is, dat de maagdom aan de jonge dochter niet gevonden is; ⁽²¹⁾ Zo zullen zij deze jonge dochter uitbrengen tot de deur van haars vaders huis, en de lieden harer stad zullen haar met stenen stenigen, dat zij sterve, omdat zij een dwaasheid in Israël gedaan heeft, hoererende in haars vaders huis; zo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen.

Deuteronomium (22:22): ⁽²²⁾ Wanneer een man gevonden zal worden, liggende bij eens mans getrouwde vrouw, zo zullen zij ook beiden sterven, de man, die bij de vrouw gelegen heeft, en de vrouw; zo zult gij het boze uit Israël wegdoen.

Deuteronomium (22:23-24): ⁽²³⁾ Wanneer er een jonge dochter zal zijn, die een maagd is, ondertrouwd aan een man, en een man haar in de stad zal gevonden, en bij haar gelegen hebben; ⁽²⁴⁾ Zo zult gij ze beiden uitbrengen tot de poort derzelver stad, en gij zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven; de jonge dochter, ter oorzaak, dat zij niet geroepen heeft in de stad, en den man, ter oorzaak dat hij zijns naasten vrouw vernederd heeft; zo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen.

Mattheüs (5:27-29): ⁽²⁷⁾ "Gij hebt gehoord, dat van de ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen. ⁽²⁸⁾ Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aan ziet, om dezelve te begeren, die heeft

alrede overspel in zijn hart met haar gedaan. ²⁹Indien dan uw rechteroog u ergert, trekt het uit, en werpt het van u; want het is u nut, dat een uwer leden verga, en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen worde.

Leviticus (20:10-15): (¹⁰ Een man ook, die met iemands huisvrouw overspel zal gedaan hebben, dewijl hij met zijns naasten vrouw overspel gedaan heeft, zal zekerlijk gedood worden, de overspeler en de overspeelster. ¹¹En een man, die bij zijns vaders huisvrouw zal gelegen hebben, heeft zijns vaders schaamte ontdekt; zij beiden zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen! ¹²Insgelijks, als de man bij de vrouw zijns zoons zal gelegen hebben, zij zullen beiden zekerlijk gedood worden; zij hebben een gruwelijke vermenging gedaan; hun bloed is op hen! ¹³Wanneer ook een man bij een manspersoon zal gelegen hebben, met vrouwelijke bijligging, zij hebben beiden een gruwel gedaan; zij zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen! ¹⁴En wanneer een man een vrouw en haar moeder zal genomen hebben, het is een schandelijke daad; men zal hem, en diezelve met vuur verbranden, opdat geen schandelijke daad in het midden van u zij. ¹⁵Daartoe als een man bij enig vee zal gelegen hebben, hij zal zekerlijk gedood worden; ook zult gijlieden het beest doden.

Dit voorgaande vers gaat door met het noemen van straffen zoals, de doodstraf voor de vrouw die met een dier heeft geslapen, of de man die de naaktheid van zijn zus heeft gezien of met een menstruerende vrouw heeft geslapen, of degene die zijn tantes naaktheid heeft gezien, of degene die heeft geslapen met de vrouw van zijn broer of oom etc.

Iemand kan zeggen: Maar heeft Jezus Christus de straf op overspel niet afgeschaft, wat steniging was en dit een misdaad gemaakt zonder straf? Is er in het Evangelie van Johannes (8:7) niet gezegd: (⁷ Hij die zonder zonden is onder jullie, laat hem de eerste steen naar haar werpen)?

We antwoordden daarop door te zeggen dat Christelijke theologen het erover eens zijn dat dit verhaal onjuist is en dat het is toegevoegd aan de Bijbel in de tiende eeuw ³³, daardoor kan het niet gebruikt worden. Daarnaast heeft Jezus Christus zelf gezegd dat hij niet is gekomen om de wetten van Mozes te veranderen.

Mattheüs (5:17-18): (¹⁷ Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen. ¹⁸Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied.

Met ander woorden, als Jezus Christus vandaag de dag nog onder ons zou zijn, zou hij elke vrouw hebben gestenigd die overspel heeft gepleegd, gebaseerd op de Sharia van Mozes (vrede zij met hem).

Doodstraf in de Heilige Bijbel

³³ Bart D. Ehrman "Onjuist aanhalen van Jezus in de Bijbel" LEZING 33:00 minuut. /zie ook, Bart D. Ehrman "Jezus en de Overspelige," "Nieuwe Testament Studies", xxxiv (1988) pp. 24-44./ Zie ook, Bruce Metzger, *Een Tekstuele Commentaar van de Griekse nieuwe Testament* (Stuttgart, 1971), pagina's 219-221.

Paul zegt in zijn brief aan de Hebreëen (10:28): ⁽²⁸⁾ Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen;

Exodus (21:12-25): ⁽¹²⁾ Wie iemand slaat, dat hij sterft, die zal zekerlijk gedood worden.... ⁽¹⁴⁾ Maar indien iemand tegen zijn naaste moedwillig gehandeld heeft, om hem met list te doden, zo zult gij denzelfen van voor Mijn altaar nemen, dat hij sterve. Zo wie zijn vader of zijn moeder slaat, die zal zekerlijk gedood worden. ⁽¹⁷⁾ Wie ook zijn vader of zijn moeder vloekt, die zal zekerlijk gedood worden.⁽²²⁾ Wanneer nu mannen kijden, en slaan een zwangere vrouw, dat haar de vrucht afgaat, doch geen dodelijk verderf zij, zo zal hij zekerlijk gestraft worden, gelijk als hem de man der vrouw oplegt, en hij zal het geven door de rechters.. ⁽²⁴⁾ Oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet.⁽²⁵⁾ Brand voor brand, wond voor wond, buil voor buil.

Exodus (22:18-20): ⁽¹⁸⁾ De toveres zult gij niet laten leven. ⁽¹⁹⁾ Al wie bij een beest ligt, die zal zekerlijk gedood worden. ⁽²⁰⁾ Wie den goden offert, behalve den HEERE alleen, die zal verbannen worden.

Genesis (9:6): ⁽⁶⁾ Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt.

Numeri (35:31-33): ⁽³¹⁾ En gij zult geen verzoening nemen voor de ziel des doodslagers, die schuldig is te sterven; want

hij zal zekerlijk gedood worden. ³²Ook zult gij geen verzoening nemen voor dien, die gevlucht is naar zijn vrijstad, dat hij zou wederkeren, om te wonen in het land, tot den dood des hoge priesters. ³³Zo zult gij niet ontheiligen het land, waarin gij zijt; want het bloed ontheiligt het land; en voor het land zal geen verzoening gedaan worden over het bloed, dat daarin vergoten is, dan door het bloed desgenen, die dat vergoten heeft.

Exodus (32:26-28): (²⁶ Zo bleef Mozes staan in de poort des legers, en zeide: Wie den HEERE toebehoort, kome tot mij! Toen verzamelden zich tot hem al de zonen van Levi. ²⁷En hij zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE, de God van Israël: Een ieder doe zijn zwaard aan zijn heup; gaat door en keert weder, van poort tot poort in het leger, en een iegelijk dode zijn broeder, en elk zijn vriend, en elk zijn naaste! ²⁸En de zonen van Levi deden naar het woord van Mozes; en er vielen van het volk, op dien dag, drie duizend man.

Deuteronomium (21:18-21): (¹⁸ Wanneer iemand een moedwilligen en wederspannigen zoon heeft, die de stem zijns vaders en de stem zijner moeder niet gehoorzaam is; en zij hem gekastijd zullen hebben, en hij naar hen niet horen zal, ¹⁹Zo zullen zijn vader en zijn moeder hem grijpen, en zij zullen hem uitbrengen tot de oudsten zijner stad, en tot de poorte zijner plaats. ²⁰En zij zullen zeggen tot de oudsten zijner stad: Deze onze zoon is afwijkende en wederspannig, hij is onze stem niet gehoorzaam; hij is een brasser en zuiper. ²¹Dan zullen alle lieden zijner stad hem met stenen overwerpen, dat hij sterve; en gij zult het boze

uit het midden van u wegdoen; dat het gans Israël hore, en vreze.

Vrijheid van geloof in de Heilige Bijbel (afvalligheid)

Lukas (19:27) noemt dat Jezus Christus (vrede zij met hem) zei: ⁽²⁷⁾Doch deze mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zoude zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor mij dood.

Deuteronomium (13:12-16): ⁽¹²⁾ Wanneer gij van een uwer steden, die de HEERE, uw God, u geeft, om aldaar te wonen, zult horen zeggen: ⁽¹³⁾ Er zijn mannen, Belials-kinderen, uit het midden van u uitgegaan, en hebben de inwoners hunner stad aangedreven, zeggende: Laat ons gaan, en dienen andere goden, die gij niet gekend hebt; ⁽¹⁴⁾ Zo zult gij onderzoeken, en naspeuren, en wel navragen; en ziet, het is de waarheid, de zaak is zeker, zulk een gruwel is in het midden van u gedaan; ⁽¹⁵⁾ Zo zult gij de inwoners derzelve stad ganselijk slaan met de scherpte des zwaards, verbannende haar, en alles, wat daarin is, ook haar beesten, met de scherpte des zwaards. ⁽¹⁶⁾ En al haar roof zult gij verzamelen in het midden van haar straat, en den HEERE, uw God, die stad en al haar roof ganselijk met vuur verbranden; en zij zal een hoop zijn eeuwiglijk, zij zal niet weder gebouwd worden.

Deuteronomium (7:1-5): (¹ Wanneer u de HEERE, uw God, zal gebracht hebben in het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven; en Hij vele volken voor uw aangezicht zal hebben uitgeworpen, de Hethieten, en de Girgasiëten, en de Amoriëten, en de Kanaänieten, en de Fereziëten, en de Heviëten, en de Jebusiëten, zeven volken, die meerder en machtiger zijn dan gij; ²En de HEERE, uw God, hen zal gegeven hebben voor uw aangezicht, dat gij ze slaat; zo zult gij hen ganselijk verbannen; gij zult geen verbond met hen maken, noch hun genadig zijn. ³Gij zult u ook met hen niet vermaagschappen; gij zult uw dochters niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen. ⁴Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, dat zij andere goden zouden dienen; en de toorn des HEEREN zou tegen ulieden ontsteken, en u haast verdelgen. ⁵Maar alzo zult gij hun doen: hun altaren zult gij afwerpen, en hun opgerichte beelden verbreken, en hun bossen zult gij afhouden, en hun gesnedene beelden met vuur verbranden.

Ezechiël (9:4-7): (⁴ En de HEERE zeide tot hem: Ga door, door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden der lieden, die zuchten en uitroepen over al die gruwelen, die in het midden derzelve gedaan worden. ⁵Maar tot die anderen zeide Hij voor mijn oren: Gaat door, door de stad achter hem, en slaat, ulieder oog verschone niet, en spaart niet! ⁶Doodt ouden, jongelingen en maagden, en kinderkens en vrouwen, tot verdervens toe; maar genaakt aan niemand, op denwelken het teken is, en begint van Mijn heiligdom. En zij begonnen van de oude mannen, die voor het huis waren. ⁷En Hij zeide tot hen: Verontreinigt het huis, en

vervult de voorhoven met verslagenen; gaat henen uit. En zij gingen henen uit, en zij sloegen in de stad.

Wet van jaloezie in de Heilige Bijbel

Numeri (5:11-28): (¹¹Wijders sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: ¹²Spreek tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: Wanneer van iemand zijn huisvrouw zal afgeweken zijn, en door overtreding tegen hem overtreden zal hebben; ¹³Dat een man bij haar door bijligging des zaads zal gelegen hebben, en het voor de ogen haars mans zal verborgen zijn, en zij zich verheeld zal hebben, zijnde nochtans onrein geworden; en geen getuige tegen haar is, en zij niet betrapt is; ¹⁴En de ijvergeest over hem gekomen is, dat hij ijvert over zijn huisvrouw, dewijl zij onrein geworden is; of dat over hem de ijvergeest gekomen is, dat hij over zijn huisvrouw ijvert, hoewel zij niet onrein geworden is; ¹⁵Dan zal die man zijn huisvrouw tot den priester brengen, en zal haar offerande voor haar medebrengen, een tiende deel van een efa gerstemeel; hij zal geen olie daarop gieten, noch wierook daarop leggen, dewijl het een spijsoffer der ijveringen is, een spijsoffer der gedachtenis, dat de ongerechtigheid in gedachtenis brengt. ¹⁶En de priester zal haar doen naderen; hij zal haar stellen voor het aangezicht des HEEREN. ¹⁷En de priester zal heilig water in een aarden vat nemen; en van het stof, hetwelk op den vloer des tabernakels is, zal de priester nemen, en in het water doen. ¹⁸Daarna zal de priester de vrouw voor het aangezicht des HEEREN stellen, en zal het hoofd van de vrouw ontbloten, en zal het spijsoffer der gedachtenis op haar handen leggen,

hetwelk het spijsoffer der ijveringen is; en in de hand des priesters zal dat bitter water zijn, hetwelk den vloek medebrengt. ¹⁹En de priester zal haar beedigen, en zal tot die vrouw zeggen: Indien iemand bij u gelegen heeft, en indien gij, onder uw man zijnde, niet afgeweken zijt tot onreinigheid, wees vrij van dit bitter water, hetwelk den vloek medebrengt! ²⁰Maar zo gij, onder uw man zijnde, afgeweken zijt, en zo gij onrein geworden zijt, dat een man bij u gelegen heeft, behalve uw man: ²¹(Dan zal de priester die vrouw met den eed der vervloeking beedigen, en de priester zal tot die vrouw zeggen:) De HEERE zette u tot een vloek, en tot een eed, in het midden uws volks, mits dat de HEERE uw heup vervallende, en uw buik zwellende make; ²²Dat ditzelve water, hetwelk de vervloeking medebrengt, in uw ingewand inga, om den buik te doen zwellen, en de heup te doen vervallen! Dan zal die vrouw zeggen: Amen, amen! ²³Daarna zal de priester deze zelfde vloeken op een cedeltje schrijven, en hij zal het met het bitter water uitdoen. ²⁴En hij zal die vrouw dat bitter water, hetwelk de vervloeking medebrengt, te drinken geven, dat het water, hetwelk de vervloeking medebrengt, in haar tot bitterheden inga. ²⁵En de priester zal uit de hand van die vrouw het spijsoffer der ijveringen nemen, en hij zal datzelve spijsoffer voor het aangezicht des HEEREN bewegen, en zal dat op het altaar offeren. ²⁶De priester zal ook van dat spijsoffer, deszelfs gedenkoffer, een handvol grijpen, en zal het op het altaar aansteken; en daarna zal hij dat water die vrouw te drinken geven. ²⁷Als hij haar nu dat water zal te drinken gegeven hebben, het zal geschieden, indien zij onrein geworden is, en tegen haar man door overtreding zal overtreden hebben, dat het water,

hetwelk vervloeking medebrengt, tot bitterheid in haar ingaan zal, en haar buik zwellen, en haar heup vervallen zal; en die vrouw zal in het midden van haar volk tot een vloek zijn. ²⁸Doch indien de vrouw niet onrein geworden is, maar rein is, zo zal zij vrij zijn, en zal met zaad bezadigd worden.

Conclusie

Als laatste wil ik zeggen dat alle Bijbelse teksten die genoemd zijn, enkel zijn aangehaald om de waanzin van hen die Islam en de Islamitische Sharia ten onrechte beschuldigen van vele zaken zonder dat zij eerst kijken naar wat hun Heilige boeken zeggen, te verminderen. De Islamitische Sharia is de enige Sharia die elke vorm van racisme en discriminatie onder alle mensen over de hele wereld bestrijdt, evenals het opeten van hun geld, diefstal, en de aanval op hun eer en het is een schande.

Terwijl we lezen in **Deuteronomium (23:19-20)**: ¹⁹ Gij zult aan uw broeder niet woekeren, met woeker van geld, met woeker van spijze, met woeker van enig ding, waarmede men woekert. ²⁰ Aan den vreemde zult gij woekeren; maar aan uw broeder zult gij niet woekeren; opdat u de HEERE, uw God, zegene, in alles, waaraan gij uw hand slaat, in het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven.

Exodus (3:22): ²² Maar elke vrouw zal van haar naburin, en van de waardin haars huizes, eisen zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen; die zult gijlieden op uw zonen, en op uw dochteren leggen, en gij zult Egypte beroven.

Zacharia (14:1-2): ¹ Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem! ² Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis;

maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgerooid worden.

Dus, waar zijn de Westerse media die de Islamitische Sharia dag en nacht valselijk beschuldigen, om te bekritisieren wat we nu gelezen hebben, wat een duidelijke overtreding is van mensenrechten?? Diep van binnen weten zij dat Islam de enige ware religie is, en hun afgunst maakt dat ze het op een sterke manier aanvallen, met als doel dat mensen zich ervan afkeren. Met name nadat ze gezien hebben hoeveel mensen Islam binnentreden vandaag de dag. Deze media worden vergeleken met hen die hun hand voor de zon doen om te weerhouden dat haar licht de wereld bereikt. Allah de Almachtige zegt:

“En wanneer er een Boek van Allah tot hen kwam ter bevestiging van datgene wat met hen is, en waarop zij voorheen beroep deden (in de strijd) tegen degenen die niet geloven, geloofden zij er niet in. Zelfs niet toen datgene wat zij kenden (aan Openbaring) tot hen kwam. Laat daarom de Vloek van Allah op de ongelovigen rusten.

(Al-Bâqara 2:89)

Ik zeg met het volste vertrouwen dat er, behalve Islam, geen redding is voor de gemeenschappen in de huidige wereld die volledig zijn geruïneerd in elk domein: moreel, politiek, sociaal en economisch, vanwege de tirannie van door de mens gemaakte wetten zoals: het vervelende communisme, het atheïstische kapitalisme en het vernederende socialisme, wat de verdiensten en inspanningen van de mens opeet, evenals de kwaadwillige dictatuur die de menselijke vernieuwingen en alles wat gecreëerd wordt doodt. Dit wordt gedaan door het gewelddadige taalgebruik en racistische discriminatie, vanwege sectarianisme en etniciteit. Daarnaast is er geen redding voor de angstige, bezorgde zielen en hun emotionele spanningen,

behalve de omarming van Islam en de toepassing van haar wetten. Dan pas zullen veiligheid, rechtvaardigheid, vrede, voorspoed en genade in de menselijke samenlevingen weer domineren en zullen de verwarde harten van de mensen rust vinden en hun bezorgde zielen zullen ontspannen en hun vernauwde borst zal in extase zijn. Allah de Almachtige heeft de waarheid gesproken:

“En als de inwoners van de steden hadden geloofd en (Allah) hadden gevreesd, dan zouden Wij zeker zegeningen uit de hemel en de aarde voor hen voortbrengen. Maar zij verloochenden, waardoor Wij hen grepen vanwege dat wat zij verwierven.”

(Al-A‘râf 7:96)

Vele westerse denkers hebben Islam genomineerd als redding voor de mensheid van corruptie, ondeugd en onmenselijkheid waar we vandaag de dag mee te maken hebben.

De Franse denker (Deebckeeh) zegt:

‘Het Westen heeft de Islam nooit leren kennen, want toen Islam verscheen nam het Westen een vijandige houding aan en het is nooit gestopt met de veroordeling en het zwartmaken van Islam als excuses om het te bestrijden. Als gevolg van deze verdraaiingen zijn ongepaste uitspraken over Islam zich in de Westerse zielen gaan vormen. Er is geen twijfel over mogelijk dat Islam de enige religie is die de moderne wereld nodig heeft om af te komen van de eigentijdse materialistische beschaving die de mensheid uiteindelijk zal vernietigen.’

De Engelse denker George Bernard Shaw zei in zijn boek ‘Muhammed’, dat door de Britse overheid is verbrand in die tijd omdat de inhoud ervan de boodschap van de Profeet van Allah (vrede zij met hem) erkend evenals de validiteit van zijn religie:

‘Waarlijk, deze wereld heeft een man nodig die denkt als Mohammed, deze profeet die met zijn religie onderwerpen als respect en eerbied voorop stelt. Het is de sterkste religie op elk niveau, het is onsterfelijk. Ik zie veel mensen in mijn omgeving deze religie omarmen na bewijs ervoor te hebben gezien. Deze religie zal zich in grote delen van dit continent (Europa) verspreiden. Geestelijken uit de Middeleeuwen hebben uit onwetendheid en extremisme een donker beeld geschetst van Mohammed, die zij beschouwden als de vijand van het Christendom.’

In een ander onderwerp in hetzelfde boek zei hij:

‘Maar ik keek naar deze man en vond hem een wonderlijke superheld. Ik realiseerde me dat hij geen vijand is van het Christendom, maar we zouden hem een redder van de mensheid moeten noemen. Naar mijn mening zou hij onze problemen kunnen oplossen als hij vandaag de dag leiding over de wereld zou hebben en de vrede en vreugde kunnen garanderen die de mensen willen bereiken.’

De Engelse historicus Wills zegt:

‘Iedere religie die niet mee kan komen met alle stadia van een beschaving, duwt de religie erdoorheen. De ware religie die ik heb gevonden en samengaat met de beschaving op elke manier is Islam. Wie bewijzen wil, laat hem de Koran lezen en haar perspectieven, wetenschappelijke verklaringen en sociale wetten, het is een boek over religie, wetenschap, sociologie, ethiek en geschiedenis. Als iemand mij zou vragen om de betekenis van Islam te bepalen zou ik deze zin gebruiken: “Islam is beschaving.”

Hier duikt een vraag op:

“Waarom willen ze Islam niet, en waarom willen ze niet dat jij Islam wel wilt, of willen ze dat jij alleen de verdraaide versie kent?”

De reden: Als ze leven volgens Islam kunnen ze je geld niet stelen door het innen van belastingen en rente in de naam van een open internationale economie. Ze zullen dan niet in staat zijn vrouwen publiek eigendom te maken voor mannen door seksuele vrijheden in te stellen. Ze zullen dan niet in staat zijn om mensen als slaven te behandelen door verplichtingen die de door de mens gemaakte wetten opleggen waardoor mensen onderdanig en beperkt worden. In de Islamitische Sharia zal niemand je geld afnemen en niemand zal je eer beledigen of in staat zijn je als slaaf te behandelen. De Profeet (vrede zij met hem) zegt:

“Voorwaar jullie bloed, eigendommen en eer zijn zo onschendbaar en heilig als de heiligheid van deze dag van jullie, in deze maand van jullie en in deze stad van jullie. Voorwaar! Ik heb de boodschap naar jullie overgeleverd.”

(Al-Bukhâri & Muslim)

In werkelijkheid, wanneer je verdwaald raakt en iemand tegenkomt die je leidt naar het pad waar je naar zocht, ben je hem oprecht dankbaar. Hoe zit dat met degene die je leidt naar het pad dat je naar blijdschap en eeuwig geluk van het eeuwige leven in het Paradijs brengt? Daarnaast waarschuwt hij je ook nog eens betreffende het pad dat leidt naar ellende en blijvende kwelling van het eeuwige leven in de Hel! Is het niet beter om hem te bedanken voor wat hij jou heeft gegeven, namelijk het redden van jouw ziel en lichaam van het vuur, dan hem te bekritisieren en mensen voor hem te waarschuwen?! De Boodschapper Mohammed (vrede zij met hem), heeft nooit bekend gestaan als leugenaar of oplichter, zowel vóór als ná Islam. Hij was het perfecte voorbeeld van eerlijkheid en

oprechtheid in zijn spraak. Hij is nooit verantwoordelijk gehouden voor verraad of leugens. Hij stond bekend om zijn eerlijkheid en werd vanaf zijn jeugd Al-Amin (de eerlijke man) genoemd.

Toen Heraclius, de heerser van het Byzantijnse rijk, de brief van de Profeet (vrede zij met hem) ontving, waarin een uitnodiging tot Islam stond, riep hij een aantal mensen bij hem van het volk van de Profeet om ze over hem te bevragen. Een groep mensen werd naar hem gebracht en één van hen was Abu-Sufian Bin Harb, die op dat moment een grote vijand van Islam was, maar hij kon niet liegen tegenover de anderen van zijn natie, dus toen Heraclius hem vroeg: ‘heb je hem ooit betrap op een leugen?’ Zei hij: ‘Nee’, Toen zei Heraclius: ‘hij zal niet tegen Allah liegen als hij nooit tegen de mensen heeft gelogen!’

Hij is degene die de Islamitische Sharia bracht om jullie te redden van de duisternis, de onrechtvaardigheid van tirannen en hun onrechtvaardige wetten. Een redder van jullie bezorgde zielen die jullie naar de juiste religie leidt, waarin je geen tegenstellingen vindt, en hij beveelt niet om mensen te aanbidden, of heiligen, of kruisen, of tombes, of idolen, maar om Allah de Enige Ware God te aanbidden die de Schepper is van alles wat bestaat.

Hij is gekomen om jullie redder van de Hel te zijn na de dood, zoals de Islamitische Sharia de waarheid is. Dus wie wil, laat hem geloven en wie wil, laat hem ongelovig zijn. Allah de Almachtige zei:

“Zeg (o Mohammed): “Gehoorzaam Allah en gehoorzaam de Boodschapper.” Maar als zij zich afwenden, dan wordt hem (d.w.z. de Boodschapper) slechts datgene aangerekend waarmee hij is belast (d.w.z. de verkondiging) en jullie wordt slechts datgene aangerekend waarmee jullie zijn

belast. En als jullie hem gehoorzamen, dan zullen jullie geleid worden. en op de Boodschapper rust slechts (de plicht tot) de duidelijke verkondiging.”

(An-Nûr 24:54)

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM